

VISA

የነጡ ሳጤና ይዘድ ወይወף?

השורושי של קבוניות 🛡 בבוק צ'אומי 🏿 בבים די שקובני

אוֹ - בּהּ, דרך המשי למלהתה משלך! פרס שבועי: מלתחה בשווי 1000\$

לנחירתך מאופנת פונת שופיאני יובר

प्राप्त क्षारित हो है है । ום מסתיעים יותף.

ימשו, כשאת קונה או.בֶּה. עם מגע שי, את יכולה לזכות במלתחה שות נפשך מאופנת ראש אוויאני, בשווי -.1,000 \$ - פשוט (מווד ולקבל...

משים לי? - השומונת:

ללאריות 40 טמפוני או.בח. עם מישי, מצורף משחק הרכבה קוחנם; "פרפרי משי" של או.בֶּה תיני את 9 קלפי חמשרוק בצורת וינועמושלם באופן שחראשים וחובות של כל תפרפרים יתאימו מנעיהם. רשמי את חמספרים השופיעים על גב חקלפים בסדר תכן במשבצות על אריזת המשחק (אך ורק פתרונות על גבי

- אויות המשחק יתקבלוו) שלחי בצרוף פרטייך חמלאים לפי פופרי או בֶּרו.

דרן המשי למלתחח שלי. 31020 non 2115.7.7

אם פתרונך הנכון יעלה בגורל תזכי מיד במלתחת ראש אינדי אני לפי מיותן, בשווי -51,000, באחת מחנויות ראש אינדיאני.

10 הגרלות שבועיות תערכנה החל מ-15/1/87 ועד 14/11/86 מ ככל שתשלחי יותר אריזות משחק פתורות יגדלו סיכוייך לזכות.

> वहत्तर दे वाच हार पहार त्वयाहरू.

כמו כן יוגרלו כל שבוע: 10 אריזות שי, סידרת טיפוח לאישח, דו פידרת עשיר במזון מלכות.

10 אריזות מתנת מבונים מבית משמשמש

ect cigir nil nen! את זוכה בטמפון המושלם בעולם. בזכות או-בֶּח. עם מגע משי תוכלי ללבוש את האופנה הכי חמה בעיר. הדגמים המלחיבים של ראש אינדיאני יעניקו לך חופעה מושלמת לכל חשנה. אז קדימה, חפשי את או בה. עם מגע משי, עוד לפני שתפתרי את משחק התרכבה תרגישי קלה.

יום ד' שלפני החגרלה

הזוכות במלתחה בהגרלות השבועיות: שבוע 1. דנגור מאיה, רחוב העליה שבוע 2. כהן שרונה, רח' ההסתדרות 18, גבעתיים.

או.בה. עם מגע משי עוד יותר או.בה.

טמפון או. בה. בשלושה גדלים: מיני - לבתולה ולנערה המתבגרת, נורמל - למרבית הנשים, אקסטדא - לנשים עם דימום רב.

- דרגל סוף שנוז הכספים, תדיראן האדירה, האחר"תו והשירות שהפכו חטיבת התקשורת מכריזה על מבצע את תדיראן לסיפור הצלחה בינלאווי. תשלונוים ופרסים ברכישת מערכת תקשווית ויב קווית "אוורלד". באשר אתה רוכש מעורכת תקשורת רב קווית "אנורלד", אתה רוכש איתה

המבצע יקבל כל קונה כו מים דיינום חיונו; וישתתף בהגרלה של שהוע פנה עוד היום לאחד מנציגי המכירות המפורטים להלן. והוא יתאים לך את מחלול החשלומים העדיף לך. בעת מחלול החשלומים העדיף לך. בעת

בקרוב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אֶמֶרַלֹד".

113 751.266 221

1. 25.644.6291 973 177 TEG. • 1

את המוניטין, היכולת הטכנו לוגית

אזור ירושלים אזור חיפה והצפון

E BAC HOUSE חטיבת התקשוות

RIZEDIO

נ"ן בחשון, תשמ"ז 1986.11.1986

1986 € הזכויות שמורות ל.מעריב"

תמונת השער: מושל איי פיג'י מקבל עורך: צבי לביא את פני הנשיא הרצוג. כתבה מצולמת עריכה: דניאלה בוקשטין בעמודים 34-36. צילום: יעקב סער, עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן לשכת העתונות הממשלתית. גרפיקה: נטע גרינשפן

לונאים ילנים

תור ה־22 בנובמבר. יום השנה להחלטת עצרת האו"ם על חלוקת ארץ־ישראל. ההילוך הגבוה בדרך להקמת המדינה. גם ראשית מלחמת חשירורו. לא היריה הואשונה במלחמת. לא תמלחמה האחרונה. אנואר נוסייבה שמת גסוף השבוע שענר (כשברקע ההתלקחות החדשה בעיר העתיקה) והיה בין המהלכים על החבל הדק בין מלחמה ושלום שנמתח בין המלחמות, ומו באחד הראיונות האחרונים בחייו על שורש הטרגדיה. הפלשתינאים, אמר, דחו את תכנית החלוקה ניזוז, אבל עכשיו הם מוכנים לקבל אותה. נוסייבה שנמנה על המחונים. הדור שמוחת והולך, לא רק בצד הערבי.

מודעות: אורי דגן

שתי הכתבות במרכז המוסף בוחנות את שני הקוטבים במעגל החשמלי הסוגר על "מצצת הזמן 1986" – כותרת הגג לסיפוריתם של גרשון סלומון בירושלים (מאת בילי מוסקונה־לרמן) וערביי הכפר טירה במשולש (מאת עמוס לבכ). הכתבות הוכנו לפני המאורעות האחרונים בירושלים. עיתוי הפירסום איננו מכוון אבל גם לא סקרי. סלומון מדבר על ריבונות יהודית בהר-הבית ועל היום שבו הערבים יבינו כי מקומם לא כאן. הוא רק מדבר, ובשקט מנומס, בסמכותיות של מזרחן חאויברסיטה העברית, שמבין ערבית אבל חושב בעברית. הוא בראש של הצד השני הרכה יותר מקורא העיתונים הישראלי הממוצע. זה לא כהנא, לפחות בסגנון ונמעשים. רק הכיוון משותף, גם אם סילק פעם את הח"ב כשניסה לתפוס טרמפ על חבגנה שלו. טלומון, לא איש פשרות, רומנטיקן שנמצא במיעוט אך צובר

טירה, בקוטב הנגדי, שתי דקות מכפר־סבא ועל כוכב אחר. תל־אביב היא של. חיים בתוך תקו הירוק מאחורי קו ארום. הם פחות הופשיים ויותר השדניים נועור לאוון יהודית. רגשות קיפות, אפליה וחיסכול מתנקוים לאלימות לגיטימית של הקוקאין. להתעמקות מאופקת בתורת האיסלאם, ולעולם ההויות של הקוקאין. קומץ מתמחים בגניבה ושריפת מכוניות של יהודים (בכפר מדברים גם על חיילים פקונים סמים בנשק. דוברת המתון ביקשה להוסיף, אחרי שהכתכה ירדה לדפוס, ני למשטרת אכן הגיע מידע על רכישת סם בידי חיילים בטירה, אך הוא נבדק ולא מנאו ראיות לכך). הם אומרים שחסכנה לבטחון המדינה היא בסמים, והמשטרה שונה רק כשצרוכים לחפש פצצות. אז הנה פצצת ומן. לא הסמים כמו הסיבות שדוחפות אותם לבדוח אליהם.הטיראים זהידים. הם נגד דקירת יהודים, כך לפחות אמרים לפירסום, ורק מבינים את הדוקרים. אחד הקיצוניים גם מוכן להתפשר ולותר על האדמות בתנאי שיתייחקו אליו כמו לבן־אדם ולא כאזרח סוג ו'. הם לא יעוו להשמיע הצהרת כוונות, אבל לא קשת לחוש מה והם חושבים ומרגישים בין . המלים והשתיקות.

יש חלוקה, 37 שנים אחרי הכ"ט כנובמבר, בינתיים בלב וברוח.

מאיר יעקובי. פצע פתוח

מאת בילי מוסקונה־לרמן

מאת שרית פוקס

14 טידה. ויזה לתל־אביב מאת עמוס לבב

אני רצחתי את ארלוזורוב 24

מאת אבי מורגנשטרן

אמנון שמוש. שטח פרטי

מאת שאול בן־חיים

מאת גורית ברצקי

דוטב אלף האיים

10 חר הבית לא בידו

ו השופטת הביתה

37 לאכול בחוץ

38 עור בעיניים

41 שיפודים

43. פנטרואוז

43 הורוסקום

42. חיים ואוהבים

מאת יגאל לב

44 מעריב לפני 35 שנה

בעריכת גברואל שטרסמן

מאת מאו"ל

מאת יהודית חנוך

מאת מאיר עוויאל

...תאמין לי, אתח מדבר עם העובדת הבכירת בשגדירות"...

K'SK N-17

5 Kiaeain

אחר מחמשת השבויים לא שב מכלא קונייטרה

ובכוח רצונו הנחוש את משימת הכיטחון של עמו, ער

אשר הגיע לגכול יכולתו ואז גכר עוז רצונו על גופו".

שמו של אורי אילן חרוט בעומק הזיכרון הלאומי. שמו

של מאיר יעקוני, שנהרג במנצע קדש כקרב המיתלה,

חצי שנה אחרי הליכתו לקנוסה כשני משפטים

כו התחנך, חיברו מיתוס על מותו. כי מאיר היה,

ועודנו, דמות אגדית בעיניהם. על פי המיתוס חיפש

מאיך את מותו במבצע "קרש" לאחר שהושפל כשני

חכריו של יעקובי בצנחנים ובקיכוץ בית אלפא

חשאיים שנערכו בנצרת – מחוק.

למרות שבפועל נערך ברלתיים סגורות. הרמטכ"ל ב"קרש" ליחידת צנחנים סרירה שהלכה בראש, ולא ם נפלו כשבי בליל ירח מלא. הלילה רכיאלוף משה ריין, כאמצעות סגנו האלוף חיים כו מדווחים משוררים על טרוף לסקוב, עמר על־כך שיוורע נצה"ל כי אין נופלים __ ומוות. הסורים כיתרו את חוליית כשכי כלי להילחם ולא חשובות הגסיכות. סוכ החמישה כרמת־הגולן, כליל ה־8 כדצמכר 1954. כשהיו כדרכם להתאכר בער ארצנו. להחליף סוללות של מתקן האזנה כי התאבר. זה היה אורי אילן שכתב "לא בגרתי" על פתק שהוברח כתוך גרב. בעקיפין, בכלי דעת, כאילו הגניב חשר שהאחרים כן בגדו. דיין ספד לאורי אילן כמילים נשגכות: ,אורי אילן נשא על גופו הצעיר

ומונו לטלפונים במוצבי הסורים. מפקר החוליה מל מאיר יעקובי, ענק אכהי, העריך שאין טעם לתער לכיתור של מאות סורים בין מוצביהם קשפים, ועוד בליל ירה מלא. התמיהה על כך ששלה נוצעה כליל שטוף אור לא חיפתר לעולם שלא תמיהות אחרות, כמו למשל העדר סיפור כיסוי פונם נואש לחמשת החיילים: מאיר מוזם, יעקוב לעוד ובולון, אורי אילן, ומפקרם מאיר יעקובי. אמא היתה מערכת הכטחון שקועה כאותם

ים נעסק הביש של הכישלון המודיעיני במצרים, שלימו נותגים את הרעת גם לכישלון הזה. לא היתה לוויה מודיעינית ראשונה אל עמוד הטלפון על מידי הומה. אחרי התקנת מכשיר ההאזנה, חדרה תליה המוריעין לשטח הסורי כדי לראוג לפעולתו סמל מאיר יעקובי. צנחן, אגרה חיה, וקרבן של עוולה שנמחק מהזיכרון הלאומי. אריק שרון אומר עליו שהיה יכול לפקד על סגני־אלופים. בחורף 1954 יצא עם חוליה למשימה מודיעינית בגולן ונפל בשבי הסורים. ביום שיחרורו נעצר, נשפט בדלתיים סגורות, והורד בררגה על שנתן לאנשיו פקודת כניעה, ובאשמת גילוי סוד. הרמטכ"ל משה דיין רצה שבצה"ל ידעו כי אין נופלים בשבי בלי להילחם. הוא טען שזו היתה משימת התאברות, והסוד היה גלוי. אבל במדינה שלטו ערכים אחרים. כמבצע "קרש" נפל כקרנ המיתלה, ונולד המיתוס: מותו לא היה מקרי. מאיר הלך לקראתו כרי להימלט מתחושת ההשפלה. אמו לא יודעת מאז מנוחה. גם ככנס הצנחנים האחרון היכו הוותיקים על חטא שלא עשו הרבה לטובתו. האם עדיין נאבקת על טעהור שמו, ומאמינה שמאיר יעקובי ינוח בשלום על משכבו רק אם יוכהר שמותו לא היה התאבדות.

מאיר ויעל, רוברו הראשונה בבית־אלפא (למעלה) ועם ארבעת מקודיו בעת תורתם מחשבי הסורי (מימין: גד זבולון, מאיר יעקובי, יעקב לינד ומאיר מוזם): בוושבון חיסטורי מוחר לקרוא למה שעשו לו – משפט ראוות

בויפה כלבר והחורת הררגה. אם הרגשתי שאני מעלה חיום בפני התובע והמניגור דאו רוח דפאים מתמום בשייה כת שלושים שנה נדחמתו לגלות את טעותי פרופ לוי ועו"ר ארל"ף הגיבו כאילו חיכו לרגע הוה, לערוק את מוגלת

ליתידת המילואים שלו; כאילו חיפש להיגאל מגורל

של אנטייניבור. כשספרו לו בעלוז בית־אלפא תארו

את מותו כמלחמתו של פצוע שהמשיר להסתער ער

מותו, והזמן לא ריפא מהמיתוס הזה גם את עלבון אמו,

חביבה סלע. היא מתבגרת, כבר שכלה בן נוסף,

כוחותיה אוזלים, היא אומרת לי. אם תיוורע אהבת

מאיר את החיים, אם יוכהר שלא חיפש את מותו

ב"קרש", ינוח בנה כשלום, היא אומרת. וגם היא,

כמעט ואמרה, תנוח איתו. אני יוצאת עימה למסע

הכרות עם בנה, אך במקום להיווכה בביטחון כי לא

רצה למות – ודאות כזאת לא מצאתי – אני מגלה את

יעקובי לא רצה לסכן לשווא את אנשי חולייתו. אבל

בעצמו הסכים גם הוא למות, כאחר מטלכי השבי. זה

היה כאשר הדיעו לו הסורים יום אחר, בחדרו המבודד

בכלא קונייטרה, כי סגן מאיר מוזס הסגיר את סוד מכשיר הציתות, ולכן לא נותר למאיר יעקובי אלא

לבוא עימם למקום (הסורים בודרו את החמישה זה מזה

כדי לשבור אותם בהפרחת כדיות על מות חבריהם או

מאיר יצא איתם אל המכשיר והצמיר עצמו אליו כדי להתפוצץ עם המוקש שהיה טמון מתחתיו, לבל יתגלה סוד הפעלתו. רגע כלהה בנוכחות משקיף או"ם. המוקש לא התפוצץ. כנראה בגלל רטיבות מי גשם. בשוכו מן השבי הואשם מאיר יעקובי לא רק ב-כניעה מבישה ובלתי הולמת" לסורים, אלא גם כמתו אישור לקיום המכשיר ואיתור מקומו. בית הדין הצכאי מצא אותו, אשם במתן פקורת הכניעה והורידו מדרגת סמל לרביט, אך זיכה אותו מאשמת הסגרת הסוד. הוכח שהחקירות היו מלוות לחץ פיסי קשה, וכי הוא היה סכור שמקום המכשיר היה ידוע לשוכיו ממקור אחר. שני ערעורים הוגשו על פסק הרין. מאיר יעקובי, באמצעות פרקליטו עמירם חרליף, ערער נגר הרשעתו בבנועה ואילו החובע הצבאי, יובל לוי, היום פרופטור למשפטים כאוניכרסיטת מל־אביב, ערער נגר זיכויו של יעקובי מאשמת הסגרת סוד. וכאן ארע ליעקובי תעתוע הערעור הפך את הסערה על פיה תוא הורשע בהסגרת סור וזוכה מאשמת הכניעה: גם העונש חוחלף

שבירתם. יש להניח כי לא תמיד היו אלה בריות).

וולת מאיר יעקובי צפה היום, לא רק

כמלאת סלושים שנה למכצע

לשברון ההירואיום הישראלי

הטרומפלרורי, המצראי, הגורס כי

המוות תמיד נאצל מן החיים. מאיר

"קרש", אלא במלאת כך וכך שגים

אבל הזמן הצמיה עדויות סותרות על נסיכות

שאזלת טיפת רמו האחרונה.

וו היתה צמה שנידל על נכי ראש מגולה עד שהחבריה: בצנחנים - בך מספר לו מיכה בן ארי (ספוסטה), סגנו של מפקד סירת המודיעיו מאיר דו ציון - כינו אותוי

7 Biaeala

מאיר יעקובי ביום שיחרורו והשבי הסורי. אמו היחה מרבה לחלום איך שני אנשים מושיבים את בנה על סיסא, חותכים את גרונו בסכין, הוא צועק והיא יושבת אנגד בחוסר אונים, ידיה על ברכיה. שניים אלה חסרי הרחמים, היא אומרת, היו משה דיין וחיים לסקוב.

uneald 6

(המשך מהעמוד הקודם) הטבר. בייחור התובע. כן התובע. שקרא מיד: "מאיר היה גיבור מופלא". אבל במשפט אתה הוקעת אותו". כן, זה היה תפקידי, ולרגשות סובייקטיביים אין השר לתפקיד שאני ממלא ככית־המשפט". ועוד אומר התובע לשעבר: גהוא היה קורבן של רוקטרינה. כאמצעותו רצו לקכוע נורמה שכל גילוי

סוד זוהי עבירה אכסלוטית. אני ייצגתי את תורת צהייל כמו שרצו מלמעלה. נמגשתי עם למקוב, סגנו של דיין, והובהר לי כי הם רוצים להוכיח משהו באמצעות המשפט. אסור להסגיר סוד ויהיה המגיע של הנאשם נעלה ככל שיהיה. אין לקחת בחשכון את העובדות הסובייקטיניות. גם אם חשב הנאשם שהסור אינו סוד, גם אם ידע שהמור ידוע לאויכ, גם אם המוך לא היה סור. פסק הרין נגר יעקובי נוער להוות תקרים בצה"ל, וכך קרה שאפילו העובדה שהיה מוכן לפוצק. עצמו עם המכשיר לא שינתה דכר. עד כרי כך הם, ני עדים מומחים הופיעו כמשפט.

יור ("דרו") אלעזר מטעם התביעה, ואריק שרון (מפקר יחירת הצנחבים) מטעם ההגנה. אנשי בית־אלפא, כני הקיבוץ הארצי, זוכרים את אריק לטובה,

איך לחם למען מאיר. פרופ' לוי טוען היום כי המשפט היה זירת התגוששות בין לסקוב לשרון. עו"ד חרל"ף שהזעיק את שרון למשפס ו-אני בכלל מפא"יניק, לא מסכים היום לקו הפוליטי של אריק") חש בשעתו שהמאבק האמיתי היה בין שתי השקפות עולם: של לסכוב. מול ההווייה הישראלית הרגשית והפראית

עו"ד חרל"ף: אמרתי לאריק, אתה מסכן את הקריירה שלך, אתה תאבד הכל, ואריק השיב כי כשם שאינו משאיר פצוע מארער, כך לא יפקיר איש שלו, ובמילא חשב שאין לו סיכוי לקירום בימי לסקוב. אריק טען שהסמל שלו נהג כמו שצריך". משפטו של מאיר יעקובי ייוכר בתולדות חרל"ף כשיא הקריירה שלו. מעולם לא היה קרוב כליכך לרופק הגורל פתח לויכוי יעקובי מאשמת בגיעה". והמדינה: "ריין קיבל דיווח יומי על הנעשה במשפט שנערך בנצרת עשרה ימים רצופים, והיה סור כמוס. החתימו אותי לא לספר עליו. לא נתגו לי לקחת הכיתה את תיק הראיות והייתי משאירו שם ככספת.

-המשפט היה טעון מתיחות. השופטים רחשו כבוד לנאשם. נדמה לי שגם התובע. כסופו של דבר ראיתי ניצחון בעוברה שבית הרין לערעורים קיבל את סענתי שיש נסיבות בהן מוטב ליפול בשכי מאשר למות. זה היה אחרי ששכרתי את דדו, העד המומחה מטעם התביעה והוא שלח לי פתק בזמן המשפט: אכקשך להתייחס בכבוד לאלוף משנה ררו) שטען כי בשום מקרה אין מפקירים נשק, אלא יורים ויורים זיורים, עד שהכלתי אפשרי מתרחש". חרל"ף העלה בפני דרו אפשרות דמיוניתו ננית שיש מערה ולה פתח

שר המשחר והתעשות חוא אומר שלמעמים, סתם פן

באמצע חזום, רווא יוכר במאזר, אני אובהן אוחו, אבל לא משום כרי נחתי לו ניגוי, ראותי אותו פעמים רבות

במצבים קשים בזמן מעולות, ומעוכתי אותו כלוחם

קר רוף, ולא כאדם שלתפש למאנוקרו. שורורותו איתו ארור שובן מרושבו והתחוקה הכרתי שלא היהה אפשרות ארורת אלא לתרכנע אני חושת שלא שעיתו, לא חשבתי שרון: צרוכים להעמידו למשתש:

מוטלת עליו. אסור היה לו להזכיר את אלסטיות, מחלקת אזרנג'דה לחכרי בית־אלפא, צנחנים, חבריו של מאיר. מחזור גיום 1952, שמנמנים ומשופמים,

מאיר היה מוכן לקחת עליו את. האשמה במשפט, כי ידע שאסור האסכולה הצבאית הבריטית הנוקשה והפורמאליסטית לו להוות תקדים לופילה בשבי. לא להיות האיש הראשון שלימד

מאז אותו משפט לא נתקל עו"ד חרל"ף בנאשם כמו יצקובי שאמר לו: "ספר הכל כמו שהיה, אפילו זה יזיק לי. לא רוצה שום טריק משפטי. גורל המדינה חשוב כאן יותר". וכך, בעוד התובע גדל הגוף והסניגור הצנום משייפים את הקריירות שלהם באולם כית הרין ומעריצים את הנאשם בסתר ליבם, הם מודים היום איך ראו את יעקוני הולך ורוער מול עיניהם. הדיכאון גיכר כז. הם משוכנעים שהלך בכוונה אל מותו בקרב המיתלה. פחות ממוות פיוטי לא גראה להם

המשפט, אפילו ליד הקבר. הוא הועמד לרין משמעתי ועונשו היה שלא נקרא שרות מילואים במשך שלוש שנים. חרל"ף אומר שהוא ככה מרוב בושה. אז את ריין לסקוב ורדו, ולא רק מנהמת השכול. היא זוכרת שמאיד עצמו אמר לה: גדיין לסקוב ודדו לא מניחים לי". באחר מחלומותיה על מאיר - פעם היה מרכה להופיע בחלומות, היום הוא נפוג והולך - ראתה איך שני אַנשים מושיכים אותו על כיסא, בעודה יושנת מנגד בחוסר אונים, ידיה על ברכיה והשניים חותכים את גרונו כסכין. הא צועק. היא אומרת שאלה הם שני חסרי הרחמים, דיין ולסקוב. הצנחנים, פארק הירקון. עומרת בנרביים

אחרים לוותר בתנאים מסויימים".

צר, וכפתח עומד אויב חמוש בתת־מקלע, שתפס אותך לפני שהספקת לאחוז בנשק. גם אז לא תיכנען -רדו נאלץ להודות שכמקרה כזה מותר להיכנע, וכך פתחתי

הולם אדם שקיבל את השפלתו כהבנה.

כאשר נפל מאיר במיתלה ביקשו מעו"ר הרל"ו שיטפוד לו בבית־אלפא. כעבור יומיים האשים צה"ל את הפרקליט שתפר כהספר את חובת הסרדיות שהיתה

מורדים כעליצות את גודל הכרס כמו שמרדו פעם את אורך המהישמו. .אני כזאת טאראנטה", מתלוצצת אמא של מאיר על הזדקנותה. כאשר מציג אותה חיים זלצר איש כית־אלפא וחברו של מאיר לסיירת, נפערת שתיקה. תזכורת של מוות, אם שני הצנחנים שנפלו, אנל גם תזכורת לאשם, לאזלת יר. יצחק ג'יבלי, הלוא הוא ג'יבלי הקמן שותיקי 101, אומר: "למה לעואול סתמנו את הפה ונתנו למשפט הזה להיות. הייתי צריך לפתוח את הפה ולשלות אותם לקיבינימט. כל חיי אני כועם על עצמי

חביבה סלע, אמו של מאיר, קיללה

אמא של מאיר יעקבי בכנס

שלא היה לי או ביטחון ואומץ לתת להם צביקה הרפו מבית־אלפא מנסה להסביר לי את

מאיר, זידיו מציירות כאויר נפיל. הוא היה מוכן לקחת עליו את האשמה במשפט, כי ידע שאטר לו להוות תקרים לנפילה כשבי. לא להיות האיש הראשת שלימד אחרים לוותר כתנאים מסויימים. חיצונית הא נראה כזה ביריון מפחיר עם קול כס, אבל בפנים יש נשמה אדירה. אי אפשר היה לעמור בפני כוח החיים שנכע ממנה אחרי מחיאת כף ראשונה שלו כולם החלו לשיר כציבור. כולנו הלכנו אחריו לצנחנים". נרמה לי שעל כל חמתים מרברים כך. אכל בהמשך הדברים לאט לאט נושרות הקליפות, ומתגבשת רמות של מנהיג טכעי, גיבור לא מאציואיסטי, נטול גינרוה ארם

יים זלצר מספר לי כי אף שפשת הלהיב אותם להתגיים לצותנים נשאר במצמונו הגיך השומר הצעיו פעם סיבלנו פקורה לסלק בדווים. מררום להר לוצן. היתה הוראה לחסל. מאיר סרב לחבול באנפים חסרי ישע, הוא חיה מנהיג הכיתה אבל לא שחיצר כהספר שכתב ולצר על מאיר, נאמר: .. קשה להעלוה על הכתב את החום האנושי הקורן מאדם, את התבונו העמוקה, את החדירה לעומקו של כל הבעיות, את השליטה העצמית שנדירה כמוה, את חמיווג בין עדינות וכוח, את השנינה וההומור, את ההגינות, את ההיגיון, את הצניעות והאומץ ועוות הפבים, את אובה האדם, את חוסר האנוכיות".

רוגמה קטנה: נוסף למכחבים הגלויים מן השבי כתב סאיר כשוליים כמה מלים בכתב מתרים שלמה כתגועה. כאחת הפעמים התריע: .חם רופקים אה שלמה בן יהורה, הם רופקים את שלמה בן יהויה כעיתונים ישנים גיליתי שהיה זה עובר תברואה מראש פינה שנחסף בירי הסורים. כשתחור ציינו העיתונים את מראחו הפיסי הנורא. מאיר זעק כמכתכו בשם אזרח מעונה שכלל לא הביד קורם.

כבר כאו, בפארק, אני מתחילה לדמות את מאיד יעקובי כעומר בתוך מעגל של שחיקה יוצאת מתוכן ותוזרת אליו. מעללי גבורה עשורי ממפום לא אשמע עליו. וכרונות על לבטי נפשו ימשמפו בקושיו מפין לא יצטטו לי אמרווורכון. אם היה בו יסוד תיאטרלי שלו ואמשך בעמוד (אומשך בעמוד (-1)

SONY

קומפקט דיסק

בצליל הדיגיטלי

הקומפקט דיסק של סוני

מתוכנן לא רק לאלו

המעריכים נתוגים טכניים

ושכלולים טכנולוגיים ברמה

גבוהה ביותר. אלא לאותם

האנשים היודעים להעריך

מוטיקה מעולה הזהה

לסוני יש קומפקט דיטק

שיתאים לטוג המוסיקה

שאתה אוהב, לטגנון החיים

טוני מכירה את השיטה

הדיגיטלית טוב יותר מכל

חברה אחרת היא החציאה

MIDWID STRING HELDER PROFE

ולמערכת הסטריאו שלך.

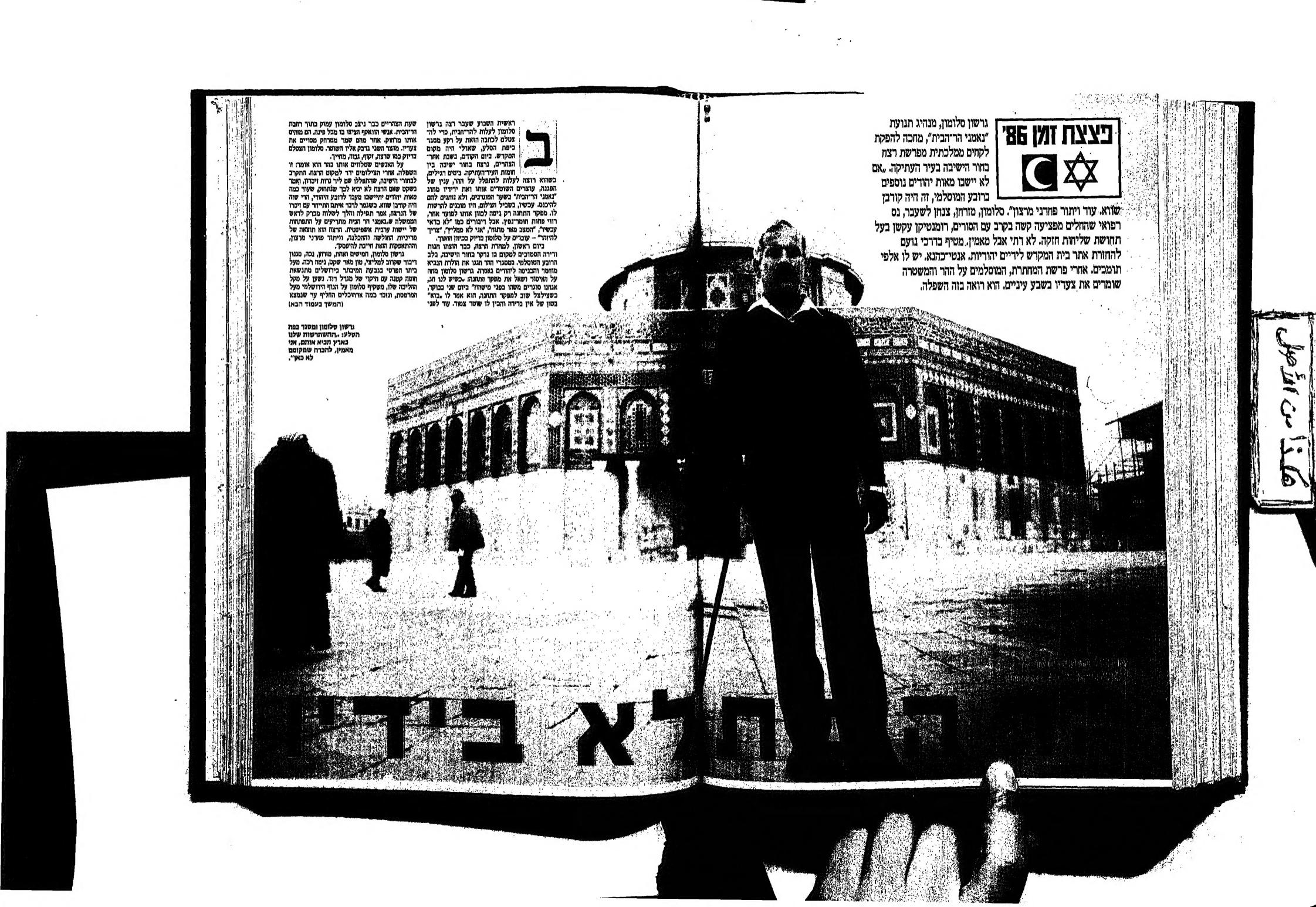
באיכותה למקוד.

הראשון

האזנה אדות שווה אלף מילים

TO HALL

תאיר יעקובי עדיין מקשם את שרון: ...הוא כווה גבור. לאך ומקסים, באמת זוצא רופן. ואם חורידן אותו במשפש תראשון מדרות ממל לדרות רכ"טם אני דוצה לרוניר. לך ישקוע במותו לא נמדה בקטנוריות שאותני מכידום, הוא מיין ממל שירוני וייה למשר על רביימונים, והב"א שיכול החלך לנשר אל בנו ארופים: unenio 8

האחר שהסכים לבנות לו כית לפי הפנטזיות שלו. ארם עקשן גרשון סלומון. העיקשות הואת הביאה אותו לאן

פעם קומץ משוגעים לדכר שהתעמתו עם המשטרה בשערי ההר בכל פעם שרצו להתפלל שם ונחסמו. היום היא מונה, לדבריו, מאות פעילים, ויש לה רבנות תומכים בכל הארץ. המאבקים נעשים כולם בררכי נועם. ההחלטה היא ללכת על דרך

מתרומם כדי להגיע לחשיבה".

על הגבול הרקיק בן נכלע הרימיון בנאיוויות, אומר סלומון, שזה ההברל בין התחום האישי לתחום הכללי. כתחום האישי הרימיון שלו מתנקז לכתיבת שירים. על שולחן הכתיכה, בין "נשים אוהכות" של ד.ט. לורנס, לרבי נחמן מכרסלב, מונח כרך "רחובות הנהר" של אורר צבי גרינברג. מארון סגור הוא שולף כמה מחברות. דפים צפופים ככתב יד עגול, מסודר, מאד ברור. ההגיגים הפרטיים שלו שהוא כותכ בלילות. סלומון לא ישן הרכה, רק שעות מעטות בלילה. בשאר הזמן אפשר בקלות לרמיין אותו יושכ בחרר העבורה הקטן והחשוך בתוך ריבוע קטן של אור.

מדר מאד להפוך לריאליסטי".

יותר מהחולצות של התחייה".

חיה: עריך למצא תופרת ערכייה שתתפור לנו

חיה: "צריך להגיע גם לקיבוצים".

ಚುನ್ನಾಗಿ 12

שהביאה, גם להנהגת נאמני הר-הבית.

כרוגיקה: הפעילות הציבורית שלו, זו הקשורה להר־הכית, התחילה אחרי מלחמת ששת הימים. סלומון היה. כין הראשונים שעלו להר לאחר כינושו. להתלהבות העם שהיתה מוגבלת לשיבה לכותל המערכי, ולאדישות כלפי החזרת הר הכית לידיים מוסלמיות, הוא קורא "רגע גדול שפוספס". מאו הוא חי ונושם את הר־הכית מתשעה כאכ לתשעה כאב, מחכה לרגע ההיסטורי הכא שלא יתפספס. מונולוג בנושא, שהוא מדקלם ככל הזרמנות אפשרית, נשמע מפיו במתכונת הבאה: "לאחר מלחמת ששת הימים חיכה העולם כולו שעם ישראל יקים את הבית השלישי. העם הזה לא היה מוכן לרגע הגדול. הר הבית הוא המרכז הרוחני והרתי כמו גם המרכז הממלכתי התרבותי והחברתי של ארץ ישראל. החזרה אליו צריכה להיות בשלמות ובימינו".

ור כמה חורשים יציין עשרים שנה של מאכק. עמותת הנאמנים היתה

רמוקרטית וסובלנית במסגרת החוק. אף לא הפגנה אחת לוותה באלימות. ישנה גם הקפדה על תדמית לא מפלגתית. כשכהנא רצה להיצטרף לקבוצה הרחיק אותו גרשון סלומון כמו ידיו. לשיחה איתו משתרבבת, לא במקרה, המלה רימיון. הוא מגיב ומככר אותה. שמח איתה. ,כלי חשוב שמלווה אותי בעשייה שלי. כלי שבימינו לא מנצלים. זו תקופה מאד קרה, מאד קונקרטית, חמרנית, רואת את הרברים בצורה המיידית שלהם. מי שמפעיל כלים כמו דימיון ורגש נראה תמהוני, לא שייך. אבל יש סוג של דימיון איתו אתה

הוא מכיר בכך שבמשך תשע־עשרה שנים חולל המאכק שלו כציכור תזוזה תודעתית בלכר. יחד עם זה אומר כנימה של ביטחון, שיש בו אפילו טון של פליאה על עצם השאלה, שהגאולה, החזון, יתגשמו בימיו. אין כליבו ספק קל שבקלים. "אנשים, לפני שנים, אמרו לי: אתה חי כעננים. היום מומינים אותי לרכר על הנושא הזה בקורס קצינים. הרעיון נכנס לתודעה, וזה תנאי ראשון להגשמת רברים. התפקיד שלי היה להוריד את המושג הוה מהאוורסט הגבוה של הדימיון לקרקע המציאות. כהיסטוריה של עם ישראל הגבול הזה בין ריאליסטי למיסטי מאד שכרירי. המיסטי יכול

מטה עמותת נאמני הר הבית מתכנס ככיתו אחת לשבוע. משקיף מנוכר מבחוץ יקטלג אותם כחבורת בזחלים. החובש וגרשון צמודים. החובש מזיז יד לברוק תמהוניים. שלוש נשים, שכעה גכרים, שלושה חוכשי כיפות. מכסים את כל קשת הגילים. חיה ברוך בת ארבעים ואחת. ציפרניים משותות לק ארום. שפתיים צבועות מורגשות. ג'ינס צמור. שיער כלונדיני ארוך. הרגעים האתרונים של הקרב. גרשון מגסה להעלות את כקיץ, אומרים החברים, היא מופיעה עם מחשופים. שני ההרוגים לוחל"ם. פתאום הוחל"ם מתחיל לרחור. צבי, בחזר ישיבה צעיר, מסובב את הראש כשמרברים הנהג מוכה הלם קרב. גרשון מתקפל לתוך שרשרת לה שהוא דווקא נהנה מהעניין הזה של המחשופים. עם הגופה המרוטשת שתקויק רקה קודם כידיו. ואא לא צבי כותב פרוטוקול. על הפרק: הרפסת חולצות. איבר את ההכרה אלא שכב שם, חציו מרוסק, והפקורה הוצאה מחדש של בטאון. הכנת תכנית שנתית.

אסתר: "חולצה בעשרים שקל היא מתומר טוב מחשטח". גרשון, צמור לרוכה שלו, המשיך לירות. ער

את זה בזול".

ורשון סלומון ליד הגלעד לזכר קרבן הרצח אליהו עמדי "ל: "הרבה דברים גדולים התחילה ון קישוטים יין וחולמים, המפח הדון קישוט הוא ביכולת שלו לחנש חלומות עוד בחי

> גרשון: "רעיון מהפכני. בואו נכרוק מה עם זה". בסלון הכית שבגבעת המיבתר, נשקפת האם גרשון נותן חיזוקים לכל אחר בתורו. הללי, הבת מפורטרט שציירה נעמי, אשתו של גרשון, אישה וקנה, של גרשון, סופרת אצבעות לקפה או תה. רנים באיזה קמוטה, עינים חודרות, פיקחיות. כשנפטרה, חדם גימיק להשתמש בחנוכה. גרשון מציע בלונים עם "נס גרשון על המצבה: "אשרי מי שנולר להורים כאלה". גדול צריך להיות כאן". הוא דוד שביעי בירושלים. נצר ליואל מוישה סלומון שושנה: "לא: 'נס גרול יהיה כאן". המפורטם. אביו יסד את קרית משה והקים את תחצה הקמח הראשונה מחוץ לחומות. גרשון למר פברואר חמישים ושמוגה, למרגלות תל עזויאת שבגליל העליון, כבר היה ב"תחכמוני" וכגימנסיה העברית. בשנת ארכעים ושבע הושבע לאצ"ל. ילר כן שתיים־עשרה שעינין מכוסות

גרשון סלומון מפקר, קרוב לשנתיים, במטפחת שחורה והוא מנסה להציץ דרכה ולזהות את על פלוגת חכלנים מוצנחת. יחידה משביעיו בטקס החשאי. הוא מצליח לראות רק זוג ראשונה מסוגה בצה"ל. האיוור קשה. נעליים ארומות של כחורה, וזוכר את עצמו מחפש הגבול הסורי חם. לחימה יום יומית. כמשך חודשים ארוכים נעליים ארומות אצל כל בחודה: הפלוגה מלוכרת. שנתיים כלי פצוע שפגש. כעבור חודש נתפס על־ידי הבולשת הבריטית אחד. האו"מניקים, הולנרים חביבים, זורקים לסולומון כשהרביק כרוזים כלילה. ברח מהמעצר, נתפס שניה, משפטים כנוסח: הסורים אחריך, מחפשים אותך כנרות, חטף מכות רצח, והועמר לרין. כשנשאל אם הוא מודה ככר שנתיים אתה מסתובב להם בין הרגליים. רוצים באשמה, געמר מול השופט הבריטי ואמר: -מודה

שנלחמתי לסלק אתכם מהארץ". השופט חייך וציוה סלומון מחייך. אלוהים איתו, הוא כטוח. כבר עליו פיקוח של קצין מבחן למשך שנה. כשהתניים שנתיים בקו האש הקשה ביותר נגד סוריה ואפילו לא לצה"ל כשנת חמישים וארבע, מחק מהתדריכים אח סריטה אחת קטנה. אין מקריות בחיים, הוא אומר. המשפט "קו הגבול", וכתב "קו שביתת הנשק הופני". שלושה ימים לפני שהפלוגה יורדת מהשטח, בשתיים בצהריים, יורד פתאום גשם סוחף. יש דיווחים על תנועה אינטנסיבית ממול. סלומון חושכ שחכל לאכר ומן. מציע לצאת לשטח למרות הכוץ ומוג האוויר הקר, הגשום. הסורים מפתיעים כאש יעילה. למוצב שלהם בתל עזויאת שלרגלי הגולן יתרון איסטרטבי. הוא חולש עליהם מגבוה. הם רואים כל מילימטר כשטח. ברד כדורים צפוף מקדם את סלומון. פצוע ראשון. גרשון מנסה לפנות אותו, יחר עם עם החוכש, לקבוע אם יישאר כחיים ומה תהיה דרנת השיתוק.

אותך קבור.

הוזעק אליו המנתח הטוב ביותר בארץ. כמשך שעות דופק, ומתמוטט ביריים של סלומון. קיבל כרור בראש. ארוכות החזיר כל עצב למקומו. שלושה הורשים לאחר אפילו לא גסס. הניתוח שכב "במיטת סנדוויץ" ללא תזווה, והציב יורדים דמרומים. גרשון נותן פקורת נסיגה. לעצמו אתגרים. להויז כוהן, למשל. יום אחר התעורר ומצא ליד מיטתו אחות יפה עם עיניים אפורות. החיוניות חזרה אליו. תכריו בגדוד אמרו: ידענו שברגע על המחשוף של חיה. אסתר אבוטבול מחייכת. ניראה הוחל הכברה נספג לתוך האדמה הבוצית. מתערבב כיסא גלגלים היה התגשמות החלומות. אחר שיזוו "העניין והוא" סימן שחזרת לחיים. ישיבה על ' כשיכול היה לעמור על רגליו, התחלף החלום כקביים. בעקשנות תירגל עצמו בהליכה לילית ממושכת ער האחרונה שלו למפקרי הכיתות היתה: -לצאת מיד אור הבוקר במטררונות בית החולים. שלא יראו. המטרה היתה לחזור לגדור. הוא לא זוכר דכדוך, חוסר שהיה מסכיב חושך גמור ודממה כברה. הוא ניסה אונים, דיכאון. במלים שלו, גאני אוהב את החיים לחלץ את עצמו כוחילה. כאכים איומים וחוסר יכולת ומאמין. האמונה הואת היא תחנת הרלק שלי". להזיו אצבע. התמונה הראשונה שעלתה מול עיניו היא של אמא שלו מקבלת את ההודעה על מותו.

כעבור שנה יצא מכית חחולים על קכיים וחור לגדור למרות מחאותיו הנמרצות של קצין רפואה

עכור ארכע שנים נפצע ליד תל

עזויאת. בלילה ההוא, כשכבר חלם

על אימו המקכלת את כשוות מותו,

הוא חולץ מהשטח. כבית השקים

איבחנו חוליות גב מרוסקות וגפיים

תחתונות משותקות. בניסוח חרשות:

פצוע קשה מאך. חניתוח היתה אמור.

לומון ושומרים בפתח הר־הבית: "ריבונות המשלמים על החד נובעת מחולשתנו".

ראשי, ההרגשה היתח "כמו אחר ששולחים אותו לצעוד על אויר". בצה"ל לא היה תקרים למקרה שלו. לפהיה צולע בשבילי הבסיס היו המפקרים אומרים לשיונים: חיוהרו, סופכם יהיה כוה". סלומון נירנד לכנל תפקיר. המסקר אמר לו: "אני אלמר אותך לקה. פרום אתה קצין המבצעים של הגדוד". הנושא היה תבלה סלומון היה צמור לגי'ם. כשכולם הסתלקו פהשמח תוך שנייה בריצה, הוא רק התחיל לטפס על ורנ. ככה נמשך שנה, כשאחת לשבוע הוא נקרא משם, אתה מקצר את חייך".

ולגשת אליו. כך טיפס למצרה וירד בכוחות עצמו. כלפי המשתתפים בישיבות על נושא הר הבית, אבל אחריכך הגיב הגוף כדימום חזק שהצריך ניתוח. גם לא יותר. היא מגישה להם קפה עם עוגה חלבית, ולא היום הוא לא חושב שטעה. התגלית הפרטית שלו מהפציעה והשיקום העצמי העקשני מתומצת אצלו לחכמת חיים עתיקה: כוחות הנפש חוקים מכוח הגוף. "כאילו זה לא קיים", היא אומרת, ומיד אחריכך ובכל זאת, התהליך עורר אצלו תחושות שהיו חדשות לגביו, הקשורות בחיים וכמוות. "מאו", הוא אומר, הגילוי האלוהי התחדש מידי יום ביומו".

גרשון סלומון ארם מאמין. לא משתמש כמלה דתי. על יצרים, למשל, הוא אומר שזה משחק נפלא בין איש ואשה. בכלל, נשים לרעתו זו יצירה נפלאה. הוא לא חובש כיפה. יותר געים לו להתפלל בבוקר בבית עם עצמו, מאשר עם קהל כבית־כנסת. הוא מרבר על החוויה האלוהית בטבעיות גמורה. "פגשתי את הרבר בעצמי. זה המפגש היפה ביותר בחיי. הכרת האלוהים. היופי. זהו איננו מונח ערטילאי שאיננו ניתן להשגה. זה מפגש שנובע מהתכוננות בעולם וכיקום.

גרשון, נעמי ובנותיתם: האשה לא שותפה, מדברת בזכות חמבוכח.

ן ארבע עשרה ככר היה צריר לעבור בחלוקת עיתונים, לעזור בפרגסת המשפחה. גם הזיכרון הזה מתורגם לכיוון היפה ולא לכיוון הקשה.

השכמתי קום בשלוש לפנות בוקר כךי להתייצב במערכת של הג'רוזלם פוסט. למולי קיבלתי מסלול חלוקה מול חומת העיר העתיקה. כל בוקר חייתי מחרש את הוריחה, את ההתרחשות של האלוהים". לרגישות חואת יש פנים נוספות. גרשון סלומון

הוא טבעוני. נקורת המוצא נגר אכילת כשר היא הטלידה שלומכל מעשה הרג. לפני שנתיים לערד התחיל להרעיב את עצמו. לשכוח לאכול. היום הוא מודה שברובר הנפשי היותר עמוק היתה מטרה לשיכחה הזאת. הוא רצה לבחון עד כמה יכול אדם להשתחרר מהתלות החומרית. גרשון סלומוז רזה מאד. מכריו דאגו לו. יום אחר נחלש ער שנפל למשכב ולא יכול היה לקום. הרופאים ערכו לו את כל הבדיקות האפשריות ורמזו שיתכונן לגרוע מכל, אכל לא גילו שום מחלה. כשסיפר שהוא טבעוני, ותירגל צום ממושך, אמרו לו שוה הסיכוי הגדול להחלמתו. או גם גילו שתוא במצב של תת תזונה. שבגופו זורם רק חלק מכמות הדם הנורמלית. חיברו אותו לאינפוזיה, והחלו מזינים אותו. גם מהחווייה הזאת יש לו מסקנה מתוייכת: "יכולתי להיגמר בצורת רוח. נוכחתי שצריך

נעמי רופקת על הרלת. ככר חמש שעות של "אתה מוכרה לאכול או לשתות משהו", היא מפצירה שלם עם עצמו לגמרי. האמונה הואת מגינה עליו התה קשה מהפלייה. אף אהר לא העו להמרות פקודה שבת, ומנהלת בית חם. מארתת למופת ומאר אריכה ליד החלון ולכתוב שיר.

משתתפת בריונים. הר הכית לא אומר לה שום דכר. אפילו מסתייגת מלדכר על הפעילות הזאת שלו. מוסיפה: גרשון הוא אדם מורכב מאר".

בעמי מדברת "בזכות המכוכה". גרשון חושב שמכוכה זה דבר יפה כל עוד היא נגמרת כהסמקה. להצהרות הפוליטיות הבוטות שלו יש עוגן לוגי, מדעי. סלומון, חוקר ומרצה בחוג להיסטוריה של ארצות האיסלאם באוניכרסיטה העכרית, מסיים לכתוכ את עבורת הרוקטורט שלו על התנועה הלאומית בכורריסטאן. ביש טוטאליות בהשקפת העולם הערבית", הוא אומר, גאני מאמין שלעולם לא ישלימו עם סיומנו. סאראת היה אדם מחושב מאד שרצה את סיני. בוטרוס ראלי, איש האקדמיה, פירסם חיבור מפורש שבו כתב שאת מדינת היהודים אי אפשר לחסל בכוח, אבל הדבר אפשרי וניתן לביצוע על־ירי בריתת שלום מלא. ליוצרים, הוא כתכ שם, יש יכולת השמרה עצמית. אני לא שונא ערכים בגלל שנולדן ערבים. ככלל לא שונא בני־ארם. יחד עם זה אף אחד לא יצליח להשלות אותי בקשר לתכונות שלהם. אני רואה בהם אויב מסוכן שרוצה לרצוח ולהחריב, וחי בינתיים כחוטר סבלנות שמתכטא כרצח כינם לכיו עצמם. אותנו הם רוצים להשמיר".

ל רודפי השלום דוגמת "רצ" הוא ביינים דו אומר: גתנועה קרה ומנוכרת שעוברת ריאקציה נאו־גלותית, עם נסיון להיות יפה נפש, איש העולם הגדול, בעל ערכים אוניברסליים". הודהות אנשים הקשורים לערכי החלוציות. חמה יש לו עם אגשי תנועת העבורה.

אבל התחנות כמסלול הפוליטי שלו התחילו ב"חרות". עשר שנים, ער 1979 היה נציג המפלגה במועצת עירית ירושלים. המשבר פרץ אחרי "קמפ דיוויר". הוא ישב בבית וחשב איך להגיב. -תביאו לי מהר מטריה שחורה". אמר לילרים. לקח אותה ומול פני בגיו, נפנף בה בירו האחת וכשניה החזיק שלט: "כגין -צ'מכרליין". תוכורת לימי התנועה כאופוזיציה בהם הציג בגין את צ'מברליין כמי שנכנע להיטלר בויתור על שטחים. כשנוכה ש'תרות" בגדה בעקרונות, פרש והיה בין עשרת מקימי "התחייה", תחנות העכשווית. על חילוקי הרעות שלו עם גאולה כהן הוא לא רוצה לרבר. סלומון, כמובן, לא זו ימינה: "נשארתי באותו

מקום. האחרים זזו". אין הוא מתחמק מהשאלה המתבקשת איך לפתור את בעיית הערכים בארץ בכלל ואת העברת הר הכית לריבונות יהודית. .ההשתרשות שלנו כארץ תכיא אותם, אני מאמין, להכרה שמקומם לא כאן. יש מהם שמחבכים אותי. חביבה עליהם, אני חושכ, חד־משמעיות ויושר אינטלקטואלי. 'אתה רוצה את הארץ הזאת ואתה אומר את זה ישיר", רבים מהם אומרים לי. יש להם מרינות ושטחים עצומים משלהם, ועושר טבעי. שיניחו לנו. שישתכנעו מרצון טוב, או בכוח". את ה"בכוח" הוא אומר בשקט, בלי להחליף אוקטכה. על ריבונות המוסלמים על הריהכית הוא אומר שהיא נוכעת מחולשתנו, כיון ש-בכל מקום כו

ראו שאנתנו נחרצים. הם השלימו עם העוכרות". גרשון סלומון, רומנטיקוז הרפתקוז הוא מעדיף את הרומנטיקן. מכחינתו יש משהו קל ולא אחראי במלה הרפתקנות. דון קישוט, כמושג, לא מקפיץ אותו ולא מעורך בו רוגז. בנעימות טיפוסית הוא אומך: הרבח דברים גדולים התחילו עם חולמים ורון. קישוטים. המכחן של הדון־קישוט הוא ביכולת שלו להגשים חלומות עור בחייו". ספקות והתלבטויות הן מגרשון סלומון והלאה. הדוגמאטיות שכו מצופה היטכ בעטיפה רכה ונעימה, מאר אנושית, סכלנית, כמעט מעוררת קינאה.

אישם במהלך השיחה עלה מטיו המשפט: -חשתי תתושה של שליתות". המונח הזה "שליתות" חוור אצלו לקצין רפואה ראשי שאומר לשבוע הוא נקרא שיחה, וגרשון סלומון לא הכנים לפיו אפילו כוס מים. בוואריאציות והקשרים. טלומון מאמין במה שעושה. הפינאלה היתה מרשימה. סלומון הבטיח לחניכים ודוחפת לחדר מגש. גרשון טועם קצת מהחומוס, קצת מרגעים של דכרוך, של מצבי רוח מתחלפים, של שלו את מצדה בתור הופשת שיחרור. הוא טיפס מהסלט ומזיז את המגש הצידה כולם בכית צמתונים, משוקות פתאומיות ולא הגיוניות. מנטרלת אותו הצשי בתור הופשת שיחרור. הוא טיפס ראשון, דם אתריו. ההוראה החדימשמעית היתה, לא בס נעמי והמשת הילדים. נעמי בג'ינס, נעלי פלריום מציניות, משרה עליו רומנטיות, שלווה ואופטימיות. לא בס נעמי והמשת הילדים. נעמי בג'ינס, נעלי פלריום מציניות, משרה עליו רומנטיות, שלווה ואופטימיות. לולה אלין ולא לעזור לו. הוראה החדימשמעית היתה, לא בם נעמי והמשת היקו עו. בעבר בי בין בין היא הופכת אותו אחר מהסכיבה. אדם שמח. כמעט נשיות בין ולא לעזור לו. הוא סימס בידיים, בקביים ושיער מפוזר, נראית לידו מעולם אחר. היא בת קיבוץ נשיניים, לעזור לו. הוא סימס בידיים, בקביים ושיער מפוזר, נראית לינו נוסים שומרת נוגע באושר. בסתיו, ולא רק באביב, הוא יכול לשבת הסוציאליום. היום שומרת בנית בעזרת תבלים, משמרות. חונכה על מחרת הסוציאליום. היום שומרת ליור החלח ולכתוב שיר.

oiceciu در

מאת עמוס לבב - צילומים: ראובן קסטרו

במשולש, על כוכב אחר. וילות פאר וסימטאות מרופשות. לא מדברים על יחסי שכנות טובים או רעים, כי אין יחסים. לא מדברים על שואה, אבל נותנים להרגיש אותה. לא מצדיקים דקירת יהודים, אבל גונבים מכוניות של יהודים. מנקזים רגשות קיפוח, אפליה ותיסכול, לחזרה לדת, לכדורגל ולשכרון הסמים הנסחרים כאן בגלוי. רוב דומם ומפחד מול כנופיות עול פורעי חוק, הסכנה הבטחונית האמיתית למדינה, לכולנו".

כפר ערבי עשיר

"אתה תיכף מוהה רחוב ערבי מלוכלך, בלי עצים, מלא ובל היהודים הם הסיבה ללכלוך. לא נותנים תקציבים ואחריכר עוד אומרים ערבי מלוכלך" "אם היהורים לוקחים שחקני חיזוק שחורים, הערבים לוקחים מאמן ושחקני

מובשלים אקדיתאים חיזוק יהודים. בספורט, לא כמו בחיים, אין גבולות ואין הבדלי תרבויות״.

היהודים לא יודעים עלינו כלום. אנחנו מדברים עברית, הם לא יודעים ערבית. הם אפילו לא יודעים שאנחנו מצביעים לכנסת. חושבים שזה מסוכן".

"בתחנה המרכזית עצרה אותי חיילת. תעורת זהות, חקירות, לאן אתה הולד, מה אתה עושה. לא כנימוס חקרה. לא ראיתי שהיא עוצרת יהודי".

בכפר. אז אם אנחנו שומעים מהיהודים שהערבים לא לומדים, כלכים, גנכים ומלוכלכים, זה מעליב אותנו".

יש לגו בית־ספר טוב והרבה מחשבים.

ชเอeaio 14

15 Blagaio

(חמשך בעמוד 17)

ירה. שתי דקות מכפר סבא. חוץ לא־

וסוחרים בסמים לעין השמש. גם מיסים הם לא

ר'ר קשוע. "כוא נגיד שזו סכנה למדינה. אולי לא עכשיו, אבל כעור חמש שנים מה יהיהו שים סימן

שאלה גדול". ד"ר איאר קשוע, כירורג כן 28, מתכונן עכשיו לבחינה האמריקנית שנועדה לרופאים

המעונינים להשתקע בארה"ב. "קשה, קשה", הוא מתלונן. "אין לי עתיד כמרינה הואת. לכם, היהורים

יש קרובים בכל העולם, קהילות יהוריות. לגו אפילו

שם עם צעירה מקומית, והיום הוא טיים כחברת תעופה

גרמנית גדולה. אמא ואבא של ד"ר קשוע לא רוצים

שבנם ירד מהארק. "כאן זה מקומו", אומרת האם, "שם

הוא זר". והאב מוסיף: "שניגו עברנו קשה מאר כדי שהכן שלנו יוכל ללמוד רפואה. שבע שנים למד. למה

"מפלים רופאים ערבים לרעה", קובע ד"ר קשוע,

יש וז רופאים כטירה. שישה, כמוני, עושים כבתייחולים רק תורגויות גמיון, וכמשרה חלקית.

לרופאים ערבים נותנים את העכורה הסחורה. תיכנס

בחג יהודי לחדר מיון, רק רופאים ערכים תמצא שם". כמותו יש בטירה יותר ממאה צעירים שרכשו השכלה

גכוהה בחו"ל, כעיקר ברומניה, במימון המפלגה הקומוניסטית. בשָנתיים האחרונות הם שבים לכפר,

מסתוככים מוכטלים עם התואר ככים, ומוסיפים שמן

במצב הרפואה. ימרוע אינך שואל על הטיסות"ז הוא שואל מבקש. בחקופת לימוריו ביקר בכל קיץ בארץ.

"בשרות התעופה עושים סלקציה. הבעיות מתחילות מהרגע שאתה יוצא מהארץ. ערכים הצירה. בורקים

אותנו שעות. כל הומן אתה חי בפחר. פה לא מקבלים

הפתרוןז פעם פחרתי ממשמר הגבול. עכשיו יש לי

יותר בטחון עצמי. בגלל המקצוע שלי. כשעוצרים

ד"ר קשוע לא מבין מרוע אנחנו מתענינים רק

אחיו של ר"ר קשוע כבר ירר. לגרמניה. התחתן

לרדת קשה יותר".

שלא יהיה לו עתיר בארקי".

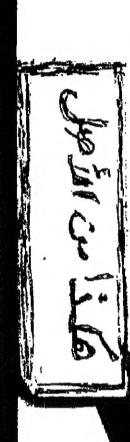
למדורת התסכול בכפרם.

הרבה שנאה למרינה תמצא שם. "שמע", אומר

בה עויינות. "שם נוכט זרע הפורע"

נות", אומר יהודי העובד עם

מטיראים. "זוהי ארץ ללא חוק. גונכים רכוש יהורי, לא רק מכוניות,

קני שמפו מינרל קומפלקט ולקחי קונדי שונר חינטו

קני עכשיו שמפו מינרל-קומפלקס של קרליין ובנוסף להופעה

זוהרת ומלהיבה ותקבלי קונדישונר באריזת 230 מ"ל **חינם**ו

אם תחליטי לקנות קונדישונר מינרל קומפלקס תזכי בשמפו חינם:

4.4 801 2. 1.

כשסייר בבתי־ספר יהודיים

הופתע שהתלמידים קוראים למורה בשמו, וראה בזה מינהג של זילזול.

פנותם של הערבים אצל היהודים, מהצורך הקיומי להתמרנס בעיר היהודית. הוא למד הרבה על ויפרים נמעונות הסטורנטים. כשסייר במסגרת לשויו כנתי־ספר יהודיים הופתע שהתלמירים קרצים למורה בשמו, וראה מינהג ביטוי של זילזול. אמלנו נותנים כבור למורה", הוא אומר.

בנית הספר התיכון של טירה 768 תלמידים. נמנל המורים רק שתי נשים. הגברים לבושים מולימות ועגיכות. הבערים והבערות כג'ינס וכבעלי ספורט. כמעט אמרנו "כמו צעירים יהורים". נדעותיהם, דומה, הערבים הם לא פחות קיצוניים. חופים עבוראל־וזי, כן 15 וחצי, אומר שהתחיל להיות מעוה בפוליטיקה בגלל כהנא, ומפני ש"יש עריצות נישראל. אין דמוקרטיה שלמח".

כמה זה מתכטאז למשל, נאוניברסיטה הם מתענינים אם אתה יונדי או ערביי.

איך אתה יורעו "אני יורע. סטורנטים ערבים סיפרו לי".

מחמר מנצור, כן 17, מוסיף עוד דוגמא: "נסעתי לחליאבים. בתחנה המרכזית עצרה אותי חיילת. תשרת והות, הקירות, לאן אתה הולך, למה, מה אתה עוצרת לא כנימוס חקרה. לא ראיתי שהיא עוצרת

ביר בישארה, בת 17, ביקרה פעם

(主义报经X

עם חברים וחברות מהכפר כ"עיר הנוער" בגני התערוכה של תל־אכיכ. "שמעתי יהודים אומרים בנימוס. אמרתי שלא כל הערבים לופים טוב. יש לנו מנמת כיולוגיה הכי טובה בארק. יש לנו עשונה מחשבים בכית הספר. גם בהרבה נתים שמשנים, או אם אנחנו שומעים הרבה שהיהודים שמרים שהעוכים גנכים, מלוכלכים, לא לומרים, זה זו".

מחמר: יהיתי לפני שנה כמחנה ערבי יהודי ליד שנוע מצרעים לכנסה חלק אמרו לנו שוה מסוכה

דרויש קשוע ומשפחתו: "על האדמות כבר הייתי מוכן לוותר. מספיק אם יתייחסו אלי כמו אל בן־ארם. שלא יפלו אותי בשכר ובעבודה. לא במקרה אין ערבי במשרה בכירה במדינה".

תחנת סמים אחת

לי לחודחות מוכנים אנשי טירה לספר על בנופיות גובי מכוניות, על חמש חחנות סמים. על כלי נשק בלתי חומיים ועל יריות חפשי-חפשי. בינתיום באויר. מתנדבים לקחת אותנו לתחות סמים אחת. כולם יודעים עליה. התרים מוגף, שני שלבים חסרים, והחור חסום. בבלוק בטון. צריך לדפוק שלוש מעמים, לומר סיסמא (היא שמורח במערכת), יד נעלמה מזיות את חבלוק מבפנים, לוקחת 25 שקלים. ומנת הקוקאין בידך.

"המשטרה לא עושה כלום". הם מאשימים. "מתערבת רק כשיש פצצות. לא מבינת שכל המצב חזה הוא פצצה אחת

דוברת מחון תמרכז במשטרת ישראל אינה מסכימה שבטירה איש הישר בעיניו יעשה. יש תחות משטרה בכסר, היא מצייות, בחודש מרץ נערך מבצע בכפר, עם סריקות ומחקומים. במאי נחפס סוחר סמים. בון יוני לספטמבר חופעל סוכן סמון בכפר והודות לו נתפטו אחדיעשר סוחרי סמים, שכל אחד מהם ניתל תחנה לממכר הסם. "אולי בינחיים צצו תחנות חדשות", אומרת הדוברת ומוסיפה שבחודש יולי גם נעצר תושב שירה בקשר לחחוקת נשק: כחודש זה נעשו סיורים בעורת מסוק לאיתור דמב גנוב. מיולי עד אוקטובר וערכן בטירה 17 חיפושים, בוצעו 25 מעצרים, וחוגשו 6 בחבי אישום. "בסףיתבל זותו בפרידי קטן, והפעילוח חמשטרתות מאד אינטנסיבית ביחס לגודל האוכלוסיה", היא מוסימה.

דוברת המחוז לא יודעת על חיילי צה"ל חקונים סם תמורת נשק, כמי שמספרים חושבי טירה. גם דובר צח"ל אומר שבמצ"ח (משטרה צבאית וזוקרת) לא נוהלה חקירת בנושא זה.

ומנב"ל משרה הבוואות פרופקור דו מיכאלי, מאשר את בעיות הרומאים חערבים המובטלים: "הבעית אכן ידועה ואמיהיה ישום כמרו מאות צעירום עובים שחלקם עדיין לומדים, ואוורים שוימו לומודיותם, זו אינה בעירו סמצימית לרומאים ערבים, אלא גם ליהודים שלומדים בארצות מסויימות וחוורים עם רמה שאינה מהאימה לרמה בארץ הוץ מות, בישראל היצע הרומאים גדול מחביקוש"

עלינה 'ערכים כלכים'. פניתי אליהם כי פעם נהיה כאן רוב, כי אנחנו מחרבים יותר מהר. וזה מפחיד אותם",

יש להם סיבה לפחרו מוחמר: "לא, הם לא מכירים את הערבים". תופיק: "אבי הוא בער מדינה פלשתינאית כמקום במגרש קור אימים, כוץ, אכל כולם שם. כולל

ללמור הנרסה, לא פוללטיפה היא מקרישה הרבה זמן רמת־הכובש הסמור, בשכילי זה מיאמי. ווה לא ענין נצחה היתרי לפני שנה כמתנה ערבי־יהודי ליר. נצחה היתרים לא ידעו פלינו כלום. אנחנו מרברים ללימודים, וגם אור־הצרריים אינה הולכת לחוגים או של יחסי שכנות טוכים או העים. פשוט אין יחסי שניה היתרים לא ידעו פלינו כלום. אנחנו מרברים ללימודים, וגם אור־הצרריים אינה הולכת לחוגים או עריה דם לא יודעים ערכית. הם אפילו לא ידער לקולנוע אלא יושבת ככית למה היא לא הולכת

תופיק: "איז לנו חוגים בכפר. הממשלה אשמה. היא לא נותגת תקציבים לכפרים הערבים. בגלל זה אתה תיכף מזהה רחוב ערבי. מלוכלך, כלי עצים, מלא זבל. היהורים הם הסיבה ללכלור, ואחריכך עור אומרים ערכי מלוכלך".

סוהד, תופיק, מוחמד ועביר ימשיכו ללמוד אחרי התיכון. "חצי מהכוגרים שלנו הולכים לאוניברסיטה", הם אומרים בגאווה. המורים שלהם לא מרברים לציסוט. הם עוברי מדינה שוקוקים לאישור כדי להתראיין. דעותיהם דומות במקרה לדעות התלמיריהם, ואין הם שומרים אותן לעצמן. רק בכיתות, כך הם טוענים, אין מכיעים אותן. דברי הצעירים הם על אחריותם כלבד. זה לא מכית־הספר. אולי הכיאו אותן מהכיתז או מהרתוב? או מדרוויש

קשה להנית, שכן דרוויש אינו עובר עם תלמידי תיכון. כר הפעולה שלו הוא בקרב מאות הצעירים המוכטלים שאינם לומרים ואינם עוברים. "למרתי באוניכרסיסה העברית היסטוריה' ושפה וספרות ערבית", הוא אומר. אבל אחר־כך יכול היה לעבוד רק כפועל שתור, ולכל היותר כמגהל חשבונות ב"תנובה" ומחבריו נודע לגו כמקרה שדרוויש לא סיים את האוניכרסיטה. חודשיים לפני תום לימודיו התפוצצה פצצה בקפטריה של הקמפוס כגבעת רם. האשימו אותו כי ידע על הפעולה שתוכננה בירי חבריו במעונות הסטורנטים, ולא ריווח עליה. שנתיים וחצי ישב במעצר מינהלי). עכשיו הוא פורש את חסותו על חבורות הרחוב בכפרו, כי לא היה רוצה שבנו וילרים אחרים יושפעו לרעה מהכטלנים. "מוכרים פה קוקאין באופן חפשי", הוא אומר. "חיילים כאים כמוניות, ומוסרים נשק תמורת סם".

כל שהקירמה המערבית: פלשה לסימטאות טירה נ"היהורים קילקלו אותנו") לא תראה שם צעיר וצעירה ערכים מטיילים יחדיו, כלתי אם נועדו זה לזה כרת וכרין. את כל המרץ הכלתי מגוצל ותסכול המיצים הכלתי 🎜 משוחררים, הם מנסים לנקו על מגרש הכרורגל. שם, ליד בתי שיכון משותפים ופתרון כושל למצוקת הריור), תמצא את צעירי טירה מדי יום. מראה מדהים. שמונה קבוצות כרורגל בכפר כן 15 אלף תושבים. השחקנים אלילים. אם היהודים לוקחים שחקני חיזוק שחורים, הערכים לוקחים מאמן ושחקני חיזוק יהודים. בספורט, לא כמו בחיים, אין גבולות ואין הבדלי תרבויות. זאנחנו מקנים להגיע למצב שכו לא נודקק ליהורים", אומר ד"ר איברהים עיראקי, חכר חנהלת "הפועל" טירה

המרינה היהודית. אני דוקא בעד שתי מרינות, זו בצר - והמוכטלים שלו דרוויש קשוע. וגם חסיב רעאס, צינג"י, מורה לכדורגל. "אם אומרים לנו שכשכילנו סוהר קאסם, כה 15, תלמירה מצטיינה שרוצה בפר־סכא נה בחוץ לארץ". כך חסיב, "קבוץ

(רומשך בעמוד 23)

17 Bipealo

ובה ימכרו לקהל פריטי ריהוט מהמלאי בהנחות של 10%, 20%, 30%, 40%. כדאי לבוא!

שולחנות קפה כבכל שנה אנו עורכים מכירה לפני ספירת מלאי

ש שולחן ALENCO שלחן באונים אלון וטיק, ל40% הנחה, במקום 152 ש"ח רק 91 ש"ח. שולחן דגם CLAUDIA תוצרת KARUP דנמרק בגוונים לבן ושחוו 40% הנחה, במקום 150 ש"ח רק 90 ש"ח.

איטליה, מיטה זוגית + 2 שידות + ארון לילה + מראה בגוון לבן. 30% הנחה

מתצוגה מערכת שינה MERONI אלגנטית תוצרת איטליה, מיטה זונית + 2 שידות + ארון לילה + מראה, 6905 הנרוה, במקום 579, דש"ח רק 3,790 ש"ח ם מתצונה מערכות שינה מודרניות תוצרת CAPINERA מודרניות

מערכות שינה

בגוון אגוז 40%הנחה. לכני הסנירה

לפניך רק חלק קטן מהמבחר העצום שבמכירה המיוחדת

על כל מערכות חקיר תוצרת

סאואסם דנמרק בגוון אורן,

ש על כל מערכות חקיר תוצרת

וטדה דנמרק באלון, מסדרה

.20% ו-300 חנרותו של 20%.

מ109 תנחה על כל הרחיטים

אפשרות עד 13 תשלומים.

בתוספת ריבית.

מכבודים כרטיסי אשראי, ויוה, דיינרס, ישראכרט לתשלומים

חמחירים כוללים מע"מ הובלה

מחתצוגה: סלונים, פינות אוכל,

מערכות שינה, חדרי נוער, ריהוט משרדי, שולחנות קפח ועוד

תנחות של 40%.

מערכות קיר ומזנונים

מערכת קיר תוצרת OOMINO דנמדק בגוון טיק, 20% חנחוו. דגם 2000 במקום 1,895 ש"רו רק 1,516 ש"ח. דנם 4000 במקום 1,664 ש"ח רק 1,331 שיח.

מתצונה מערכות קיר איטליח, ACERBIS איטליח,

כסאות בסא כS-173 תוצרת ב

רק 59 שיח.

ה כסא FREDERICA, בגוון שיוור

במקום 242 ש"ח רק 169 ש"ח,

עם מושב חבל. 30% הנחת.

CALLIGARIS איטליה בנוון לבן, 10% תנחת. במקום 185 ש"ח רק 166 ש"ח. בסא וכ5-931 תוצרת ■ CALLIGARIS איטליה בגוון שחור עם מושב וגכ מבד ברזנט. 40% הנחח. במקום 99 ש"ח

במקום 1,083 ש"ח רק 866 ש"ח. skoL-2 שולחן אוכל אובלי בגוון טיק, 160×105 ס"מ נפתח

פינות אוכל שולחן אוכל ענול CALLIGARIS תוצרת איטליה בגוון אגוז, קוטר 115 ס"מ . 40% חנרות. במקום 657 ש"רו רק 394 שיה. LARS-2 שולחן אוכל אובלי בגוון טיק, 90×135 ס"מ נפתח

מערכת ישיבה ו+2+1 מעור CAVALLIERI תוצרת CUBA DAT ל-90×235 ס"מ, 20% חכרות. במקום 1,083 ש"ח רק 758 ש"ח. 3+2+1 מערכת ישיבה מעור ו LARS-2 שולחן אוכל אובלי 🛋 בגוונים: בוק, שחור או פליסנדר מיסג הנחח.

CAVALLIERI איטליה במגווו צבעים רק 3,999 שירו במזומן. מתצוגה מערכת ישיבה מעור אוצרת פסכאתוצרת פסכאתוצרת איטליה, בגוון לבן, 20% הנחה, במקום 84,240 ש"ח

> מתצוגה ספה דו-מושבית ANIBERS איטליה, 30% חנחה, במקום 6,631 ש"ח רק 4,642 שירו.

: סניף ראשי רמת-גן: דרה ז'בוטתפהו זטן תל-אביב:

תיפה: הת' טשהניתובסקן 35 סטירה מארים ברמה ארכוני באר-שבען: ריי

רית-אדיה: פות ליר צימת גהם. בניסר עם עש היים הקואפנה פן ירושלים:

מערכות ישיבה

מערכת ישיבה 1+2+1 דגם

איטליה בעור משובח ובמגווו

ויטליה במנוון צבעים

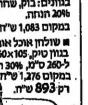
רק 4,999 ש'דו במזומן.

דגם MEDUSA תוצרת

רק 6,592 ש"ח.

צבעים רק 3,999 שיח במזומן.

CAVALLIERI אווא תוצרת MINUETTO

המכירה מתחילה במוצאי שבת 29.12 בשעה 19:00 ביתים א'-ה' (30.11-5.12) בשעות 9:00-19:00 ברציפות. ביום ו' בשעורו 9:00-13:00. יאש מור האראי

חודשיים האחרונים (או, כמלים אחרות, שנתיים מאוחר מדיו, היא הופיעה כרשתות הטלוויזיה המקומיות של קליפורניה, כשעות השיא, הסתכלה ישר למצלמה ואמרה, כמעט בלי למצמץ: "אני מאמינה שתפקירו של השופט הוא לשפוט. אני מאמינה שמילת המפתח היא צרק, לא פופולאריות". זה לא עור לה, כעיקר מפני ספשלאריות היא דווקא כן מילת המפתח, והצרק אולי חשוב אבל ווא לא מצטלם טוב בפרופיל.

הו נירד, עד לפני שבוע נשיאת כית המשפט העליון של מדינת לשוניה, עכרה, כשנתיים האחרונות, רצח אופי. מגרסה ענקית של יהסי ציבור שמומנה וטופחה כנגרה בירי המימסר הרפובליקני, המימור המספי, ולבסוף גם בירי רוב הציבור הקליפורני. המסע שנהל ננדה היה כל־כך מאסיבי, עד אשר סקרים שנערכו לאתר המירות המקומיות שגעוכו פה ב־4 בנובמבר חוכיחו שכל מועמד פהט לתמוך בה – הובם. הסקרים הוכיחו, אגב, שחתמיכה בכירר התה הנורם הישיר להפסרם.

בידד נרמטה כמעט בכל תחום אפשרי: העובדה שהיא דמקשית, העוברה שהיא צבעה את השיער שלח לבלוגריני, השבדה שבניל 49 היא עדיין רווקה, הסירוב שלה לפתוח את חייה הפסים נפני התקשורת, העוברה שהיא החלימה משלושה התקפים של מיטו, אבל מעל לכל – העוברה שהיא מתנגרת לעונש המוח, לקליפורניה, כעצם בכל אמריקה, הציכור רוצה לראות רם. האמת הא וגם התומכים שלה מודים בזה, שבירד היא ציפור משונה היא מילת המפתח, מקצח. המודרות שלה כולטת עוד יותר על רקע השמרנות המורחית של המערכת השיפוטית.

ניור, שהחלה את הקריירה שלה בעיצומן של שנות ה־60 ומשות, נושאת איתה את סממני התקופה ההיא: היא צמחונית, הא ששה מריטציה, היא ליכרלית-מוצהרת, היא מוסיעה לארוחות עוד יותר בנעלי התעמלות. המוזרות שלה בולטת עוד יותר לשל העובדה שהיא מומחית לפליטות פה מביכות: כביקור שעוכה מורונה כאסטרליה היא שאלה את נשיא כית המשפט העליון של פיתי אם המאה הנכרית שלו לא מגרוית. בראיון ל"לום אנג'לם שימה שאל אותה הכתב מה היא מחפשת בתפקידה, והיא ענתה להיא נמצאת בחיפוש בתמיד אחרי ים פנימי של שלווה".

לל זה הה נסלח לה די בקלות, במיוחד בקלימורניה שידעה כבר מונים מחנים בהרכה. אולם רוז כירך הסתבכה כתוך מערכה מות שעורבנים בח שני חימורות העתיקים ביותר של משלטקה בסף ודם, לאורך כל הקריירה המשפטים שלח היינת פודו באופן עקבי, לטובת "הארם הקטן", בשהיתה שרת לאח של לליפורניה היא עזרה לאיכרי המדינה להתאגר נגרי פעופוליום של החברות הגדולות. מאוחר יותרי כשופטת, היא

קבעת כמה תקרימים יסוריים שמגינים על האזרח מפני רוז בירד: פופולריות השרירותיות של חברות הכיטות ושל הכנקים. אותן חברות ביטוח ואותם בנקים הם אלה שמימנו, מאותר יותר, את המטע להפלת רוו והצדק אולי חשוב, בירר. כשהם החליטו לפעול נגרה הם לא היו צריכים לחפש רחוק, אכל בעלוויזיה תוא שאלת עונש המוות ככר החלה לכצבץ. לא מצטלם טוב

בקליפורניה, כמו ברוב המדינות בארה"ב, עונש המוות הוא חוקי. יחד עם זאת, הניסוח של התוק והשונה בכל מרינה) הוא כל כך מסובר ומסורבל שכמעם בלתי אפשרי לנסח פסק דין מוות שיעמור בכל הדרישות החוקיות. ב־17 השנים האחרונות לא הוכנס אף פושע לתא הגוים המשמש בקליפורנית להוצאות לתורג. בירך, שמונה שנות בהוגתה, ביטלה 59 ו!) פסקי דין מוות. העוברה שהיא הביאה בימוקים משפטיים לכל ביטול, הפכה עם הזמן לא רלבנטית. בירד טענה ששופט אינו יכול ואינו רשאי להתעסק במשמעויות הפוליסיות של ההחלטות שלו. המתנגדים הביאו דוגמאות כמו המקרה של ארל לויר ג'ונטון שרצח שתי וקנות כלונג ביין אחרי שאנס אותן בעורת בקבוק שבול, כית המשפט דו אותו למוות, בירד . ביטלה את העוגש, וכלי התקשורת מגגו מה שבירו לא טרחה להסביר לצוכור זה שג'ונטון הוא מפגר למחצה עם הפרעות נפשיות קשות, ושהחוק אינו מאפשר להוציא להורג ארם שאינו אחראי (תמשר בעמוד הבא)

19 Kidedin.

בוקר אחד גילו

השופטים מנעולים על

הדלתות בלשכותיהם.

כשהמפתחות אצל

בירד, ומעכשיו אינם

חופשיים לבוא ולצאת.

בלי שהיא אמרה, היה

החליטה לבדוק מחי

לעבודה. כך הוכרזה

ברור שהושיאה

באים השוכטים

המלחמה.

מקרה של ג'ונסון, אגב, הוא דוגמא אופיינית לכשלון של בירד בכל הקשור ליחםי ציבור. אחרי שלחצו אותה אל הקיר לגבי ההחלטה היא אמרה: "היום הם שולחים למוות כושי מוגכל בן 19, ומחר?" התומכים שלה היו מזועזעים. השופט וויליאם א. ניוסום, תומך וחבר אישי של בירד, אמר: -למה, בשם אלוהים, היא לא יכולה להגיד את אותו דבר בדיוק, אכל להתחיל את זה במשפט, 'ככל שאני מתעבת את הפשע המכחיל הזה...', זה היה משנה את כל התמונה". למהז מפני שהיא חושבת שבסופו של דבר האמת תצא לאור. בירד סירכה להבין שבשנות ה־80 לא מספיק שתהיה צורק, אתה צריך גם לעשות את זה בערוץ 4-

רוז אליובת כירד גולדה באריוונה בתקופת השפל הכלכלי של אמצע שנות ה־30. כשהיתה כת חמש עוב אביה – סוכן נוסע של כובעים – את הבית, ונפטר לאחר זמן קצר. בגיל 14 עובו היא ואמה את אריזונה ועברו ללונג איילנד, גיו־יורק. בירד למדה בברוקלין קולג', שם היתה התלמירה הלכנה היחידה בכיתה, אחר־כך עברה

ללמור באוניברסיטת לונג איילנד, וסיימה את התואר שלה באוניכרסיטת 'ברקלי' בקליפורניה, שהיתה מרכז מהומות הסטורנטים של שנות ה־60.

רון הקר, עורך־דין מלוס אנג'לס שלמך עם בירר באותה הכיתה ב"ברקלי", אומר שהיא היתה "מאוד נחמרה, סטודנטית לא מכריקה־במיוחר, ובחורה משונה מאוד. ככך אז כלטה התכונה שגרמה לה כליכך הרכה בעיות מאוחר יותר – העובדה שלא אכפת לה מה חושבים עליה". אחרי שסיימה את הלימורים התחילה כירד לעבוד בפרקליטות המואו של סנסה־אנה. היא היתה האישה הראשונה שעברה שם אי־פעם, אבל לאף אתר לא היו יותר מדי

הקריירה הפוליטית של בירד התחילה, כמו שהתחילו הרבה רברים הקשורים בה בפליטת פה. ב־1974 השתתפה במסע הכחירות של נ'רי בראון למשרת מושל מדינת קליפורניה. רוב התפקיר שלה הצטמצם בלנהוג את בראון ממקום למסום ולעזור לו לסחוב את תיק המסמכים שלו לבמה ובחזרה. בשלב מסויים של המסע היה כמעט ברור לצוות של בראון שהוא

עומד להפסיד בבחירות. הם החליטו, בישיבה מיוחרת, לא לספר לבראון על מצבו האמיתי. כמה ימים מאוחר יותר לקחה בירו את בראון ואת מנהל המסע שלו, טום קווין, לאסיפת בחירות. בררך שאל בראון את קווין איך הולך לו. קווין אמר שאין טפק שבראון ינצח. בראון פנה אל בירר ושאל אותה מה דעתה. בירד, בלי להויו את הראש מההגה, אמרה שכרגע אין לו סיכוי ויהיה לו מזל אם הוא

"חשבתי שקווין עומר להתעוצץ בכל רגע", היא סימרה מאוחר יותר. כראון רווקא אהב את הכנות שלה ובהמשך תמסע נהג להיוועץ כה ככל הזרמנות. אחרי שככל זאת זכה בכחירות (כקושי), הוא מינה אותה כשרת החקלאות של קליפורניה. הם היו זוג מוזר, בראון ובירד. כמות היה גם הוא חוכב מריטציה, צמתוני ורווק. כניגוד לח, כראון לא הפסיק לחולל שערוריות. הרומן המתמשך שלו עם זמרת הרוק לינרה רונדסטאט הסעיר את ארה"ב במשך תרשים. בירד שמרה על איפוק בחייה הפרטיים אבל הסעירה את המימסד הפוליטי בשורת החלטות ליברליות בקיצוגיותן.

ה לא נכון, אגב, שסוליטיקאים ככירד ובראון יכולים לצמוח רק באמריקה, או רק בקליפורניה. בעיני האזרח האמריקאי הממוצע הם חיו משונים כאותה מירה שיתיה משונה בעיני האזרח הישראלי הממוצע אם יצחק שמיר ינהל רומן עם ריטה כומן שמרים תעסהיגלור תוריע שהיא החליטה למכור את בית אסיה לאקי"ם, נשניהם מסרפים לכנס מסיבת עיתונאים מפני שהם ממהרים לקורס בסיינטולוגיה, בירד נשארה במשרד החקלאות במשך שנתיים, כתו רכשה לעצמה אוייכים בקצב מסוצר. היא הצליוה, כין השאר, להעליב בישוף קתולי לא חשוכ" במיוחד כשם תומס מ. מהוני, הכישור האמכיציווי הצליח איכשהו לחשתחל לוועדה לעורה לאיכרים וכילה שם את רוכ ומנו בנסיונות לגיים נשמות לקהילה שלו. בירד, אחרי כמה נסיונות קלושים לרבר איתו, טשוט ניטרלת את משרתר והעבידה לעצמה את הסמכויות

הבישוף זכר את העלבון. עם הזמן הפך להיות הארכיבישוף של לוס אננילס ואתת הרכנויות הדתיות החשובות בקליפורניה. כשבידר מונתה, ב־1976, לנשיאת בית המשפט העליון של המדינה, פרסם מהוני מכתב גלוי בעתונות שבו הביע ספקות לגבי יציבותה הנפשית של השופטת החרשה. כשהחל נושא עונש השות להיות פופולארי עלה מהוני על הגל בהתלהבות השודה במקצת לגבי אדם שמייצג את הרת הדוגלת כ'להושיט את הלחי השניה' (פארדוכסלית, התמיכה הנלהבת בעונש המוות מצד אנשי הה בקליפורניה שווה רק להתלהבותם נגר ההפלות. להבדיל מוזו בירד, אלוהים דווקא מופיע די הרבה בטלוויזיה האבריקאית! בידד, כהרגלה, התעלמה

ככלל, הכניסה של בירד לבית המשפט העליון היתה, פתות צו יותר, חזרה גנרלית על מה שקרה מאותר יותר. ביום הראשון שלה במשרד נכנס אליה שופט אחר שהתמנה כאותו יום, וויילי פנואל, ושאל אותה אם הוא יכול לנסוע איתה לסעורה החגיגית שערט השופטים הוותיקים לכבוד השופטים התרשים. בירד המתכלה עליו ולא ענתה. היא היתה היחידה שלא הוזמנה לסעודה. השופסים הוותיקים יותר מונו על ידי המימסד הרפובליקני הקודם ולא אהבי את הרעיון שהונחתה עליהם אישה שהיתה ידועה בקרבתה לגדי בראון, שמעולם לא הסתיר את העובדה שלדעתו המימסד חשיפומי הקליפורני הוא בזבזני, אטום ובלתי יעיל.

בחורשים הראשונים ניסתה בירד – אולי בפעם הראשונה בחייה – להיות נחמדה וחברותית. זה לא עבר. מסך הדעות הקרומות נגדה היה עבה מרי. אתריכך נמאס לה. בוקר אחר הופיעו השופטים ללשכות וגילו מנעולים על כל הדלתות. כשהם שאלו מה קרה, הודיעו להם שהמפתחות אצל בירד ומעכשיו אין יותר כנימה תופשית ללשכות. כלי שהיא אמרה את זה היה כרוד שבידר החליטה לברוק מתי באים השופטים לעבורה. המלחמה תוכרוה

ארבע השנים הראשונות זו היתה מלחמה שקטה יהסית, יותר מסביב לגינונים מאשר סביב עקרונות. שופסים הרליפו בעילום־שם פרטים עסיסיים על בירו בראיונות לעתונות. בירד מצירה לא הניכה אבל כפתה על השופטים מערכת אדמיניסטרטיבית שחייבה אותם לרווח על שעות העבורה, וקיצרה את הומן בין מסקדין אחר למשנהו. השופטים סירכו כעקשנות להומין את כידד לכל אירוע חברתי. בירד העבירה את הישיבות התורשיות של בית־המשפט מן הקאנטרי קלאב האקמלוסיבי, שבו הם נהגו להתכנס, אל בית משררים מקומי והחליפה את הלימוזינות של השופסים במכוניות קטנות.

המריכות האלה נמשכו עד הכחירות של 1981. קצת לפני כן קיבלו השופטים עזרה ממקום כלתי צפוי. חברות הביטוח הקליפורניות, שהיו מזועזעות מפסקי הרין של בידד נגדן, נכנסו למערכת הבחירות כאגרסיביות האופיינית להן. קליפודניה, היום, היא המרינה היחירה בארה"ב שבה בישוח הרכב ונוא תובה התוצאה היא שכל נושא הביטוח הוא מרכוי מאוד במדינה העמוסה ביותר בכלי רכב. במלים אחרות -- כסף. הרבה כסף.

ער 1981, הבחירות לכתי חמשפט היו בעצם כחירות פורמליות-כי מי מסוגל לזכור את השמות של כל השופטיםן באותה שנה נכוורה בירד מחרש כרוב דחוק של 51.4 אתרו – הנמוך ביותר בתולרות סליפורניה. מאו עברו ארבע שנים. בירד לא השתנתה, אמריקה כן. אחרי שתי קדנציות של רייגן, אמריקה היא שמרנית מתמיד, רתית מתמיד, וקיצונית יותר מארפעם. בירד, עד הדגע האחרון, סרכה להתייחס לאפשרות שהיא תפסיד. אבל הבוחרים שילוצ אותה הכיתה.

במסיכת העתונאים שכינסה מיד לאתר התבוסה, שאל אותה אתר הכתבים איך היא מקבלת את ההפסד שלה. בירד הסתכלה עליו, חייכה ואמרהו .כמו גבר". מאז היא יושכת בבית ומסוכת להשיב על שאלות. היא לא תכננה שום קריירה אלטרנסיבית, לא חסכה כסף, וענתה מראש כ"לאר" מוחלט על כל הצעת עבודה חליפית. כמו רבים מבני דורה, רוז כירד לא היתה ממוצלת להמתגל לאמריקה התרשה, המדינה המתקרמת ביותר בעולם בכל תחום

HINA KARADAN BILLIAN KARA

בשאחה פותה עו"ש משומר אינך משלם דמי ניהול

אינך משלם על פעולות כמר קנייה ומכירה של תפ"ס, פק"מ, הפקדת שיקים ומזומנים, דישום פעולות במט"ח, משיכת כסף במכשיר האוטומטי, רישום פעולות בניירות ערך ועוד.

ווה לא הכל, אתה גם נהנה ממשיכת יתר בריבית מועדפת של 1,500 ש״ח:

וכשהכנקים סגורים הכינלאומי פחוח דבינלאומי פתוח כל יום עד שתיים אחר הצהריים ובימי שני ורביעי עד 00 :7 בערב (מ-7.12.86) שעות פתיחה אלו מאפשרות לך לסדר את ענייניך הכספיים גם בשעות שהבנקים האחרים סגורים.

עשה חשבון נוסף -פתח חשבון גם בבינלאומי.

Biagaio 20

חברותנו מתרחבת – סוכנות/ים חמעומינים לחביץ א

מוצרינו יונקשרו למשרדי חחברת.

כוליבוו ומוענוונ. י מפעל פ.אר.פ. מתחורה בהצלחה טלפונים: 84744, 87176, 84394 השווקי ארה"ב ואירופה מבהינת

ם מפעל השנה. משומל להעמונ לדרישות הלעדיות של הלקוחות

ים שפעל האנה. מייצר ומעצב ממון

רחב של מוצרים ממלטטיק רך

לשימוש משרדי, ומשוויק מכשירי

מחיצות, קלסרים, אלבומויתמונות

נרתיקים, ארנקים ועוד...

בנושא עיצוב המוצר.

איכות המוצר ומחייו. • מוצגים! אלפונים, יומני שנה,

(ממשך מעמוד 17)

חסיב רוצה להמחיש ומאלתר מילון של ביטויי עד הוא שומע ברתוב היהודי. לא קשה לגיים מונדנים לעורה. החבר'ה מסביב עושים זאת בקולות חוק עובי מלוכלך, עבודה ערבית, ערבושים, אין משמין גערבי אפילו יהיה ארבעים שנה בקבר". וזה -מנו השמת הנרדפים שהיו לשיגרה: אש"ף, מתבלים. רוויש: "אני כבר לא נעלב. אגי כבר מחוסן. ועם נסעתי באוטובום. עלה שוטר, בדק שני ערבים מעוה והתחיל לררת. קפצתי ושאלתי: 'למה אינך טוק אותיו גם אני ערבי'. אתרים מהגוסעים צחקו. ארם לא הגיבו. אבל תלמיר ישיבה שישב לירי, קם

ועם למקום אוציי. חסיל צוחק כשהוא מצטט סיסמאות כמו "הערבים וישואלים הם חלק מהמרינה". קשה לו להאמין שיש פו יתרים המאמינים בכך. "אני תונכתי לדרוש כל

המן משהו שמגיע לי ולא נותנים לי". מה מגיע לך?

'שה זאת אומרת מה מגיע ליז אדמותי, זכויותי". דוויש: "על האדמות כבר הייתי מוכן לוותר. סמיק אם יתייחסו אלי כמו אל בן-אדם. שלא יפלו אתי בשבר, שלא יפלו אותי בסוג העבודה. אין זה פנה שלא תמצא ערבי במשרה ככירה במרינה".

אום מרגישים כמו אזרחים סוג ב'ז "דרנה סוג ב' הם האתיופים, אחריכך כאים משדים, הגרוזינים, התימנים. ואו אולי אנחנו. סוג ה'

מחמד נאצר, כן 16, כדורגלן בקבוצת הנוער של שנל טונה, ונא מ"הקליינטים" של דרוויש קשוע. מ לומר ולא עובד בימים, ובלילות משוטט. "יושב מון קפה עד. עשר בערב, הולך ישן עד שתים עשרה מלח, ושב יוצא". הוא מתאר את סדר יומו וכולם

כשהוא עוזר לאשתו להכין את הסעודה, אנחנו מתבתנים בתמתות התלויות על הקירות. באחת מהן ילר סלשתיגאי המסמן "וי" באצבעותיו ומחזים בידו מברשת, שאך סיים למוב על הקיד בארום "פלשתין ערבית". דרוויש מש שוהי פתם דיו אדומה. ונהיר מתעקש שוהו דם. ענעת הבנים במשעתת קשוע מתחבכים בצל תשנות הללו, כגלוי, לאור היום, וכלי כושה. לאחר מנים, מיד, יש חבר יהודי. אורי מכסריסבא. הם (פנשים בוצג לשנים שמארגנים חברי קבוצת "ניצני להם, ניובם יהורים מת"ל, שכאו להתגורו בכפרים סנים נמטרה לקרב לכבות. דרוויש מדבר עליהם נהעיכה נשתוא מסיים להבין את האוכל, אכל גם ישי ואמרו "זו לא כושהו אנהנו חיים כאן ארבעים

או, ומיכים צעירים מחדל שיבואו לשרב ביניגריו דבן של דרוויש, סייד, מציג בנאווה את מחברת שנבית שלו. למה והא לומד עבריתו "כי זו מרינה יתרה, משיב הכן, ואכיו צועק עליו מהמטבה שהוא פש אדר כן נודד אותנו סייד בגאווה רבה יותר אל הגרין משקיעים הכל כחינוכו וכחינוכם של שלושת לו הלכת לשם ומסתבלת איך היהודים בנו כתים על בחנות הבגרים של ניסתה. האשת שלה אבל היא לא שובאת. היא היותה במכוד

"היא בפוליטיקה", מחייך הכן שלה דרוויש, "היא האשה היהודיה לבנה הקטן. "אני מדברת איתו עברית, מאמינה בארץ־ישראל שלמה. שתי גרות לירדן. זו של הערבים. זו גם כך".

> גם הוא לא מרבר על שנאה. לא מצריק את המתבלים, לא מצריק רקירת יהודים והנחת פצצות, אבל מוסיף בשקם: "אני יכול להבין את אלה שעושים את זה". שתיקה ארוכה נופלת, ופתאום הוא שואל: "אתה חושב שצפויה סכנה לערבים הישראלים: כבר היום אני פוחד לצאת לעיר, אולי יהיה סיצוץ ויפרקו

עם חשכה כא גם הקור, והאורות המנצנצים בלילה הבהיד מרמזים היכן טול־כרם, כפר־סכא, טייבה, וכוכב יאיר, הישוב היהודי התרש. "לכולם שם יש טלפון", מספרים לנו בדרך לבית של הניצנים, החבר'ה מ"ניצני שלום", "בכל טירה לא חמצא יותר משבעים קוים".

יונתן לאק, כן 24, בא מטכסט ומתגורר בכפר עשרה חרשים. קיבל בית מהמועצה המקומית, והוא חולק אותו עם מונואר חמראן, בן 24, מלוד, ועם שי הרביץ, כן 28, שמבטאו מסגיר את מוצאו מדרום

נעמי שפירא מכינה לנו ספה. היא בת 22, באה מנין ג'רסי, ומפצירה שלא נחשוב חס וחלילה שהיא גרה עם יונתן. היא וחברתה מתגוררות בכית אחר. גם הוא מהמועצה. ככפר הן מהלכות לבדן, או כלווי "ניצן" אתר, כי הוא נחשב כאה שלהן, והסירור הזה מותר. כשיונתן, שי או מונזר כאים לבקרן, הם מנהלים רוחת צהריים כביתו של דרוויש. את שיחותיהם בקולי קולות, מול חלונות פתוחים, ומקמידים לעזוב בשמונה בערב. בילויים? רק בחו"ל, כלומר כתל אביב.

שי מספר שהם עוברים עם כל בתידהספר בטירה עושים טרנאות למורים יהודים וערבים, מפגישים תלמידים משני העמים. עכשיו רוחשים יותר אמון כלפיהם, והם מקבלים מהמועצה הרבה תמיכה, וזוכים כבתי הספר להרבה שיתוף פעולה. בתחילת הררך נתסלו בחשרנות. חשבו שהם סוכנים של הסי. אי. איי.

או השב"כ. "אנחנו פה כדי לטפטף טיפה", אומר שי. הוא ממוכת. "לא נביא את השלום. אבל זה כל מה שאני, כיחיר, יכול לעשות. כי האלטרנטיבה זה להשאר בחל אביב, לקטר, לתת לפאשיום להשתלט, ולחכות למלחמה הכאה"?

יונתן חושב שקל לעכל אותו יותר דוקא כגלל היותו אמריקני. כעיני הערבים הוא לא ישראלי, ובעיני היהורים איננו ערבי: 12 הנשים היהוריות המתנוררות בכפך חושבות שהן עושות יותר למען הדרקיום. הן נישאו לערבים. בנה הככור של אחת מהן.. מושב שלו. ובא ילו עידני ונחמי, כן 10, ומספר נושא שם עברי ולא מסכים שאמ תתראיין. הא עושה ואת בתקיפות, אסילו בנטות. אתרת, בלונרינית כבר לא יהיה כמו סבתא, היושבת שם כתוך .. הלוכשת שמלה מעל למכנסיה ו"זה בגלל שקר לי. אני ישת לתחום כשמש התורפית, שאינה יודעת קרוא דרוקא מתלבשת מורנני", מוכנה לדבר, אך בעילום אלה שאינם שומרים. המשטרה לא עושה להם כלום. ומור השתא שוענת שהפסיקה לשנוא יהודים מאו שם למה בעילום שמו לכי הדרי, המתגודרים בחולון. לתה לפבה אכל לפני כן היו לה די סיבות לשנוא מתביישים, סיפרו לכולם שנסעתי לתול", הודיה לא יבודים, הם לדני כן היו לה די סיבות לשנוא מתביישים. סיפור לבולנו שנטעו בשנה שהממים בסירה ות כבר לא עבירה פלילית. בשרים הם לדנו את בעלה ואת בנה במלחמת בא לבקי אותה בכפר מאו נישואיה! פתרים כמו כל מבינה שהממים בסירה: זה כבר לא בייתר נבו, הכן לא כאות. הוא כנה במלחמת בא לבש אותו בשנו אותו בייתר לא כאות. זוווי סכנה בטוונית. לכולנה. לו היה נבו, הכן להם נגרם, אבל הבעל מתם עמר. היהורים, גם אוזיותיה, הנשואות ליהורים, לא כאות. לו היים ונפוע מכרור, היא גם מספרת על שלושים "זו מנטליות אשכנוית", היא מסבירה. אחות בעלה יום שהיו להם כפתחת היא גם מספרת על שלושים "זו מנסקיות אשלו שאני בלוגרינית") יושכת עמנו מדוד להם בפתחת ההולקה ממנה. עד היום : ראני ערביה אפילו שאני בלוגרינית") יושכת עמנו

"סולטאן, סולטאן, בוא הנה חמודי", קוראת

עם סולטאו", היא לא מסתירה גאווה. כו יחיד הוא לה. הכל טוב. הכל בסרר. כפר נחמד. אנשים טובים. היחסים עם משפחת בעלה? מאה אחון. חברות ערכיות! המון. חברות יהודיות? גם. מה הבעל עושה? עכשיו

מתנדב יונתן לאק ושיכון חויש:

החבר ה מ"ביצני שלום" נתקלו ביוום

חשרני בתחילת הדרך. חשבו שהב

סוכנים אמריקנים או של השב"ב.

"חבל שיש כזה מרחק בין יהודים וערבים", היא מצטערת. "הערבי הראשון שהכרתי זה בעלי. ישבתי בבית קפה בתליאביב, וככה נפגשנו. בהתחלה גרנו בחרר אחד בתליאבינ, אחריכך עברנו לכפר. התקדמתי בכוחות עצמי. תראה איזה קוטג' יש לי עכשיו, ואיך הוא מסודר נפנים, תשתגע. ארמון בניתי פה. מבחינת לוקסוס הכל יש בפנים".

חשה כאפליה: "לא מרגישה. כבר שלוש־עשרה שנה אני חית פה. ולא רואה אפליה. זה כפר עשיר מאר. יש פה וילות פאר, שגעון". סמים, גניבות?

"גם בשכונת התקווה יש גניכות. אני רואה לפעמים מביאים מכוניות גנובות, מפרקים, שורפים. לא עושים לגנכים כלום. אני לא מתערבת. פשוט חבל. בן אדם קונה מכונית כשמונים מיליון ושורפים לו. חבל. מזל שלא גונבים פה בתוך הכפר. גונכים רק

ית־הקפה הומה ארם בשעות הערב. לא רק הולכי כטל. יושבים, גברים כלכר, ומשחקים קלפים. מנצור תמים, קכלן שלר, בא לכאן להרוג את הזמן. "אין לי לאן ללכת בערב", הוא אומר. אורח אחר הוא מורה. שמו חסן ("לא רוצה לתת שם משפחה"). "כית הקפה הוא הכילוי היחיד שיש לי. זהו בילוי רע, אכל מה יש לעשות חוץ מזהז לשבת בבית כל ערב זה נמאס". עור אורה, מוסספא מסרווה, זו' מרמי אכסלה. "יש הרכה מוכטלים בכפר", הוא אומר. "אולי המשימאות או ששימאות. זה עושה

דרבה אנשים ממורמרים". כשרארי מתחיל לרכר, כולם משתחקים ומקשיבים בשקט. רארי הוא מורה בתיכון ונותנים לו כבור. "זהו מצל מסוכן מאד לחברה הישראלית", הוא אומר, "הממורמרים מאשימים את כל העולם. בגלל זה יש סמים ויש גניכות".

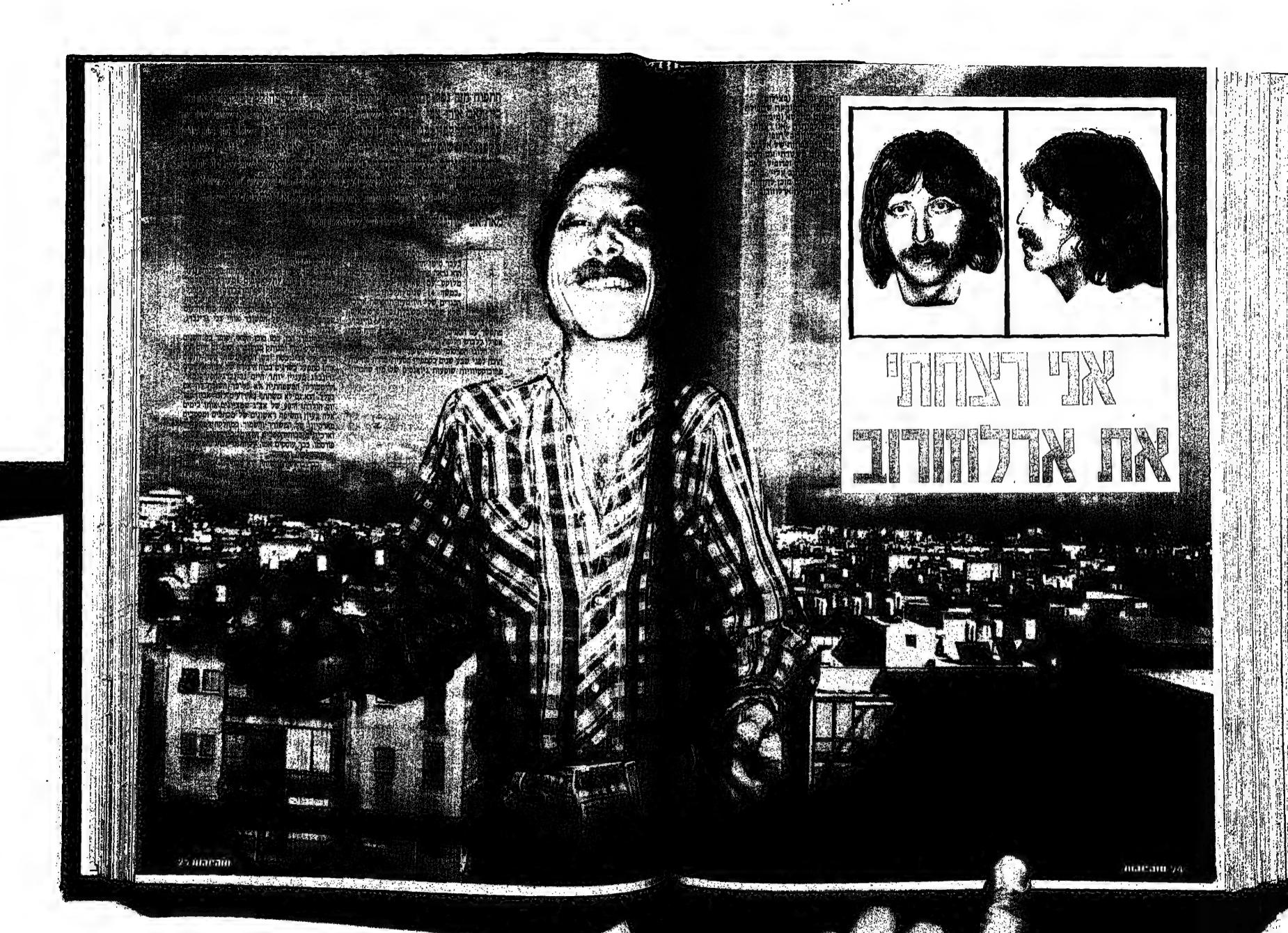
קול המואזין קורא לחפילה מצריח המסגר. תסכול מוליד תוקפנות, כך לימדו את זוהיר עבר־אל-חי בחוג לסוציולוגיה. כטירה הוא מתנקו בינתיים לשכרון הסמים, או לחזרה אל הרת, או לשנידם. תנועת החזרה בתשובה לא חזקה כמו בכפרים - אחרים, אך "טריפ" הסמים פורח.

"רוב התושבים פה שומרים על החוק", אומרים אנשי טירה. "אכל אנחנו דואגים תביא לה נושא כטחוני, ותראה את המשטרה הכי טוכה בעולם. אבל בלווסל את הסמים היא לא טובה: היא לא

עמוס לבב

23 Blacaio

חיים גרינברג בפאב שלו, "הכוסית", ואורת על ארבעה גלגלים. גם לג'יפים מותר.

רומיננטית ותמיד היתה אצלנו אווירה ספרותית, שהיה אחר מיועצי התקשורת של הליכוד. אותי ביקשו תרבותית, אבל אינני זוכר שבבית הסתוכבו סופרים לשבת עם שרים ולאסוף מהם חומר לשימוש במסע ומשוררים יותר מאנשים אחרים. כין באי הבית היו גם הפרסום. ברון לא אהב את הרעיון. הלבוש המרושל אנשים פוליטיים כמו גאולה כהן, אבל הבסיס לא היה שלי הרתיע אותו. הוא חשב שאני נראה זרוק מכרי

גרינברג הוא לא כדיוק המודל של הפירסומאי המצוי. לא מעונב, לא מכופתר. לא הכי מחושב. אולי גם לא אהב אצלי את מה שגראה כסטייה מדרכו לפגישה הוא מגיע בג'ינס משופשפים, אחר תיק ג'יימס של אכי. יכולתי להילחם בו, אבל העדפתי להחליף בונד ואחר תיק עור, לשם האיזון כין הממוסר לזרוק. נמוך קומה, שברירי, שפם ג'ינג'י ועיני תכלת. מזכיר . שלא הגשמתי את הציפיות ממני ככנו של אצ'נ". קצת את אהרל'ה קמינסקי. כל אחר והתוף שלו. טון. דיכורו שקט שמופר לפעמים בצחוק רועם, רווקא במקומות הלא מצחיקים במיוחר, למשל כשהוא מספר על התקופה אחרי הצכא בה היה כורה קברים בכית־העלמין בחולון: "החברים היו צוחקים וכל-מיני בריחות מוזרות עפו אז באוויר. זה אולי נשמע מקאברי, אבל בסך הכל אתה לא עוסק שם כתהליך הקבורה עצמו אלא רק קורע את הידיים והגב".

היות כנו של אצ"ג לא זיכה את חיים מעולם בשום כונוס. להיפך. המורים בבית־הספר הטתכלו עליו בזכוכית מגדלת. הוא לא אהב את הציפיות הגרולות שתלו בו. "בטח לא כשאתה רוצה לכרוח משיעור מולדת כדי לשחק כרורגל בחוץ. היחס של החכר'ה אלי היה רגיל, ואני השתדלתי להעלים את הקשר ולא הצדרתי בראש חוצות שאני כנו של המשורר. כנראה שתמיד רציתי להיות עצמאי ולא להגיע להישגים כתור ה'בן־של'. מצר שני, מעולם גם לא נתקלתי כיחס שלילי, בחברה או מצר גופים פוליטיים. כנראה שההסוואה נולדה מתוך רצון שלא להתעמת עם שאלות סקרניות ומחטטות. רציתי להיות אני".

היחס לאכיו, שהיה שנוי במחלוקת, לא השפיע עליו. "ידעתי שהיה חרם, אבל גרלתי כסביכה פתוחה. גרנו כשיכון הוותיקים כרמת־גן, ואיש לא הציק לי. רק פעם כשעברתי בקיבוץ קילל מישהו את אבי וגם אותי. 'היו צריכים לירות כאביר', הוא אמר. והמוזר בסיפור שהבחור היה כן גילי, כן 22. הייתי מסוגל להבין לו היה זה אדם מכוגר, בעל תפיסה אידיאולוגית מסויימת, מגובשת. אז לא הגבתי. והמקרת הזה היה חריג. אחרי־הכל, הרי מרובר בפרשיה מלפני 50 שנה, ובטת לא כסרר-גודל היסטרי כמו ישראה. השנאת כלפי אכי מצד אנשים מסויימים (שלא סלחו למשורר את המהפך שלו מתנועת העבודה ימינה) נראית כעיני כפנם יסורי במערכת החינוך.

בפעם השניה ספג "גול עצמי" מכיוון המחנה הלאומי של אצ"ג. שנתיים אחרי ה"כום" הפירסומי של "מעורב ירושלמי", הומין אותו חכרו הפירסומאי אריה רוטנכרג ממשרד "קשר בראל" להשתתף במסע הבחירות של הליכוד. "קשר בראל" היו אחראים על

8132310 26

ההסברה. "לא באתי לליכוד בגלל הזדהות שליטית, כל הילה רומנטית: באשר הייתי ילד, לא היה כבית ובכל העניין ראיתי אך ורק את הצר המקצועי. אלא יירעד גרול. נכון שאבא היה דמות מפורסמת ואישיות שבאותה מערכת בחירות עבר גם נתן ברון, עיתונאי פוליטי. מי שבא, כא על בסיס אישי, של ידירות או לשבת עם פוליטיקאים בכירים. נרמה לי שהוא גם לא אהב את הסגנון של 'נשבר לי הזין'. זה נראה לו זול מרי. האירוני כסיפור שברון ואביו היו כני בית אצלנו. תפקיר. זו היתה הפעם הראשונה שיצאתי ניזוק בגלל

(נתן ברון: "מעולם לא פסלתי את גרינברג על

רקע אישי. היתה אווירה נינוחה עד שהוא הגיע, ולא

רציתי שהיא תשתנה כגללר. המודעות המרוכוקטיביות

יכולת. אבל הפירסומת הזאת לא התאימה למערכת

הבחירות של הליכוד. מעולם לא ביקרתי בבית אביו.

נכון שאבי היה ידיר קרוב של אצ"ג, ולכאורה היחס

הוה חיה צריך לפעול לטובתו. אבל באמת שאין לי

נגדו שום דבר אישי. פשוט לא גראה לי מתאים

מבחינה מקצועית, שהוא יעבור במערכת הבחירות

שלנו. לא קשור ללכוש או לפרסומת שלו").חיים

גרינכרג אוהב לעכור בתעמולת כחירות. עשיתי

בשטח הזה כמה השתלמויות. הרכה יותר קשה אכל גם

הרכה יותר מרתק למכור פוליטיקאים מאשר למכור

משחת שיניים". הוא חושב ששמעון פרס,

כמוצר־תקשורת, קל יותר לשיווק מאשר יצחק שמיר.

הוא חושב שפרטומאי טוב, כמוהו, למשל, יכול היה

למכור אפילו את כהנא לקהל רחב יותר. גאפשר

למכור כל אחר בצורה ייחודית. אפילו ליכורנים

15

אורי צבי גרינברג בציור של ציונה תגיך

יים גרינברג, בניגוד לאביו, משתרל שא למקם את עצמו על המפה הפוליטית. אני אמנם שונא את השמאל", הוא אומר, אול גם לא אוהב במיוחד את מחנה הימין. בכלל לא סובל פוליטיקאים. אני מחעב פוליטיקה". כבחירות 84' הצביע לרשימה שעשה לעצמו רווקא היו טובות והוכיחו שיש לו קיקיוגית, "עצמאות", .מפלגה שדיברה על כללי מינהל תקין, מערכת מיסוי רציונלית ורברים תבלת בלי לבלבל את המוח עם הבעייה הפלשתינית או יוגד ישראל־צרפת. לפתות לא העליכו את תבוחר".

מה מקור השראתו לשיווק כשר על

מערכת היתסים בין האב לם

היפי כבר מגיל צעיר יותר. שיער ארוך,

ג'ינס קרוע שעליו מודגקות כל מיני

סחבות. למרתי בבית־ספר יוקרתי, קשוח, שנחשב

לסטייל כי למדו בו ילדים של עורכידין

פוליטיקאים, אנשי עסקים. כשתלמיד עישן תפס

אותו, מיד הזמינו את הוריו לשיחה. אני הייתי שם מין

פריק. האנשים הזעועו מהמראה שלי. זה השפיע

עליהם כמו שהכרכולת הפאנקיסטית השפיעה על

מבוגרים רכים בתקופה שלנו. לא נחנו לי לנשח

למבחני הבגרות עד שהמתפרתי. אבא, כמובן, לא אהנ

את המראה הזה, אבל לא עשה מזה סצינות. הוא וק

אמר: שיער קצר יותר יפה וזהו".

גם אנשי צכא _נורמים לי בחילה". כפלחמת לבנון היה חלק מהכוח שהשתתף בכיבוש האוואלי. הביצים שלי רערו מפחר. פתאום כא המפקר יהיה, וכמקום להרגיע אותבו שלא יהיו קורבנות מיותרים, הוא אומר לנו: 'שנה שלמה אני מחכה לרגע השה. אתרייכן הבן־ארם משנה את עודו ויוצא נגד הנישה לביירות. בשבילי חיי אדם הם ערך עליון, אבל כא כארץ לא אכפת מחיי ארם. הפוליטיקה תמחורבות הא העיקר. או שלא יספרו לי שמלחמות קודמות היו צורקות. סשוט, ממלחמת יום כיפור לא עשו עניין ומלבנון כן עשו. אני בעד לצאת להסננות, אבל לא מוכן לתורהות עם גוף פוליטי כמו שלום עכשיו. אם גנרל שלתם היה עושה את המלחמה, הם היו שתקים אותי לא מעניינת מפלגה, אלא מה שקודה נשטו. כשישבתי בלכנון הרגשתי חרא מזה שאנשים יצאו להפגין רק אתרי סבורה ושאתילה, אירוע יחסית שולי.

אבל כשהחבר'ה שלנו נהרגו, איפה היו כולמי אחרי מלחמת לבנון חיים עסק, כאמר, נכדייה קברים אזרחיים בוצלון. משם המשיך לעבוד בקיבוצים. אחרייכן סנה לעסקי שיווק ומכירות, וכאן התוודע לעולם הפרסום. הוא נסע לארה"ב. להשתלם נמקצוע כולל תעמולה פוליסית, ונכנם לשוק הישראלי ב־1979 עם ה"מעורב ירושלמי" – מאכל מאר פופולדי בירושלים, שכולו תערובת חלקי פנים של עוף צלויים על האש בתוך פיתה. הוא חשב שהבתכון ידעון אח התל אביבים שמאסר בסטייקים ובהמבורגרים צעומים ויבשים. אבל מה שרענן כאמת היו המודעות שנימו ועיצב. "הייתי מאוד דתוק בכסף, וחימשתי גיפיק פרטומי מיוחר. אריה רוטנברג עור לי מאור הוא נתו לי את המשענת המקצועית. אלמלא הוא, לא היה ? מספיק בטחון לעשות מה שעשותי".

מתחת לכותרת בשבר לי הויך כתב גרינביו אי (המשך בעמוך 32

קוף יש יותר מדירה אחת - העיסוק מחייב. שנתן, נוו-נורק ובצמרת אביב, תל-אביב. הלוח וובעים אלה נמנים על רובעי היוקרה ציו שוכו מסתרי שיש בו בנק, מסעדות, משקת וחנויות הפתוחות עד שעות הערב

שתאביב הינה שכונת מנודים יוקרתית משדת נמרכו רמת-אביב, על צומת ראשית, מודלמרכן מסתרי חדיש. חבנינים דמויי שתמושאים לנובה 12 קומות ומשקיפים אל פשומי של חים ושפלת וזהוף. במרחבים פולם שבין הבנינים יודיקו מדשאות וצמחיח ליוו אשר יוסיפו מימד של נופש ובריאות אמון ואונים.

מווים המבטיחים 5 כיווני פרטיות מוחלטת ותישת כיווני אניד צח. לשושנת תרותות חיא שלך.

מיהכואת בצמרת אביב מיושמות שיטות שיה החדישות ביותר: הבנין מצופרו ממסד עד ששת בקרמיקה איטלקית. כשאתה נכנס לבנין שם את פוך לובי מפואר שקירותיו זכוכית לשולני קומתי עם תאורה מתמדת, בקומת הקקצמועדון משותף לדיירי תבית.

פרים, מעליות אוטומטיות יירושבותיי, מערכת

מנוסן ניג-נירון שי אנגולס אנגלס אנג חרום ודלתות פלדלת מתוצרת דב בריח בכל

משם נולן, מבעלי חברת הסרטים חבינלאומית מן של דירות פאר בבברלי הילס, לוט אנגילס, מלם. יש לשלושתם קו-מאפיין: תמצאן בהם חתשו המשקיפות אל חנוף. מיקום בסמוך שום העיד יחד עם מרחבים פתוחים, שפע של

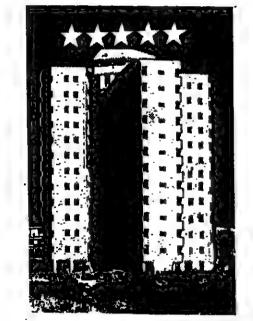
מנעז תכוכבים של תל-אביב

מיין של 5 כוכבים

משתבוכב תמיוחד של בניני צמרת אביב מעניק ללדוח יערונות רבים. כל דירה פונה לחמישה

שאיטלקי, תאורה מיוחדת וצמחיה לרוב. בבל

וש מיוחד פושם על בטחון . 2 חדרי פדרנות

כניסה מבטיחות בטחון מכטימאלי.

כל דירה - וילה מפוארת

פי תוראותיך.

בבנין חניה עילית צמודה וחניון תת-קרקעי אליו

חבנין בצמרת אביב בנוי כך שבכל קומה אגפים

נפרדים ובכל אגף דירה אחת בלבד העומדת

כיחידה פרטית ואוטונומית. כל דירה נחנית

(סרור - חימום) ומערכת חסכונית למים חמים 24

שעות ביממה. ביו דירה לדירה רס סיר משותף

אחד בלבד חמבטיח שקט ופרטיות מירביים.

בידוד מיוחד מבטיח ניצול מושלם של אנרגיה

ללא בריחת חום בחורף או קרור בקיץ ומבטיח

שקט מירבי בתוך חדירה.

ממערכת עצמאית דירתית של מיזוג אוויר

תניע ישר מהמעלית. שער החניון יפתח אך ורק על

אמריקאי, קרמיקות, מבחר כלים סניטריים ועוד. האנשים שבונים את צמרת אכיכ

מעולים כגון מרצפות קררה, מרצפות שיש, מטבח

או 158 מייר. תחנח בח מ-44 או 54 חדרים

מרווחים, כולל אפשרות לסלון ענק בן 50 מייר.

אם אתח זקוק לחדר עבודה נוסף תוכל לקבלו

בכל דירה מטבח מודרני חמכיל פינת אוכל לשישה

אנשים. מרפסת שרות גדולה. חדר-שינה חורים

עם חדר ארונות וחדר אמכטיח צמודים. שלושה

חחלונות וחתריסים עשויות אלומיניום מושחם.

בקירות מותקנת צנרת חדשנית בשיטה ייצינור

מעמידיט את דירתך בשורה אחת עם דירות פאר

נשמח לשבת ולתכנן יחד איתך את חמבנה הסופי

חפנימי של דירתך ולעזור לך לבחור סוגי גימור

בתוך צינוריי המילה האחרונה באינסטלציה

מודרנית. איכות הבניה וחגימור המושלם

בתי-שימוש ושני חדרי אמבטיה. כל דלתות

חדירה מצופות פורניר אלון משובח. מסגרות

מכלי לפגוע במרחב המחיח.

ברובעי היוקרה בעולם.

לביצוע פרוייקט יוקרה זה חברו יחד שתי חברות בניח עתירות ידע, נסיון ומוניטין: אפריקח ישראל להשקעות בעיים מקבוצת בנק לאומי, שבנתח את סכיון וחברת ש.א.פ. בעיימ שלח 60 שנות נסיון וידע בענף הבניח.

מה יש לדבר?

טוב מראח עיניים מאלף מילים. אתח מוזמן לבוא ולהתרשם במו עיניך. התקשר אלינו או הכנס לביקור באתר הבניה. נשמח לחפגש איתך ולהציע בפניד סדרה של תוכניות רכישה שאחת מהן תתאים ליכולתך ותאפשר לך לחיות ברמת חחיים לה אתה ראוי.

> פרטים במשרדי המכירות באתר רחי ברזיל 5 רמת-אביב כל יום מ-16.30-16.30 ובשבת מ-14.00-10.00

> > 中、中门 11月9

דירות 5 כוכבים בשכונת 5 כוכבים.

שאף בעיים, חולון, סוקולוב 64 03-886565

אפריקה ישראל לחשקעות בעיים, מקבוצת בנק לאומי, תייא רחי אחד חעם 13 03-650281:

אפרקה ישראל להשקעות בערמ

רק אידיוט מתנזר מיופורבות המזרח

יר שולחן הכתיבה הזה הכנתי שעורים מהיום שהגעתי ארצה, ב־1938. כשבאתי לקיבוץ חשבתי שלא אזרקק לשולחן. רק כעבור עשר שנים הכאתי אותו והתחלתי להכין עליו שעורים כמורה וכמנהל, והיום אני כותב עליו, כהואה רבה, את ספרי. מתחת לזכוכית השולחן - בומטלגיה. צילום עדר הצאן שלי עם החרמון ולהקת זרזירים ברקע, המצורה של חלכ, צילומים משפחתיים, ציורים של הילדים והנכדים. המושג -החרר" עדיין תומס אצלנו, גם עכשיו, כשגרים בבית.

- במבט לאחור נראה לי שחיי מסתדרים, כמעט באופן סכמטי, במעגלים של עשורים. בכל עשור יש משהו מרכזי שסביבו תכל סוכב. במרכז העשור הראשון – חלכ: קהילה עתיקה, גאה, עם ייחור ועושר רוחני כלתירגילים שמספקים לי חומר כלתי־נדלה עד היום ועד מחר. בעשור חזה היחה התעצכות האישיות, במרכו העשור השני - התגבשות השקפת עולם, איין ת"א הקטנה, ביה"ס ביאליק, גימנסיה הרצליה, תנועת ינוער וכמין חישוק לכל - כיכוש השפה חעברית. במרכז חעשור השליש: - הקיבוץ, עם כל מח שכרוך בייסודו של קיבון חדש והקמת משפחה כאן התגבשה דרך חיים. העשור הרכיעי - במרכזו חינור שלושת ילדי ועיסוק אינטנסיווי בחינור, במורה וכמנהל. בעשור החמישי היתה התפנית, או התוצאה כתיבה שניוונה מהעשורים שקרמו, לעשור הששין שאני עומד לקראת סופו, אתן שם ומני - אופקים חרשים. נה אומר נכדים, גם במובן זה שאני רואה יצירה שלי המתורגמת לשפה אחרת או בשפת

uiaeaio 28

אחנון שחוש

פירסמתי שני ספרי שירה וכתבתי ספר מחקר. יש לי הודדות מלאה עם הקיבוץ כדוך חיים ועם מעיין ברוך כבית. זה לא אומר שאין כדיקה וספקת מתורשים. וזה חשוב, כי זה נותן את הדרגשה שאפשר לכתור גם כרוך אתרת. קיבוץ זה חיים מתוך בחירה מתחרשת. חברירות, ההזמנות, הפיתריים, הלחצים קיימים. והבחירה כאה מתוך הכרה, תרגשה והתנסוח האומרות שמכל החברות שהכרתי בעולמנו, זו החביה הסימפטית, ההגונה, הישרה והנעימה ביותר לאדם

אני מרגיש פוב כחברה שעם מחציתה אנתנו חיים כבר 40 שנה, והיא כשבילנו משפונה מורחבת לפעסים התלות כחברה מוגומת, אבל בעיני זה מחוף שבראי לשלם בשביל היתרונות, יש הגבלה מקויומת של החופש, אבל מכיוונים אורים יש לי הרכה יותר תופש אין שעריף, קמשל, את התקות הכלבליני במ איתם קשר עמוק ואמין שהתהלכות ידם נעשות מחוד כוונות סוכות, מאשר את התלות הכלכלית כחברה קימועץ לקיבוץ. התלות בקיבוץ יותר בימפטית פכל מצבי התלות, המוכרים לי של אדם בסביבון. פחלה שני, ספרים לפני שקיבלתי יום כחומה אח"ב נשתיי הררו וכיום אני כוחב בתנאים שמעולרים מיאו אלל סופרים עירוניים: או פנרי לפי דצוני (צלי שיבית לת בלכלית: עם ניבין עירור ואחרה אורל: סדרים אל

לחיות בה ולגדל בה את ילדיו תכדיו.

הקולנוע בכחינת נכד. גנים נוספים מעורכים בתהקי

בעשור הזה התחלתי להרגיש נוח עם הכחינה

הספרותית והעותי לפרוץ גם לתחומים הדשים

<u>מהמדאיו אותרו גודלם של יהודי סוריה, ועתידו של מאות הנשים שאין להן סיכוי להקים</u>

ושה אתה נאהז שהצלחתי לשלב את היצירה האינדיווידואלית עם היצירה הקיבוצית

מה התח נקודת המיפנה בחייך: <u>כשיצאתי, בגיל 39, ללמוד באוניברסיטה, ובעקבות זה</u>

התה מפנק את עצמך: <u>הצגת תיאטרון, כיקור במוזיאון, מאכלים טובים ומלבושים</u> אוי לא לובש בגדי עבודה כחולים. יש לי התנגדות להיות חלק מהעדר, מאוד אוהב

ההחולשות שלךו <u>לא יודע לשחות, ל</u>א יודע לרקוד ואני נהג כל־כך גרוע שהורדתי את <u> וצמי מהכניש – ואני טוען שמגיע לי על כך פרס אזרחות טן בה.</u>

אושים אותבים אצלךז א*ת החומור שלי*.

™ ישראלי בעיניךו <u>קיבוץ ביום חג, גבר יחף במכנסיים קצריו</u> שוים ווסיים בעברית וקללות ערביות במבטא גליצאי.

אה עוסק בספורטז <u>לא, חודה (ואל חספרי את זה לרופאים שלי בחל־השומר).</u>

ה לבר אתה קורא עכשיוז <u>גמרתי את "על אלים, שוטרים והאיש הקטו" של אומברטו</u> <u>וטוטיני, ואני קורא שירים של קאמינגס ואת "הזכרון של אברהם" של מארק האלטר.</u>

וניון הילדנת החזק שלךז <u>אני כבן שלוש, יושב עם סלסילת נצרים מלאה פוסטוק</u> שני מלי ילדונת יפחפיה שהיתה מיועדת להיות אשתי, ושנינו מחסלים את הפוסטוקים ו נאב בטו.

יהו ניבודי ילדותך: <u>ניבודי "זכרונודו לבית דוד".</u>

למשע בו. אני משונע על האוכל החלבי אכל

צנוית שנה כל מה

וות היתה מושרשת

אוצית לחיות בילדותךו <u>סופר.</u>

יל כולת, מה חיית משנה בעצמך: <u>הייחי רוצה להיות פיזית חזק יותר, ומנטלית – רגוו</u>

ח מום לך סיפוקו <u>לסיים יצירה, להשמיעה לאשתי ולראות בעיניה שהיא מוצאת חו</u>

געוניך אשח יפרו <u>אשה זה יפה בשבילי. נקודה, הדבר הכי יפה בבריאה. אני לא יודע</u>

לוד לומסים באמצע רומן ולכתוב סיפור או שיר. מו נותן לוצרים וליצירתיות ולרמויות שאנו מינות לובר – יותר מדי הוא אחיו התאום חת מדי במלים אחרות, אל תבוים בשום רבר. את חות משות לא צריך לגודש בו את חחור.

התלור במצבי הרוח שלי: אני כותב מה שכא עצומה לאמשרות של. הרחבה, אילמלא זה, הייחני 7 לתמים באמצע רומן ולכתוב סיפור או שיה. ממשיר לאחוב רק ערמסקות. לצער, לא נשאיו ל 7 אי נות ליצדים נליצירתיות ולרמויות שאני הרבה הפנים מכיח אכא, בושני, ענתיקה היחתה מילה 7 אני אתי – ולא להפך: 8 אתי – ולא להפך: רק אדם לא משכיר יקח אותו נמטעו סירי נחשתו ורקמות ואת עשוי מעשת חושב של עופרת יצוקה למשם שיש בו תנוד השקשו זכורי אלוכינונו היסלנו הכל לפני שעלינו

קרים יכננים, השארנו מא שעבר ונאם נסט מרונה איומאים ומענטרנד (נות איומאים ומענטרנד (נות ערו ב' של ער ארונה ערו ב' של ער ארונה לכתי וני מנאם באינה העצום של יום נות ביינה העצום של יום נות ביינה העצום של יום נות ביינה לביינה

ערב, כאותה סינה במים אבר האושי המושי, האשל לפעמים אנה מקטון אבר האימן המושי, הארים אתה מתעעע לזה. ולנוף, ההימן המושי, הוישאים הנפלאים ותבילת השתורה של האיקלטים. הימות השונה בכל שנת היים ומנותה בצידצ היישורים את היים ימנותה בצידצ מים בפילות שלין שלווה מוחלמה מקבו היאותי מעבר תר למתח לשמתחילים קיוצוני העיות המותרתים זו לופת אותר בעשר מיישות לוות שבשלי האור בעשר מיישות לוות שבשלי האורה בעשר האורה למשם לוות שבשלי האורה בעשר האורה למשם לוות שבשלי האורה בעשר האורה למשם לוות שבות האורה בעשר האורה למשם לוות שבות האורה בעשר האורה למשם לוות שבים במותר האורה למשם לוות שבים במותר האורה בעשר האורה למשם לוות שבים במותר האורה למשם לוות שבים במותר האורה בעשר האורה למשם לוות שבים במותר האורה בעשר האורה למשם לוות שבים במותר האורה בעשר האורה לוות שבים במותר האורה בעשר האורה למשם לוות האורה למשם לוות האורה לוות שבים במותר האורה למשם לוותר האורה לוות האור

פתוח ולאסוף מכל הטוב והיפה, כיחיר, ועל אחת כמה

שי ואחרים. הכנשים של מנשקה הם הכבשים שלי. אצלי הם יצאו בסיפורים הראשונים שכתבתי. זוה ציור של אגם, איתו התיררגו כשהיינו בשליחות בפארים. זה

אררון, "איילת השחר", אלה רפרורוקציות של קרמיקות של פיקאסו ופה עכורות־יד של הילדים

דברים מתחלפים. היתה תקופה שאהבתי יותר אתי

האימפרסיוניסטים, היתה תקופת רורן, במקסיקו נפתחה לפני האמנות המקסיקנית הפנטסטית. עכשיו יש דברים אחרים שאני רוצה להתנסות בהם ולהעשיר

אני מאוד אוהב תיאטרון, החל מהקלאטיקה וכלה

במדרני. התמיהה הגדולה שלי עם עצמי ככתיכה היא שאני לא כותב דרמה. כשלימדתי, השעורים הכי נפלאים שלי היו שעורי דרמה. כשחלמתי לכתוב היה ברור לי שאכתוב מחזות, ולפני שהתחלתי ממש

בכתיבה כתכתי הרבה מערכונים שהועלו במסגרות

קיבוציות. כתכתי מחזה אחר, זהוא לא הוצג. יתכן שזה

מעכב אותי, ואולי יש סיבות יותר עמוקות, אבל עובדה שעד היום, זה סוג הספרות היחיד שלא כתכתי.

חומן", תוכניות כמו "כן, מיניסטר", וזה כבר יותר מרי. העתונים הם גולרהומן הגרול ביותר, ואני לא יכול

להשתחרור מזה. קורא הכל, בעיקר מוספים ספרותיים,

כי אני מקורד. מצד אחר אני שמח שאינני בחוך

הרבורים, הקליקות, מצר שני בהחלט חסר לי המגע.

ער שהתחלתי לכתוב קראתי המון. עכשיו אני

קורא פחות ובקצב מאר איטי מסוגל לקרוא עמור

ולשקוע שעות במחשבות. מרגיש צורך לעקוב אחרי

מה שקורה בספרות העברית. יצא ספר של שמיר –

לקותי, של שמאם - קראתי. לקח לי חודשים לפרוא

'את' "עיין ערך אהבה". זה כתוב ע"י בתור בעל כשרון

כתיבה יוצא מהכלל, ואם ילמד גם את חוכמת המחיקה

יהיה סופר גרול. אני סורא גם כשפות אחרות

שחקריאה בתן עור יותר אישית, אבל יש כה טעם

מיוחה אוחב שלספיר וראסיו – שתמיר לימרתי

באהכה רבה ואני מכיר לאורך, לרוחב ולעומק, קפקא,

קומאס מאו שות תענוג בלתי דגיל לקרוא אותו

מתרשו הומאן גארו, דילן חומאס וגם סיוטים של

מחורי התפילה. לא קונה חרבה ספרים, משאיל פספרייה העובדה שמותר לי לקנות ספרים לצרפים שלי על חשבת הקיבוץ בגבילה איכשהו את התיאכה

האנושי, החכרי והמקצועי עם אנשים שעוסקים פאותו

בטלוויויה אני רואה "מכט", "סוף ציטוט", "זה

שטיח־הקיר הזה הוא הקשר המקסיקני שלי: שם נמצאים מרבית בני משפתתי, למעלה מ־500 נפש. אני עוסק בספרות אבל משוגע גם לאמנות פלסטית, ויש לי לא פתות ספרים בנושא. הצימצום בתחום אחר לא עונה על הצרכים שלי. יש דכרים שהם בשכילי נכסי צאן ברול; פיקאסו, מירו, מודליאני, שאגאל, ויש

בחרר המגורים שלנו יש ציורים של מנשקה קרישמן שעבר איתי בדיר, דיר שגידל ערימה של אנשים כמו קרישמן, בוקי שוורץ, פרופ' נחמיה לב־ציון, פרופ' עורא סרן, פרופ' נורית גוברין, שמואל

וכמה בחברה

והנכרים.

את עולמי.

בר' מערכות הקשר WE WINIFICE, CFEIN,, FE-KUNIMITICH" INUFEIR REGIT INEGER UCWIE-21 NWCIN'D.

לקבלח פרטים, אוא פוה לוציג המכירות באיזורך.

יהחשלומים הם שקליים, צמודים לשער היציג של הדולר.

לפרטים נוספים אנא פנה למשרדי המכירות של מוטודולה ישראל בע"מ: תל־אביב טל. 3-388450 -03-188486. ירושלים טל. 2713611/2 (02-713611/2 חימה טל. 1-1907, בארשבע טל. 1968-73968, 057-73968, 057-73968, 22771 טל. 21771, בארשבע טל. 067-91419, 1972, 1973, 1 .059'73107 טל. 055:35310 ,055:33063 אילוז טל. 73107'73107

תונוורונה ישראל בעים הגדולים מכולם בארץ ובעולם.

ואיר יעקובי פצע פחוח

משר מן הבקבוק". משהו שדי. לא מלאכי, במאיר: שום מות, אופף. עוצמה היודעת את נכולותיה, מציר לי יעל מרום, פעם דוירסון. מאיר היה אהבתה

פלום נשים מחזיקות במאיר ברימיונן. יעל, מנים שיסית, הכירה אותו כנערה בבית־אלפא. הוא מת אליה כן השבי, אחרי ארבע שנות חברות, אלא בו ישר אל ורועותיה של תמרה שהרתה לו. הם משנות השלדה את מאיר הבן כבר לא היה מאיר האב מים על, המתנורות עם בעלה וילריה בקיבוץ עין מצין נשנה מכל התמונות והמכתכים. -לא רציתי משיד גם את בעלי", היא אומרת, אבל נכנעת עמו להצין שנית אל ועך נהר הזיכרון. יעל מזמינה אף לקינוצה, עדיין חשופה לכאב, פצועה. למה לא . או אליה מן השביז עלא כרוד איך יכולים למחות, או להתול למתות, יחסים של שנים. לא ברור לי מה פשינה לוכר. מה הכורם לכדי:

ול אתה אומרת הדבה. זורקת פה ושם מלים כושו בין שתיקות ודמעות. כבר הורידה עליו מקד לא, לא מסך, אף פעם לא. אבל מלים לא , תחינה מדוייקות. פעם הוא הלך לפטרה, לבדו. ה היה או באופנה, מבחן גבריות. התאמן שבוע ינים, אך פתאום כדרך לשם חש שאזלו כוחותיו. משום הגר, ופשום סיפר שלא עמר כוחו. הדבקות שנשה היתה עד גבול מסויים. כשביל זה צריך אמותי, ולא משהו שנראה כלפי תוץ כחוום. לעית לקיבוץ, בעקבות גירושי הוריו, היתה ל אות פוקים. הוא התגבר עליה והלך לצנחנים אות כה הקיבוץ הארצי ויתנגר שחבריו יתגייסו שונים שנחשבו יוצאי אצ"ל. אני ווכרת איד שב בתב בתקופת הטירונות, מזועזע מפעולת קיביה. מי נונו פשט, השמידו, ואחר כך עוד רקרו משמתה על פא אמר שוה רצח וזה דוחה אותו. אחר כך, לחלה על כפר נחלין, סיפר שהאירו עם פנטים כדי עלעוע משים וילרים. הוא התנדב לצנתנים כי צקיש לאנשים כמהיו יכולת לשנות מבפנים אמות

- אוצר, אומרת יעל, -לא קל ליי עם משתו שאולי צו למפר. אבל כרור שהיא חיכתה לרגע הזה, פשק שתש אשמה. בכשהגיע אלי מכתבו הראשון למד מן השבי, כאו גם שני הוקרים צבאיים לחקור הי צם ידוע לי על מח נפל מאיר בשבי, ננה עשה שויה הצמת היא שירעתי, אכל לא ממנו אלא מחבר מה בשקנות הילדותית לדעת אם מה שאני יחדעת מנכת, תפילה אותי, וסיפרתי לדבו. זבו לא האמינו למדת לא בא ממנו. או אולי הכשלתי אותו, ואולי מול זה שעם אותו. ואולי משום כך ניתקו יחטינו". ים שבחד זו פותרת לעצמה יעל קצת מחידת ישוב. כך או כד, היא אומרת, בלא האשה השניה לה אתו. כשתיה בשבי כתב לי לא לחכות לו. והא מ לו דברים שמשתבים כז. וכשחזר לא הסביר לי אף לם פו השתנה". כשמאיר נפל עלא הייתי שייכת למל חפר אשתו הומינה אותי, אבל כבר לא היה לי לא שלי רציתי חלק אך לא היה". האתכה למאיר יפאו לתוך פאנמותה. יעל יודעת כי היא נשארה עם

יאי פעם, אומרת יעל, .לא הכנתי את המשפט לא לו נעיני החיים חשובים יותר, ואם מאיר נכנע, מחת בידה נס בעיניו זה היה כך. תברים שאמרו משום, שראו במיתלה, משום, שראו שני מספד לרוץ שם פצוע, טועים. אי אפשר ללי דיכאון. הוא היה אותב חיים בסיסי. אם מידן לחץ זה כדי לא לרפות ידי אואיים".

מתאמה היא לא רוצה לדכר. מערכת יתמיה עם לא נשאר כלום". משא מודי מעובה שנאות ותכבים ומוטב לשתוק.

מאיר וגד זבולון (מימין) לאחר השיחרור מהשבי: "פיקוד הצבא חייב כשיקולים קרים".

.גם המתים מרגישים. זה ברור שהוא לא הלך בשקט לעולמו. הוא היה השעיר לעזאזל של הצבא. המפקדים הבכירים מעלו באמון שמאיר נתן בהם".

היה שינעון. אני זוכרת את עוצמתו. עוך בכטן הוא רפק ודפק. הענק מכריו על בואו. כל הילדים ינקו עשרים ויקות. הוא היה מרוקן אותי כשתי דקות. כשהיה בן ארבע־עשרה הגעתי לו עד הכתפיים. כשפנש חברים היה אומר: תכירו, זאת אשתי. את מבינה, הוא נראה מבוגר, ואני צעירה. אלוהים, לא נשאר לי דבר אחריו. הוא היה כליכך קשור אלי ער שפחדתי כי לא יתחתן לעולם אם לא ימצא מישהי רומה לי. כשחור מן השבי הוא הניח עלי יר גרולה ורכח, הצמיד ראשו לחזי, כי ראה את תשיבה הפתאומית בראשי. מעכשיו, הוא אמר, יהיה לך רק

איר זעא פרי נישואין שכפתה עליה אמה של חביבה בהיותה בת ארבערעשרה, כמנהג יוצאי עירק בשכונת גבעת שמואל בירושלים. בחרו לה גבר כן עשרים וארבע, כשהיא עור שיחקה בכרור. .פעם אחת קמתי כלילה, כביתי, וקראתי לאמא מהחרר הסמוך: מישהו קורע לי את התחתונים. לא היתה תשובה. מתרגלים. כת ששיעשרה ילדתי את בתי הבכורה וכעקור שנתיים את מאיר. הו, אני שאהכתי כל כך לצחוק, כל חיי בכיתי המון. אני יכולתי להיות מאושרת מדברים קטנים, להרגיק נרות בירושליים במפכח. לראות את התרסינה נוצצת, לא היו לי יומודות. ואוד כך היה מר, מר, מר. גברים, את יודעת, דברי מוכירו הצבאי אלים נחמיה ארגוב שתאר אתי תשל השנדה תמר אם בנו, נישאה אחר מותו עיניהם נצצו כשהביטו בי, מוב, או מה נשאר מכל זהו

היו גירושין. מאור נשלח לבית אלפא, ואתרכך לי סיור כן מאר התכבים ומושב לשתוק. היו בירושין מאור בשקף לביון החור מעוד לררוש ממנה לדון בדברים בהיגיון קר. • בי מאר הלה בשיתוק ילדים, נפגע גם נישואין שניום עם עוד בן ובת ב־1968 נפל הבן אינו מעו לררוש ממנה לדון בדברים בשיפולים קרום. עשה שניים עם הידה השיתוק ילדים, נפגע נם בישואין שניים עם הידה שלוש שנים בתאונת בישור נותה ושוקם, הידה הוא חי בארצות אבשלום. בעלה חשני נורג לפני שלוש שנים בתאונת רוכים גם אתותה נורגה בתאונת דוכים. אכיה נקרף ושלישית זו אמי. גענועים לבן הם כמו חיים בדליקת ברימום. אנו שחקניו מצויינת, מטיילת שוש לבות הליבה סלפו בדא אהב את אמא, זה עם הכלב שלי ברחום, כולם מלספים אותו, עוברת

בגינה, מאוד חרוצה. אנשים עוברים ליד הגדר ומציצים. הם מקנאים בגינה שלי. אני מתכרחת איתם מעבר לגדר, אכל לעולם לא מזמינה פנימה. לא הולכת, לא מזמינה. שנה אחרי כל מוות אני משחרות את כולם. יוצאת לבדי לקבוים. סורגת, לומדת אנגלית, מחלקת פרחים לשכנים. גם קופת חולים גוזל זמן. וגם המון בעיות עם הטלפון וכוק". עסקנות השגרה.-גשר על פני תהום. בשטפונות הגשמים האחרונים נזכרה בכניח, יצאה החוצה וזעקה אל השמיים: מה זה פה אין כאן גכרים שיפתחו את הניקוז? מישהו צולי חשב שהיא משתנעת.

חיוניותה של חביבה, אולי ממנה ירש אותה מאיר, הפכה את הסבל למנוע הקיום שלה, מקור זיקתה לחיים. כמעט בהלצה אכסורדית קורה שאני שואלת אותה: "ולהתאבר, חשכת?" חביבה נועצת מכט מתפזר, טוכעת בשכחה: -חני לי רגע לחשוכ. למה לא התאברתי? שכחתי למה. בחיי, שכחתי למה. אבל את מאיר שאלתי, איך זה לא עלה ברעתך להתאבר אחרי העינויים האיומים בשכיז את יודעת, הסורים העמידו אותו המישה ימים ולילות בעמירה, אחר כך חיממו -וקיררו אותו לסירונין, העמידו אותו בחושך, סינוורו בפנסים חזקים, ובחזרה לחושך. מאיר השיב לי: השתגעת? אני לא לעולם לא הייתי מתאבר: אז שלא יגירו לי, לאימו, שהוא חיפש מוות במיתלה.

גם המתים מרגישים. זה ברוף שלא הלך בשקט לעולמו. הוא היה השעיר לעזאול של הצכא. המפקרים הנכירים מעלו באמון שמאיר נתן בהם. לפני שיצאו לפעולה בגולן, הם לא קיבלו הוראה מה לעשות אם יפלו בשבי (חביבה מראה בהוכחה את פסק הרין של מאיר כבית הדין הצכאי לערעורים) אני חשתי מה עובר עליו בזמן המשפט. הוא היה מדבר אלי זהגבות שלו רוצות להתחכר עד שנוצרים חריצים עמוקים. רציתי להושיט יד ולמתוח לו את החריצים. אכל העמרתי פנים שאיני רואה דכר".

ושנת 1961 כתכה חביבה אל ראש־הממשלה ושר־הכטחון דוד בן־גוריון: "היה לי בן, שהוא היה תפארת חיי. חייל בחיל הצנחנים... פעם קרה מה שקרה והוא נכשל מילוי תפקירו. כך בכל אופן קבעו שני קצינים בכירים בצה ל... שני הקצינים הככירים החליטו שבני לא היה בסרר ושהוא לא היה צריך ליפול בשבי, זאת אומרת לא היה צריך לתח פקורה להיבנע... התחילו חוקרים אותו שעות וימים ער שראיתי והרגשתי כי מה שהסורים לא הצליתו לעשות בנראה שיצליתו הישראלים. הם פשוט שברו אותו. אחרי כל זה הוריעו לו שמעמירים אותו למשפט לא אוכל לתאר לך את הועווע שעכר עליו..."

וכך גוללה חביבה את סיפורו של מאיר יעקובי שהתחנן אחרי משפטו שיקתוהו לפשיטות, שיקבלוהו לקורם קצינים. לקורם לא נתקכל אך כשפרצה מלחמת "קרש" הלך משום מה עם הסרירים, לא עם אנשי המילואים אליהם השתייר. ערמה לי שהיה חסר סבר אחר בבית הקברות ואת זה הוא מילא", כתבה לכן־גוריון, "עכשיו אני אם שכולה. אמרת שלא מתאים לנו השם, שכולות, שאנחנו צריכות להיות באות. האם גם אם כמוני יכולה להיות גאה אחרי כל מה שהקצינים הישראלים עוללו לכנה....אני לכשעצמי מרגישה מוכה ופושפלת, ולא אגנים אם אומר שהשתלשלות העניינים לפני נפילת בני מכאיבים לי לא פתות מנפילתו, ביוון שהוא נפל וכתוכו מקננת ההרגשה שהוא לא הביא שום תועלת למרינה. להיפד." בן בוריון השיב לה בעבור וערשי הוא ציקט את

- בסיבות נסילתו של מאיר וקבע בי במאיר היה הלוחם האמיץ והשקול ביותר... גיבור וחייל נאמו... מספר בועו". באשר לשבי ולמשפט כתכ לה כן גוריון כי אולם אני וסיקור הצבא חייבים בשיקולים קרים, ולפעמים גם אכזריים לטובת הצגא כולו... השוסמים אם כי מער - אני בטוח שעשו בתום לב ומתוך (המשך בעמוד הכא)

בצע בחוח

מאיר יעקובי, כמו גם חבריו בסיירת המודיעין המיוחדת בפיקודו של מאיר הר ציון שמנתה 16 לוחמים, היה הפועל השחור, המתלמך של המוריעין הצה"לי כשלבי התהוותו. בהצרכים הכתיכו את הפעולות", מסביר לי מיכה בן־ארי (קפוסטה), ממפקרי הסיירת של הריציון, ומפקדו של יעקובי ב"קרש" כגדור של אהרון רוידי. משום כך אין בן־ארי מסכים שהיתה רשלנות בתכנון המבצע המודיעיני שבמהלכו נפלו יעקוכי וחבריו כידי הסורים. הגישה הצכאית היתה שוה מה שיש" ועם זה עושים מה שצריך. הצנחנים הסכימו גם לפעולות מוזרות בתנאים מוזרים. הקרבה, היה שם המשחק.

אבל משה שרת. או ראש הממשלה, היה אכול ספק. כ־13 בינואר 1955 כתב ביומנו: "התברר בינתיים כי כל ארגונו של מכצע זה לקה בחוסר אחריות מבהיל. נשלחו אנשים צעירים ללא קשיש בראשם, לא תודרכו כלל למקרה של כישלוו. והתוצאה היתה שכחקירה ראשונה התמוטטו וסיפרו את כל האמת. לפי הרושם הכללי נתגלתה כאן רשלנות פלילית מצד אמ"ן, הווה אומר מצד בנימין גיכלי". אבל בנימין גיבלי, אליו אני מתקשרת לברור העניין, אומר לי מיד כטלפון שאינו זוכר כלום. שמו של מאיר יעקובי אינו מעיר אותו משום תרדמה, כי הוא בקושי מוכר לו. רק איזכורו של אורי אילן מעוררו. אבל אין לו חשק לנבור בניירותיו, וחוץ מזה, הוא נוסע בעוד יומיים לחו"ל.

בקרקע. מת במכום."

מצר שני, המג"ר שלו אהרון דוירי חושב שמאיר

(המשך מהעמוד מקודם)

מניעיהם הלאומיים, וגם מאיר זכה לחנינה אחרי מותו, בינואר 1957, בירי הנשיא ובהמלצת כזיגוריון "חנינה", הסביר בן־גוריון לחכיבה, "היא ביטול האשמת מלכתחילה." בהעדרו של מאיר החי בעת החנינה משמעות הצעד היא כעיקר שיכתוב היסטורי, לא גאולת נפש. "אחרי הכתבה הואת, אולי אמות בשקט.", אומרת לי חכיכה. רוצה להמציא לו מנוחה נכונה, חשה את ערב מנוחתה.

מאיר כשנתר להיכנע לסורים. ואם גרמו לו עיגויי רוח לבחור בכל זאת כמוות, חטאנו. שוב למנוחתך הנכונה, סמל מאיר יעקובי, מספר אישי 284938, רב־אלוף

מילוי הובה". וכך נסלח לשופטים משום טוהר

ארם מת לכדו, ורק הוא יודע איך ומה. כאים אחרים ומקשטים. מיכה בן־ארי ראה אותו נפצע ומת במיתלה כמרחק עשרה צערים ממנו. הוא לא זוכר שהיתה שם ריצה מפוארת קרימה, כשהוא שותת דם אחרי פציעתו, אבלהרבר אינו מקטין את הערצתו למאיר הלוחם. "הוא להם כתמיד, באומץ וחכמה, אכל לא הסתכן לשווא. הוא חסף צרור, ראיתי אוחו נחבט

נהג באופן מוזר לפני קרב המיתלה, בהסתערות קודמת על משלט תמר, יום וחצי לפני מותו. החחל שלו עלה על נווקש, הוא החליף רכב, וכשהסתערנו על המוצב הוא עמר זקוף וירה כמקלע. האחרים כולם כופפו אח הראש. ביקשתי ממפקרו, מיכה כן ארי, להגיד לו שלא יעשה גבורות גרולות. נראה שהיה כאן רצון להוכית משהו, אולי איזו כפרוד.

לעולם, אחרי שהצכא כגר כו, ואחרי נישואיו החפוזים לאחרת. אסור לומך יותר מכך. הזמן מכליט את עוולת מאיר יעקוני: כי היום, כמו שאומר לי דוידי, מקבלים בקול תרועה שכויים שנאספו על־ידי האוייכ כשנתם כביצים עזוכות. היום, אומר לי בן־ארי, מפקר צנחנים נועז, מי מוכן למות למען איריאליסו לא אני, ולהם, בפיקורו של מאיר, היתה ברירה למות או לחיות, והם בחרו כחיים ולא כגרו בכך כשום איריאל.

חובת האדם העליונה היא כלפי תיין, וכך סבר

שרית פוקס

מאיר יעקובי. אני רצחתי את ארלוזורוב

(המשך מעמוד 26

הזכוכית המגדלת? אני שואל את המלצר. אז הוא עובה

לי: יותר טוב בלי, שלא תראה את החיירקים. לקחתי

המבורגר, קיבלתי עוד יותר קטן. ואת התיידקים אפשר

לראות בלי זכוכית מגרלת. באותו יום נשבר לי הזין

והלכתי לחבר שלי אריה. חשבנו, ברקנו, ראינו,

שאלנו. באו לנו שני רעיונות טובים. מעורב ירושלמי

רעיון טוב לכן־אדם רעב שיש לו קצת כסף בכיס,

היסטריה. לא רק בתגובות, גם במכירות. זה הביא לי

המון עכודה. היתה כותרת טובה וגם הטקסט מצא חן

כעיני אנשים. המטרה היתה לעצור את הכך-אדם

בצורה תקיפה, לא צפוייה. אתה ממש מכריח אותו

לקרוא מה שיש לך להגיר. אתה אומר לו: בוא תנסה,

מה כבר יש לך להפסיר. הסלנג לא נראה לי כליכר

פרובוקטיווי. כל הנוער מדכר ככה. אבל־כנראה שיש

פער בין השפה היומיומית למה שאנשים מוכנים

לראות בפרסומת. עם הזמן המכירות היו אדירות.

הגעתי אפילו לטונה בשר כתורש. היתה בוחטה עצומה

של כסף, בעיקר אם זוכרים שהמקום עצמו ב'לונדון

השבור" שלו ושילה באומה מסר חדש: "למה נשים

גומרות לאט". הפרק השני בסדרת המעורב. "תשכו

שאני שוביניסט. שטויות. לא היתה כאן שום כוונה

אנטייפמיניסטית. להפתעתי, הפעם התנובות היו הרבה

פחות היסטריות, למרות שנגענו כאך בטאבו, בסקס".

הפרק המסיים את הטרילוגיה היה מודעה כנוסח -נשים

איזור "לונרון מיניסטור", והתקשה לחצות את הככיש.

החגובות היו בנוסח "מעורב תל-אביבי". לצד טפיתות

"סחתיין" והזיות רטוכות, היה שם גם הרכה כעס

בעיקר של נשים ורתיים. הם כתכו לו וגרינברג ענה

כהנאה מרובה. החגיגה נמשכה שנה־שנתיים

וכשלישית הואט קצב המכירות. תוקף חוזה השכירות

פג והוא עזכ את ממלכתו, פרש מעסקי ה"מעורבים",

ונשאר עם הפרסומת שרדפה אותו עד לבנון. על אתת

הג'בלאות פגש צעיר שטען בתוקף שהוא מכיר אותג.

בתוהו, עד שהבוזור נוכר: -אתה זה שנשבר לו". אביו.

להשתלב במשרד פרסום, החלים חיים להיות עצמאי

והצליח להפתיע אפילו את עמיתיו, כשככש את

הירחון המקצועי "אותות" (של איגוד המפרסמים

והפרסומאים) במסע פירסום אישי בהמשכים, בנוי

משלוש מערכות. "כדי לפרסם כ'אותות' אתה חייב

להיות שונה ומקורי, כי הקהל שלך זה אנשים

שמבינים בפרסום וותיקים במקצוע". הוא השתמש

בתחכולות לשון וגרפיקה כדי לשכנע לקוחות

בשנינותו וכושרו לרתק קוראים בעורת סגנון חדש.

"עכשיו אתה חייב למכור מקררים לאסקימוטים",

הכתיר את המודעה הראשונה, תחת תמונה צבעונית

של כיצייה. כותרת המודעה השניה היתה נועות יותר,

כמה עולה קילו כשרו", כשבתמונה מעליה נראה

תינוק שוכב על משקל. בגוף המודעות דיבר על

מלחמת הקיום בתקופה של מיתון כשהסחורת רבה

והלקוחות מעטים ודרוש פירסומאי מבריק שיידע איך להכיא אותם לחנויות. מי שהגיע לתוכן כבר נפל כפח

את הצלחת שתי המודעות סיכם כמודעה

שלישית שהפילה כמה אנשים מהכסא, הכותרתו באני

רצחתי את ארלווורוב", ומעליה גרינכרג מצולם

בפוזות של אלכום פושעים משטרתי עם מספר סירורי,

פנים ופרופיל: אם ימשיכו לכתוב עלי", כתב שם,

אני גם מוכן להודות שרצחתי את ארלוזורוב, חרי

שחיים טמן לו ככותרת. הרכה נפלו.

מיותר לומר, לא אהב את הסגנון הזה.

כל הגיטיונות לחפש קווים מקבילים מהחיים עלו

לפגי שלוש שנים, אחרי כמה ניטיונות כושלים

באותה תקופה הוא היה המלך הבלתי־רשמי של

גרינברג לא נתן לציבור להתאושש מ"הזין

מיניסטור' היה קטן מאור".

כותבות לחיים גרינברג".

גרינכרג ירה באפלה. אכל המורעה גרמה

ועופלאפל – רעיון מצויין לכן־אדם תפרן".

בסופו של רבר רק התוצאות קובעות. היום אני עובה כרטים הביקור שלו ,בשפה של החבר'ה, בנובה האף", בשטח. באיזה צד אתה מעדיף לפגוש אותיו בצד ש ובין היתר אמר: "בא לי לאכול. ביקשתי סטייק, או מתחריך, או אולי אצלך במשרד. השמפניה על נותנים לי משתו קטן, בקושי רואים אותו. איפה

צבי גרינברג שחולל בומנו סערה כאשר קרא לפרשו רצח ארלוזורוב "עלילת דם" ולתם ככל כותו לסיתוח של אברהם סטכסקי, אבא אחימאיר וצבי רוזבלם חיים ניצל את הפרשה ל"אבר טרים" אישי ומסחר. פרות קרושותו גאין אצלי דבר כזה".

קשה שלא להתרשם מכושר ההמצאה שלו. מיכולתו ללכת צער אחד לפני מתתריו, נפיות כשמעולם לא השתייך למשרד פרסום נדול. אבל כפה גם להשתחרר מפולחן האישיות המטורף שלו. גרינברג: .נכון, יש כאן גם ניפחז אנו, אבל לא במונחים שאתה חושב עליהם. אני לא שחצן. יש לי בטחון עצמי ויש כי מקוריות. עובוה שהייתי ובאשון שעשה פירסומים כאלה. האגו חשוב לי בדברים שאני עושה כאיש־מקצוע, כפירסומאי, לא כאחד שמופיז תרבה בתקשורת. זה פחות חשוב. מה שחשוב זה כמה אנשים יפנו אליך אחרייכן בהצעות עבודה".

בחוג הפרסומאים הדעות לגביו חלוקות. יס הטוענים שגרינברג הוא באמת קופירייטר עם רצה אחר, שמצליח להכנים עניין כל פעם מודש עם כיווי המחשבה הייחודים שלו. לעומתם יש אחרים שמלגלגים על שיגעון הפרסום העצמי שלן. במ משקיע את כל כספו במירוץ אחר האנו שלו", הם

אין קו ארום? הכל כשרז הכל עוברז הקו הארום בפרסום הוא הקו הארום כזיים ב כאן אני פועל לפי קריכריונים מוסריים שלי. אין לי

כוונה להרגיו מתם".

כבל זאת, עם הקליינטים שלו הוא הרבה פחות פרוע. יודע שגם הכרקות מתונות לא תמיד נואס שלהם. הוא נאלץ להתפשר ולא תמיד מאושו מהתוצאה הסופית. דוגמאות: לחברת בנייה אחת חיבר הימנון לתרבות דיור אחרת", ולמתוצה הציע בידות עם ארבעה כיווני רווח". חברת שמירה הציע למבוד בסיסמה בהצטרף למועדון ולך לישון". כותרת למודעה המוכרת כלי נגינה: התומורת מצטרפת למחיצות הכפיים". הלקוחות שלו כאים מפירמות נדולות. רהיטים. שעונים. מכוניות ו.קה אותה לנסיעת מבון ולא תרצה להחזיר את המפתחות"). מרכולים (בתחות מההגרות"). חברה לדודי חשמל (גאל תישאר עם

הסבון ביד"). גרינכרג מודה שאילו היה צריך להאמין נכל מה שהוא מפרסם, כבר מזמן חיה נהפך לקבצן. מרי פעם הוא מתרש את מתקפת הפרסומת האישית. כחודש שעבר שוב חיכה מתתת לחנודה כשקנה את השער של "אותות" וקבע בו את תמונתו. הכותרת: .קופירייטו עם ראש אחר". המסר בגוף החוברת: אין אפס. מה

שטוב בשבילי – טוב בשבילך. עכשיו הוא מתכנן מהלך חרש. כתמונת השער ל"אותות" התרש הצטלם מהעורף, מבלי לחשוף צח פניו. גרינברג, סומך על הפופולריות שלו, מפתפק כאן במשפט כמו נהאם אתה מכיר את הטיפוס שממנל לעשות מודעה כזו. זה אומר שאני יכול לפרסם גם אה

המוצר שלך". כמובן שצרף מספר טלפון. וזה לא סוף העולם. מלכר הפירסום יש לו נם פאב, "הכוסית", ליד עיריית תל־אביב. מקום מפתיע אווירה סולידית, לא תו. לרבריו, גם זה נעשה במודע רעש יש לו מהפירסים. כפאב הוא מחפש את השקם -היתה סביבי מהומה מספקת כתקופת ה'פעורג הירושלמי. זה עשה לי תיאבון לשקם. הפאב הוא נם השלמה לפירסום. לא רציתי להיות תלוי בסש תורשית וחיפשתי סוג אחר של עצמאות כלכלית. הפאב לא בא להיות המוני, לא רציתי סיבואו לכא אנשים שלא מוצאים הן בעיני, לכן, כמעט כל מי שנא לכאן מכיר אותי. חיים גרינברג קולף צילומים ש הפאב. כאחד מהם ג'ים צמור לבר. .אחה רואה בחור, נכנס עם הגים, ואני בלי חשבון החלשתי בירה על המכסה של המנוע".

מאת אבי מורנושטרן

מיש – עם 2 שנית נסידן רעואי ו־100.000 ושם – הינה חבי מרדי מוריה, המביאה לידי עשופריקה (\$ שנים ברציפות!) הוכחות

מומה להצלונה. משובים א' ביבודי מורית" חקר ומצא את ושחן המשלם היחידי, שנברק והוכח מת: זהי תכנית הרזיה אישית משולבת. ששמולעותיך עדי רופאי החברה בנוסחה משת, מוזר עם המשקה הכלצויי והתבשי וו מיוורי ריכוז השומן, המבטיחים לך שלתמלצהו ככל פן ימים יפחית גומך 10-0 ת כלות וביעילות — ודווקא באיזורי TABLE OF

> התאמה אישות וייעון יוט"יונזי

שהבלמיה למרוי מורית בפיקוח רפואי ממו מנית הדיה אישיח, חכנית התעמלות ודת תבית לשמירת המשקל לתמיד. חכנית ללק רכור השומן, תכשירים כלצריים ייעוץ חכנית ייעוץ הרנית ייעוץ - ללא חרופות, חכנית ששית קספה להצלחה ומצל לכל -

מש של תפא להרויה מהירה ובויאה. האצוח מנסה עומר לושוחך בכל יום בקלן יעון וערור ככל חקופת ההרויה

דים – 24 שערון היכוכוה

לשמק לעשהו הגא לוחייג כבר ברגע זה ,02-630423 ,02-663125 ,02-663125 צלשלה צת התלוש המצורף ולהזמין ללא לפתייבה: תומר המבר לשיטה + שאלון אינה מדני + הוכוצה מצולמות + הסבר

שירות מירות להרשמה מיידית

למנור פרטים אישיים, לצודת היוצצות, מלפן. בין השערה 20:40-00:80.

פירט בלעריים לריכוזי השומן משולבים אישית לחבות החליה שלך ובמיקוח רפואי.

27 ק"ג ב-50 יום

חגולי פרידה, חולון, חגר"א 17/3

• חגולי פרידה: "דיכוזי

השומן בירכיים נעלמו בקלות. רזיתי 27 ק"ג ללא במילות הנשבתות הוכל להחקשר, למסור רעב — והכל בפיקוח רפואי".

ם סמגי רוני: ״הכרס געלמה ● לחלוטין! הפחתתי 40 ק"ג מהר וקל – עם התאמה ין מילי שאלון ההרשמה, כאמצעה אישורת וייעוץ יום יומי".

• נסים שולה: "ללא תרופות – ללא כדורים – רזיתי 13 ק"ג בשיטה הבריאה ביותר - מרזי מורית".

• חינם – מרזי מורית שולחת עכשיו לביתך חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות להצלחה ,02-663125 :חייג: .02-630423 או בתלוש

40 ק"ג ב-70 יום

זיסם שולה, בית־שאן, טירת צבי 1875/8

Biaedio 32

תמונות מאלבום המסע הנשיאותי לאוקיאניה, שקלטו יעקב פער צלם לשכת העתונות הממשלתית, ושאול בן־ח"ם שליח "מעריב", שנילוו אל פמל"ת נשיא המדינה

> י שייצר התיירות טבוע בדמו, מוטב לו שירחק ממסע נשיאותי. יבשות רחוקות, איים קטום ב, בה – כל עוצרי נשימה ותיות נדירות – כל אלה חולפים על פניך ביעף. לוח ארועים דחוס ונוקשה מכתיב מסלול אנטי־תיירותי. במקום נופי טבע רואים נופים פוליטיים: ארמונות, פרלמוטים ומצבות של חיילים אלמונים. את מקום התי והצומת תופסים שוטרים ואנשי

אם תרצו, אפשר להכתיר את שבעה־עשר ימי המסע עם נשיא המדינה חיים הרצוג, רעייתו אורה ומלוויהם, כסיור באימפריה ששקעה. כל אחת מתחנות הדרך (להוציא את תחנת התדלוק הראשונה בלה־ראויניון הצרפתית) היתה בעבר הלא־כל־כך רחוק אכן בכתר מלכי הקיסרות הבריטית – אוסטראליה, ניו־זילנד, איי פיג'י ואפילו טונגה שהיתה מרצונה לחלק מן האימפריה, וכמובן הונג־קונג וטינגפור, וההפתעה שבדרך סרי לנקה (היא ציילון של העבר), ומומבסה של קויה בדרכנו הביתה. בגלל כל אלה ואחרות בחצי הכדור המערבי, נאמר על הקיסרות בשעתה שהשמש איננה שוקעת בה לעולם.

כל המושבות לשעבר, השוטרים מזכירים 🖙 היום את ימי המנדט בפלשתינה־א"י. תרגילי הסדר של משמרות תכבוד לא היו מביישים שום רכיסמל בריטי. ואותו יומן ענק בו רושם פקיד הבנק את עיסקת המרת

אורה הרצוג וקנגורו בגןיהחיות של מלבורן.

Biaealo 34

המטבע, מחזירים אוחנו לימים שהליוה היתה

רק המטוס הנשיאותי משרה עלינן את תחושת הבית. בית המלון תיכשתי התורן, בו אנו מבלים לילה או שנים, אינו משאיר כל רושם. בשובם למטוס ממחר איש איש למקומו הקבוע, תולה את בגדיו ומתרוות בכקא הנוח, עד לתחנה הבאה, מרחק של כך וכך

והכל מרגישים ונוחגים כמו בבית. מי שרעב, ניגש ונוטל מן המגש כריך זעיר. אנגלי מאוד. שולח יד לארגו מלא קרח ובו פחית משקה מרענן, או מוזג לעצמו תה בספל קל־קר. השרות העצמי אינו מתוייב המציאות. שכו אנשי חיל האוויר שמלאו את תפקיד הכלכל או▶

קבלת פנים באיי פיג׳י (למעלה) ובנירזילנד (מימין): המרד על הבאונטי לא נגמר בטעורה.

מובפתום 35

(המשך מהעמוד הקודם) הדיילת עשו מעל ומעבר כדי להנעים את השעות הארוכות של טיסה. שום חברת תעופה מסחרית לא תוכל להתחרות ברמת שרות

ם האווירה היא משפחתית. אנשים נעים לשבחופשיות בין התאים המחלקים את המטוס. חולפים ליד ה"סלוו" של הנשיא או תאי השינה. כך גם הנשיא עצמו. מיד אחרי ההמראה הוא יוצא לטיול לאורך המסדרון, נעצר אצל קבוצה זו או אחרת, מחליף רשמים, מתחלק בחוויות.

למשל: ראש ממשלת פיג'י סיפר לנשיא הרצוג סיפור היסטורי מימי המרד על הבאונטי (לא המצאה ספרותית. מלחים התמרדו ליד האי טונגה והורידו את רב־החובל לסירה קטנה בה שט דרך מיצרי פיג'י עד לבריטניה). נתיב ההפלגה של רביהחובל עבר גם במיצר שבין שני האיים של פיג'י, ואוכלי האדם ניסו ללכדו. ראש ממשלת פיג'י כיום מתאר ואת קצת אחרת: "ניסינו להזמין אותו לארוחת ערב, אבל הוא טרב"...

אורך כל המסע ריחפה סין בתודעת הכל. רק בהונג־קונג – התחנה התלופית המאולתרת במקום הטיור בפיליפינים שבוטל עקב מצב הבטחון המעורער – ניתן לנשיא להציץ לשעה קלה אל מעבר לגבול. אבל הנושא הסיני עלה בכל שיחותיו עם קברניטי המדינות בהן ביקר. ראש ממשלת סינגפור לי קואן יו דיבר באריכות על עתידה של סין כמעצמה אסיאנית ועל היחסים הצפויים בינה לבין מעצמה אחרת – היא יפאן.

באחת הסעודות הממלכתיות הוצג שגריר סין בפני הנשיא. "חשבתי בליבי. הנח ההזדמנות לקשור קשר ישיר עם סיו – סיפר מר הרצוג לאחר מכן – אבל ליתר בעתון שאלתי איזו סין הוא מייצג. ואז התברר שהוא מטאיוואן. התברר שגם שגריר סין העממית הוזמן לאותו מעמד, אלא שהוא התוצל באומרו כי אינו יכול לבוא בשל היעדר יחסים דיפלומטיים בין פקין לירושלים".

सायह्यांच ३६

עם נשיא סרי־לוקה: סין ריחפה על כל חמשע.

רעיית הגשיא בגן הבוטני הטרופי בסינגפור: כדרך כלל תפסו שוטרים את

כללי הטקס מכתיבים הקפדה על לוח זמנים מדוייק. משימה לא קלה לאורך מסלול בין־יבשתי של אלפי קילומטרים. תקברניט שלנו, אל"מ בני, ואנשי צוותו עשו הכל כדי לשמור על דיוק מירבי. רק בנחות המטוס בנמל התעופה בן-גוריון השתבש הלוח. הקברניט דיווח בנימה יבשה ועניינית במערכת הקשר המימית: "נחתנו בשעה היעודה והיינו מוכנים לפתוח את דלתות המטוס בדיוק בשעח שבע בבוקר. אבל מגדל הפיקוח הורה לנו לעצור ולהמתין, כך שלא נגיע לחנייה במועד. מסתבר כי מישהו מן המכובדים הישראלים איתר להגיע לקבלת פני תנשיא...

מקום התי והצומה.

וומנית חדשה

ו, שיהיה במול מוב. יש לנו בתל־אביב מסעדה וומנית תרשה. קוראים לה "קמיליה". היא שנוקמת בקצה רחוב יורדי הסירה, בפינה הימנית, מול גדר הנמל דל. הרומנית החדשה ותש וני נצוצן, מהנסיכים הבלתי־מורקנים של חיי מלנות לאכיביים; מי שניהל בארים ומוערוני לילה תנו ענשיו גם לענף המסערות. מעל המסערה שנהית תוא מבטיח לפתוח בקרוב קברט משדוום אמריקני - תערובת של קצב לאטיני הוושעתדות סלאבית.

בשאנועו מגיעים לשם לסעודת צהריים, מי מניל זה פנינו מהשולהן האמצעי אם לא קברניט מאל אורי יפה, המתעניין לדעת אם פנקס קפועלים שלנו כתוקפו. וכשאנתנו שואלים מרוע, מו נשים במסעדה הנו הופכים כל קליינט... שינה ומאותר יותר, כשמתחילים להזרים שלענו את המנות הראשונות בלוויית סלסלת לתם משר וריתני, נובר הקברנים יפה – איש תאותב שוק בחיקן של מסערות טובות – במסערה רומנית

בא ב אתה לווע לצ'שער באנגלים

דבר לתבנו באן בי זותי עיר

מי מעותת, נחמרה, שונה ביקור
מי מאה מנוע לשע ומכקש

מי אה מה מנוע לשע ומכקש

מי אות מנוע לשע ומכקש

מי אות מי אה ממונות

מי מולו בבר חור בין עים מעיסטר

מי מולו מולו ותרורות של

מי מולו מולו מולו עים בבין

מי מולו מולו עים בבין

מי מולו מולו עיר בין

מי מולו בבין

מי מולו עיר בין

מי מולו בבין

מי מולו עיר בין

מי מולו בבין

מי מולו בין

מי מולו בבין

מי מולו בין

מי מי מולו בין

ר במל ואשתו – תם אשר על ושת, משום משפחתי באור.

ב"קמיליה", תרומנית תחדשה של רפי נצחון (בצילום) בצפון ת"א: מה אוכלים כשנומר הצ'ורבה (צילום: שמואל רחמני)

הוגש שם פעמים רבות מאור לא טרי. וכשמישתו היה מתרעם ואומר למלצר: תגיד, איאפשר לקבל אצלכם לתם מהיום? היה המלצר משיב לה אם תבוא מחרתיים. תקבל לחם מהיום...

אצל רפי נצחון כ"קמיליה" הלחם, כך מבטיחים לנו, תמיד טרי. יחד עם הלחם הסרי קיבלנו מכחר מנות ראשונות: סלט איקרה לבן־לבן, עם ערימה רצינית של בצל טרי קצוץ: חצילים צרובים מעוכים, ללא תוספות מיותרות, בתיבול מינימאלי, עם הרבה ניתוח של חציל שנצרב באשו דג הרינג שמנוני, נימוח, מנוקה הישב מכל אידרותיו, אחרי ששהה באמנט טוכ וממושך של שמן נקין רנל קרושת, בהירה מאור בגוונה, כמעט שקופה, כשבכטיסה גושים של סחוס.

"סיפון" מסורתי לעשיית "שפריך" לא היה. טענו באוזנינו כי הבקבוקים הללו אולו לחלוטין מהשוק. ביקשנו להמשיך בצורבה, ונתבשרנו כי בגלל ביקיש מוגבר אול המרק.

צנות העיקריות שאלנו את רפי נצחון מה פתאום מסעדה רומנית. דוא אמר לנו שהוא במת" על מסערות רומניות: ובמקום להשקיע את ממונו בתשלום ארותות אצל חיים ברתוב דיונגוף וב"מורודרך" ברתב בייתורה, ההליט להשקיע אותו במסעדה רומנית משל עצמו בה יוכל לאכול תמיד –

עוד בטרם המפקנו להתעמק בהיכט הכלכלי של הטיעון הזה כבר הגיעה המנה העיקרית - "מעורב רומני" או – אם תרצו – "גריל מעורב". על צלחת

אתרת, שבה תמוון חיה משובח למרי, אלא מהו הלחם גדולה מאוד נחו בצפיפות לוהטת נתחי אומצת אנטרקוט, נתחי עגל, שקדים ומומיצה), קבאכ (מדיטה), בשר חוט־שדרה. הכשר היה כסרר גמור, עשוי כהלכה. את הקכאב היינו אוהבים יותר אילו התערובת היתה מרווחת יותר, עסיסית יותר. כרוב כבוש לא היה באותו יום. נאלצנו להסתפק בטוגני תפודים, אלא שכגלל טיבם הירוד של התפודים היה ה"צ'יפס" רופס ורכרוכי.

ביקשנו לקנח ב"סריאליה" (הבקלאוה הרומנית). אבל נמסר לנו כצער כי ברומה לצ'ורבה ולכרוכ הכבוש, גם זו אזלה באותו יום מרוב דורשים. סיימנו, איפרא, את ארוחתנו בספלון קפה ובכוסית "סמכוקה" (של יינות "אשקלון") עם גרגירי קפה בתוכה. הסיומת הזו, לסועד הרציני, היא על חשכון הכית.

המחירים ב"קמיליה" בהחלט מאופקים: מנות ראשונות בין 2,5 ל-4 שקלים: מרק 4 שקלים: אנטרקוט ותוספות 16 שקלים: גריל מעורכ 18 שקלים. בצהריים אתה יכול לבקש "ארוחה עיסקית". במחיר של 15 שקל + 10% שרות אתה יכול לכתור לך מתוך היצע נאה מנה ראשונה, מנת כיניים, מנה עיקרית, מנה אחרונה. באותו חשכון נכללת גם כוסית יין. עיסקה לגמרי לא רעה.

३७ सावस्त्रोत

אותן, וכאמת יצאו יופי של דברים. מכרנו אותם כחנות שברחוב הירקון

עור מהיפים והיקרים כארץ ומעסיקה שלאמא יש נחת ממה שאני עושה". אותו הרבה שנים, וכשהוא משומש -חמישים איש. כשנה האחרונה גלגלה "הסיפור שלי עם עור התחיל הוא עוד יותר יפה". מהזור של שני מיליון רולר, כחורש לפני כעשר שנים. העבודה שלי עם שעבר פתחה בוטיק ב"טרמפ טאואר", בני־נוער נהפכה לשיגרה. לשבת מרכז הקניות המרש והיוקרתי כיותר בבית לא רציתי, ואז פגשתי את בלונג־איילנד, ניו־יזרק – ובמקביל כרוריה שניירר, שהייתה ציירת חנכה מקום חדש כ"לכ־ריזנגוף" ועשתה אכיזרים יפהפיים מעור. התליאכיבי. בקרוב תפתח חנות חדשה פתחנו גלריה לפריטים אמנותיים – מלה שחוזרת שוכ ושוב – מפרגנת.

> שעשתה את זה כקלות, כלי כאתי לגלריה ואמרתי לכרוריה – יכולה לעשות את זה כלעדם".

רובים ומינה נשואים עשרים שנה. יש להם כת, יפעת (15) וכן, ליאור, (17) והם גרים כבית גדול היא שיחת טלפון קצרה ככל כוקר עם הרבה זמן לגלות שאני יכולה לעשות אבל יש ימים שנמאס להם".

תעורות "יצואן מצטיין". בשנת 81' ייצאה "ב'ינג'ט" שעכרה באיטליה אצל אה בסוק ב־230.000 דולר. כשנת 86' טיפס המעצבים הוא ביקש ממנו היצוא ועלה ל-1.508.000 דולר. אליו, אבל היא רצתה להישא שולתן העבודה שלה קטנטן, חלק הצעתי לה לעשות אצלנו אוסף מריהוט הקש הצנוע הצבוע כלכן. בלערי, שנמכר בעיקר לייצוא. מאור אני בלאורהכי מסתוכבת רוב הזמן מרשים ודרמאטי, אהוב במיפעל, או החדר הזה והשולהן הזה אמריקניות עשירות". מספיקים לי בהחלט. כדרך־כלל אני עוברת מחשע עד תמשישש, אכל אני עור עם הדפסים של כסף וזהכ, ברונוה חיה את העסק עשרים וארבע שעות ופלרה, עור עם הדפסים מוכלטים היה עובך, אני נראית נינוחה ורגועה? אומרת שהיא הכי אוהבת עור כמות אולי, אבל אני כן־אדם עם הרבה מתח שהוא, נקי, רק גזור בגזרות. נפשי. כבית חינכו אותי למשמעת עכשויות.

מהכלים".

פני עשר שנים היתה הרבה חובות, לא רק זכויות, ברוסיה שקבוצת הגיל 24-16 מוכנה לקנות מינה צאלים כמאית אבא עבד בתיאטרון, וזה עבר בירושה בגדי עור אם מחירם יהיה סביר. מה כתיאטרון ילדים, וארג" לאחי, דליק, שהוא שחקן. הכשרון זה סכיר? בגדי עור יקרים יותר מכגדי נה הצגות וחוגים המסחרי עכר בגנים מסכא שלי אריג משום שהחומר ממנו הם עשויים לנוער טַעון־טיפוח שלרברי אמא היה סוחר עצים גדול. יקר מאוד, ומחיר החומר הוא כערך ברחובות. היום היא המסר בבית היה שאם רוצים להצליח כ־60 אחוזים ממחיר הבגד. מי שקונה כעלת "ג"ינג"ט", חברה המייצרת כגדי – צריך לעכוד קשה. אני חושבת בגד מעור טונ יודע שאפשר ללכוש

גם כמיפרץ חיפה ועוד אחת מעור, וזה הלך טוב. בוקר אחר אני לא חוסכת שבחים מהצוות שלה, שומעת ברדיו את יגאל הורוביץ, אז ובעיקר מחוה, המעצכת, תופעה מינה (41), פנים ורודים־שוופים, שר האוצר, אומר שמי שיביא למדינה נדירה למדי במקומותינו, כשיצרנים עיניים ירוקות, חיוך שבא כקלות ולו דולר אחד מייצוא - ייחשכ ממעטים לתת קרדיט וגיזרה שבגדי עוד נראים עליה טוב, לגיבור לאומי. לא יודעת מדוע בעצם למעצבי־האופנה שלהם. היא מצליחנית שגם גראית כמי כל־כך נתפשתי למשפט הזה, אכל

שימושייתר במרפקים וציפורניים. בואי נעשה ייצוא. שלושה חורשים אסור לעצור לרגע. צריך לרוץ עם כל אשת־עסקים כלי שום גינונים של אחרייכן כבר השתתפנו ב'שבוע מה שקורה, לעקוב, להתרשם. יש לזה אחת כזו. אומרת הרבה פעמים האופנה' ומכרנו מוצרים בחמישים מחיר. לפעמים, כשאני צריכה -אנחנו", וכשאני שואלת אותה למי אלף דולר. זה היה בשבילנו סכום להחליט החלטה קשה, אני לא יכולה היא מתכוונת, היא אומדת ,לאנשים אגדי. אמנס בסוף נשאר מזה מעט לישון. אין לי זמן לקרוא ספר, ללכת שעובדים איתי, ולדוביק. לא הייתי מאור רווח, אבל הרגשתי שעם עור לתיאטרון. אם כי גם אחרי יום עבורה אפשר לעשות הרבה". שלב מסויים ברוריה מההצלחה היא בעשייה עצמה. אני לא החליטה שוה לא אשה שאוהכת פרוות או יהלומים. בשבילה. היא ואין לי אפילו זמן ללכת לקנות

וימה. הבעל הוא איש עסקים עם או מוכשרת ויצירתית, בגרים. אכל אני נהנית מכל רגע. סיפור הצלחה משלו. ברוביק הוא אלא שאופנה לא מעניינת אותה. כשהייתי ילדה, הייתי מאור שותף שקט שלי", אומרת מינה עכשיו היא גרה כארה"ב, אכל אנחנו מסרת־בטחון. היום אני מאמינה ומחייבת, בשקט - עד שהוא מגלה עריין הכרות סוכות, מדברות לעיתים בעצמי, וזו הרגשה טוכה. כל הרכרים שעשינו פאשלה, ואז הוא כבר לא תכופות בטלפון ויש ביניגו קשר האחרים הם משניים. כסף? בעסק כל כל-כך שקט. המעורבות שלו בעסק הרוק. אחרי שברוריה עובה לקח לי די הומן משקיעים, לא מוציאים".

יוסי, המנהל את ענייני הכספים. הרבה רברים - אכל לא לעצב בגדים. בבית, בערב, אנחנו מגלגלים את מה העסקתי כמה וכמה מעצכים, אכל שקרה במשך היום. גם תילדים בתוך העסק עלה על המפה רק כשהגיעה העניין. לפעמים משתפים פעולה, אלינו חוה שלמן. לחוה יש חופש פעולה לעשות מה שכראש שלה. אנחנו נוסעות ביחד לחו"ל לראות ינה יושבת בקומת תערוכות, לקנות עור. לפעמים אנחנן הקרקע של בביין אפור יושכות ומרברות, ככה סתם, עם ברמת־גן. על הקיר הצוות, אבל העיצוכ הוא השטת לפני שנה באה אלי תב

> באוסף החרש של "ג'ינג'ט" יש ביממה. אילו זה לא היה כך, העסק לא . נשאר חירושי העונה, אכל מינה

עצמית, ולבן קשה להוציא אותי ... אנחנו כבר עוכדים על שני פרוייקטים נוספים. האחר – אכיזרים בדלתי ברחובות להורים שתמיר מעור, חגורות וארנקים. במיפעל יש עבדו קשה. לנו, הילרים, היו כבית הרבה שאריות עור. החלטנו לנצל

וקבלנו 'פיר'בק' מצויין. הפרוייקט הכא הוא 'ג'ט' - אוסף של כגדים לצעירים ולאנשים שרוצים להיראות צעירים. הרבה עור דמוי ג'ינס עם. רוכסנים מבריקים ובצבעים טבעיים. אני עוברת הרבה לפי הרגש, זהרגשתי שעכשיו יש מקום לכגרים כאלה. כדי להיות בטוחים הזמנו מידגם של מחקר שיווק שהוכיה

שנעים לעכור איתה, שהיא תובעת הרבה אבל

ארוך, אם קרו בו דברים טוכים, אנחנו אוהכים לצאת לכלות. ההנאה

חליפת מכנסיים בלבן. בגד לשנים רבות. זקן וקלאסי

יונייטד קינג וידאו 🤢 אלנכי 34 ת"א, טל. וסולפפו(כט) -מציגים

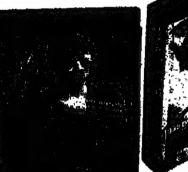

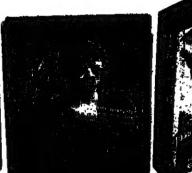

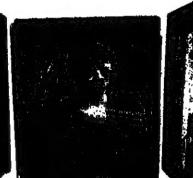

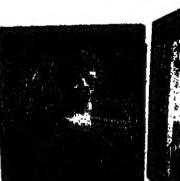

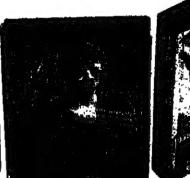

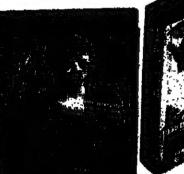

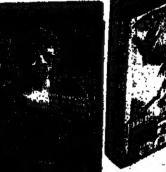

רמת אפעל, וידאו רמת אפעל • קיראון, וידאו קיראון • יהוד, מאש יתוד • לוד, וידאו רוסו, וידאו חצות • רמלה, מרודי רמלה • בית שמש: • שבריח, וידאו בזק, וידאו כרמית • נצרת וידאר פרח • ק, מיאליק, וידאו בילבי, וידאן גלרנטר • תיפת, חרוש וידאו, וידאו פום חדר וידאו פופ חכרמל, וידאו כל יוידאו פופ חדר, כרגל, קאסטי עראם, אולטרו אמריקה, וידאו סכרמל, קאסטי עראם, אולטרו אמריקה, וידאו קסט ראשא • עפולה, דורון חשמליה, וידאו קסט חמרכז • בית שאן, פוטו אפרים • מגדל חעמק, פוטו חזים • הדצליה, (ידאו נקל פיתוח), וידאו קיי, גולן מחשבים, וידאולנד • מדרק חדרה, וידאו קלאבן וידאו אורית • פרדס יריאו יוצות • רמלה, מרודי רמלה • בית שמש:

קינג בית שמש • ירושלים, וידאו ליוטס;

ולדאון, וידאו קו רמת אשכול, וידאו קן בית

חכרם, וידאו סלחי, וידאו עלאמי, וידאו רנו,

ניו אוריגינל, וידאו אל חדד, וידאו עמאשי,

וידאו בקרג, וידאו גן אלקטרוניקה, וידאו

פרדייס • ק. גת, עוד להיט • באר שבע, סלון

צמרת בית חוידאו, וידאו גלי • דימונה, קינג

דימונה, וידאו קדוש • אולה וידאו ביומונה, קינג יודרה, ויו או קצאב, ויואה אורת • פדדם חנה, וידאו ישראל • נתניה, וידאו כתניה, וידאו פופ, וידאו בורים, מועדון סרטי וידאו, פוטו יי רפלקס, וידאו רחל • כפר סבא, וידאו אפקה, וידאו פסקול, וידאו לנד נוה • דענון, מונטי וידאו וידאו אלקטרוקול • רמת תשרון, וידאו לנד, ונדאו קיי, וידאו שורלי • פתח תקוה, לנד, ונדאו ימיל אתי וידאו שורלי • פתח תקוה, דימונה, וידאו קדות ולי • דימונה, קינג. דימונה, וידאו קדוש • אילה, וידאו אילה • אומקים, פוטו אלי • אשקלון, צלילי אשקלון. פוטו אלי • קרית מלאכי, וידאו קלאב • אשדוד, המשכנע, סינרמה • • וידאו דך נידאו מתי וידאו סקום, מרכז חוידאו פ ראש חעין, וידאו ראש חעין פ מרדש כא מרכז הוידאו פ אפקה, וידאו אפקח פ רמת גו יוידאו גידי, עולם חוודאו, וידאו שומרון, וידאו דנח, וידאו סמי פ גבעתיים, וידאו גבעתיים פ

רחובות, קינג רחובות, וידאו צפריר, מועדון לטרטי איכות, וידאו ענבל • נס ציונת, קינג נס ציונח • רמת אליהן קינג רמת אליחו • אמריקה, וידאו ג'קי (צל אלונים), וידאו סנטר, תרשיתא, סטודיו קסט תרשיתא וודאו שושי, וידאו ראשון • חולון, וידאו סרסן וידאו חולון, וידאו חזי, פניבן 84, וידאו ארגבון

וידאו איכות, וידאו טלטייפ • בת ים, מוע חוידאו, וידאו וימטים, וידאו לי וידאו הספריה, וידאו אס בת לם • יפו, וידאו רניה חספריה, וידאו אס בת לם • יפו, וידאו רנת
חוליווד יפו פנובן 84 אלפא 83 • תליאביג
דרום, וידאו ציון, וידאו חספריה, וידאו סטא
וידאו עד 18, וידאו בר, יידאו קשתי, וידאו
אמילי, וידאו וימטיק, וידאו אלי • מרבו צפו
אמילי, וידאו וימטיק, וידאו אורני, אלקטרו בכל
גבירול, וידאו דו וידאו אנרני, אלקטרו בכל
וידאו בלרי, וידאו חצפון, וידאו למון, וידאו בלרי, וידאו מצפון, וידאו למון, וידאו בלל בו
רון, וידאו בונבון, בית מעריב, וידאו כלל בו
תרון, יידאו בונבון, בית מעריב, וידאו כלל בו
המשחו מחטרטים", וידאו רם • ושת וידאו
חדרה, שלן ינגוח, רקומד תיא • ושת וידאו
וידאולנד • מצרין, וידאו נולן • תל מווף
וידאו רם • כפר יאסיף, וידאו כפר ואסיף
מפר כאמא, וידאו כפר פאמא, סטודיו קסט
כאמא • כפר פאמא, סטודיו קסט תרשיתא, סטודיו קסט תרשיתא

ש עתון אחר, "נקודה" שמו, וכו מתפרסמים וניים מהפכניים, אחרים מן המתפרסמים בשאר

מחונים רברים רציניים ומעוררי מחשבה: אנל גם מקום לשטויות מצאו בו, ועל כך אני לנון. הרי זה המדור "פסיק" שכותב אורי צונו, כתור מוכשר, אולי החירוש החשוב כיותר הסאטירה הצעירה.

למי שכנר כבש את מקומו, הייתי צריך לצמם שם, אבל תמיר הייתי פראייר. תוץ מזה, ארו ארבר מצחיק אותי מאור. חסבתי לעצמי ינות של פוחחים צעירים לכנות מו מאה פעמים לצטט קטעים שלו למה לא אעשה ואת השבועז "משתו מחור ברשותו, כמובן) מתוך "נקורה"

שנשאר, וכל מה שמעניין, זה להראות זו לזו את

האלבומים. כאלבומים הן נראות, כמוכן, הרבה

הרבה יותר יפות מאשר כחיים, חוץ מאחת,

ששום צילום לא יכול למטור את יופיה, ולא הבנתי מה היא עושה שם, גבוה מעל מילנו,

במלון חסכוני של כוכב אחר שסוכנות.

הדוגמניות מספקת לנערותיה.

ההבדל בין לטייל בחוץ־לארץ ובין לחיות בחוץ־לארץ, הוא שכאשר אתה מטייל בחוץ־לארץ, אתה מחפש אינה יש מוזיאון טוב, וכאשר אתה גר בחוק־לארץ, אתה מחפש איפה יש חשמלאי טוב.

המלון של הדוגמניות

ים אחד הגעתי למילנו, וכגלל שאני לא ממאת העוברה שחיי עולים כליכך הרבה כסף, ומשתי מלון זול. באוסף ספרי ההדרכה שלי מלונות זולים גיליתי את הפנסיון שתיכף או לכם מה שמו. הוא היה באמת מציאה לגכי מוס יקר כמו מילנו, ובמקום לא נורא לגבי משם נורא כמו מילנו. לקחתי.

עליתי לקומה השביעית, שם שוכן הפנסיון מתחתי דלת וניגשתי לדלפק הקבלה לא תוק ממני עמדה נערה גבוהה מאוד ורוה מאוד, נעלת עור פנים חלק ונקי מאוד.

קינלתי את המפתח והלכתי לחדר שלי. מן תור שלידי יצאה נערה גבוהה מאוד ורזה מוד, עם עור פנים חלק ונקי מאור.

התקלחתי ויצאתי מן החדר שלי. נתקלתי מעה נכוהה מאוד ורזה מאוד כעל עור פנים

ישתו לשתות.קפה (עוד מציאה – יש שם בר מחירי הרחוב שלמטה). לידי ישבו שבע או לפוה נערות גבוהות מאוד ורזות מאוד ובעלות שו שנים חלק ונקי מאוד. נשאתי עיני, ומעל לו ואיתי המון תמונות מודבקות זו ליד זו, ונל את מן התמונות נערה גבוהה מאוד ורזה מוד עם עור פנים חלק ונקי מאוד.

כמה זרמים חשמליים שהתקבצו להם יחד נען תאי מוחי חיברו את המידע שנאסף בו שעש למסקבה: נפלת לתוך מלון של דוגמניות,

נפלון הדוגמניות, כקומה השביעית, גבוה מל מילנו, גרות נערות מכל העולם. כולן מונה, רוות וחלקות פנים. יש כהן אפילו יפות. מאוי שם אפילו כמח נערים גבוהים ורזים עם אר פנים חלק.

הנערות הגכוהות והרוות וחלקות הפנים ישמו שם ומראזת זו לזו את אלכומי הצילומים להן ראיתי אותן בערבים הארוכים משעממים. אסור לחן לאכול כלום, או כל מה

על הקירות, כאמור, תלה בעל הפנסיון את תמונות הנערות ער שלא נותר מקום. כעלות המזל נתנו לו את הזכיה הגדולה: פניהן על שער

אדם פחות זקן ממני ועם פחות היכרות עם העולם שסביבו היה יכול עכשיו להיסחף להגיג עמוק על בדירותן של הנערות בעיר הזרה. אבל אני ככר למרתי שכל עוד תהיה מצלמה ותהיה נערה, תכושף הנערה על ירי המצלמה. מול המצלמה היא אינה בוררה. עיר שכמגזינים על דוכניה מורפסים פניה – אינה עיר זרה.

עכשיו אתם כטח רוצים לרעת את הכתובת של מלון הדוגמניות הזה, וחלומות מסויימים ממלאים את ליבכם. למה לא? תחלמו, ואני אכן אגלה לכם את שם המלון. אתם יודעים למה? כי הייתם טובים.

וזה הסיפור בקיצור. לפני שלוש וחצי שנים ביקרתי בשוויצריה, בכית משפחת איכרים, בשולי עיירה קטנה כשם סארגן. כשחזרתי, כתבתי על כך ב"ראי", מוסף "מעריב" ראז לתחבורה ותיירות, ונתתי את המחיר הזול ואת הכתובת. אמרו לי, טיפש, למה כתכת! יבואו

לשם הישראלים ויהרסו את השם שלנו. לפני שכועיים חזרתי לאותו בית כשווייץ. היתה שימחה גדולה, כאילו בן אוכד חוור הביתה. בעלי הבית סיפרו לי שמאז הפרסום

הגיעו לשם יותר מ־120 ישראלים. איך הם היו?" שאלתי בחיל ורעדה. מסויימים.

"היו נהררים", אמרה בעלת הכית השווייצית. ובגלל שהייתם נהדרים בשווייץ, ואני מקווה שתהיו נהדרים גם כמילנו, אגלה לכם את שם מלון הרוגמניות:

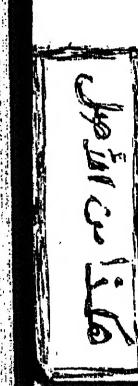
Londra, Piazza Argentina 4, Tel 228400

ישראל תכרות שלום עם מצרים!

לראשונה מאן נכרת השלום עם מצרים, כרתה ישראל שלום עם מצרים. "זוהי המרינה הערבית הראשונה שאנו כורתים עמה שוב שלום", אמר ראש הממשלה לשעבר. ראש הממשלה לשעבר הבטיח כי גם בעתיר תמשכנה הממשלות כראשות המערך לכרות שוב ושוב - ושוב - שלום עם מצרים, ער שלבסוף יכון שלום כולל עם מצרים. כצער ראשון לכינון השלום החרש העלתה מצרים את הנספת שלה בישראל לררגת שנריר, אולם מצרים אומרת שאם השלום יספא שול, יחוור השגריר להיות נספח וחוזר.

מוחמר בסיוני אמר כי מצירו אין בעייה להיות שלושה ימים בשמוע שגריה ושלושה

בצבא המצרי הייתי טכח", אמר כסיוני לכתכנו בסעורת עכורה - בך שאני רגיל ימים נספח לשרת שבועישבועי. בימים חקרובים, אם כן, צפוי שלום נוסף.

"הזקן צריך להיות סימפטי"

תמול אגחנו רואים ארם זקן ותשוש, מדורדר מבחינה תיפקורית, דבריו לעים כפין והוא מנסה להסתרר בכוחות עצמו במרפאת קור ד"ר רבינוביץ מציע, בין היתר: להציג את האדם שבוקו ולא את הזקן שבאדם: להציג לא רק את הנכות פת־חולים. זה מחזה קשה, לא רק בגינו, אלא אולי גם לנו, כאחר הימים...

כחזית הזיקנה אין שום חרש. מדע הרפואה ממשיך "להתעלל" ברכים מאלה שהגיעו לגיל הוהב: מעניק להם תוחלת חיים ארוכה יותר וגברים חיים כיום בממוצע 73.5 שנים, ונשים - 77 שנים), בעור שהחברה אינה מצליחה לתת להם איכות חיים הולמת. אנשים קשישים ממשיכים לסכול מכרירות, מאייהתחשבות ומהתעלמות של הסביכה. התרבות העכשווית של עולם הפרסומת ועולם התקשורת על העולם שנועד לצעירים" מוסיפה להתפשט בקול. תרועה - והקשישים ממשיכים להרגיש שהם כבר לגמרי מחוץ לעניינים.

היינו ביום עיון בנושא מדכא למדי, "חדמית הזקן בתקשורת לעומת הפוטנציאל החברתי־כלכלי שלו" שארגנה חברה מסחרית דווקא: "רפי זהב". כרומה לדוגמה האמריקנית, הם עומדים להוציא כאוגוסט 1987 "רפי גיל הזהב": בני השישים פלוס באיזור תל־אביב והמרכז (300 אלף איש, 14% מאוכלוסיית המדינה) יקכלו חינם מרריך קניות ושירותים של כעלי עסקים המעניקים הנחות

זה לא "עוד מוצר", אלא מסר חברתי. כך, מכל מקום, רואה זאת מנכ"ל החברה, מר צבי אוורבוך. ר"ר מריא; רבינוביין, מנהל המחלקה הגריאטרית כבית־החולים ע"ש שיבא כתל־השומר, ריתק את הקהל בנושא הנחשב לכאורה לאיפופולארי, אולי גם משום ש-כל אחר מאתנו מסיע בקרבו את הזקן של מחר – וכל קשיש נושא בתוכו את הילו של אתמול".

ד"ר רבינוביץ: "לכולנו יש חרדות. לפגי בתינות בגרות, לפני הנישואים. אכל כשאנו צעירים יש לנו עם מי להתחלק מחרדות. בגיל מבוגר - המעגל הולך ומצטמצם. לאיש זקן – איז בכלל מערכות תמיכה".

חשבתם על זהי חשבתם על כל הנושאים אינה אלא משקפת את המבוכה החברתית. הקשישים הלא־סאלוניים המלווים את אורח־חייו של האיש הזקן: הפחד מפני המוות: תהליך הקנאה הלאירציונאלי כלפי בתיהווג השכיח כליכך בגיל מכוגר; אנו מרחמים על הזקנים הנשרדים והמותקפים המוצגים כתקשורת כנעבעכים – אבל אין זה תורם לתרמית לוקנים, אף שהדבר מגביר את העירנות. התקשורת גם תפרה לקשיש חליפה בשם "עריין": הוא עריין נוהג, עריין עובר, עריין משתחף בצעדה, עדיין ערני - למרוח גילו. וזו מלה מעליבה, כשם שהרכה פניות בעלות כוונות טובות כלפי הזקן פוגעות כו.

כסרטון־וידאו שצולם כיום הקשיש בקרית־נת הופיע אחד המשתתפים, מר שפירא, וכמרידות ותקיפות הביע דעתו על יחסו של המימסר המקומי לנושא הקשישים. האיש היה מרתק ("נוהגים כנו כבחסרי דיעה... אנו מוכלים כילדים לגן..."ו.

גם כשל המחשבה שהרברים עלולים לקרות, מי יודע, אלא גם את המהות: להציג את הקשיש לא כנציג של קבוצה בעייתית, אלא בתור עצמו, על ייחודו, כמי שאין לו כפיל: להבליט את הגאווה הקיבוצית, את היותו אבי שושלת. "כמושב בו אני גר, מושב של יוצאי צפון־אפריקה", אומר הרוקטור, "כבר הופיע הרור השלישי של המתיישבים. שמעתי ילד אומר: 'זה העץ שסכא שלי נטע', והיתה גאווה בקולו. והרי אנחנו

עם בלי הרבה סכים. חלקם נשאר בארץ המוצא...". השאלה הנפוצה המופנית אל רופא: "איך אני צריך להתנהג עם הקשיש". והרי ישנה עויינות וחשרנות מצידו של הזקן, המוחרפים אצלו עם השנים, מה שיוצר כעיות קשות עם "הילדים". תשובת הרופא: - היו צריכים להקים שני שירותי הררכה: למשפחה --ולאיש המכוגר. ואני מקווה שעוד יכוא הגורם ההתנדבותי שיקים זאת. אחר הנריאטרים באנגליה אמר נתשוכה לשאלה 'איך להתנהנ': 'על הקשיש להיות סימפטי'. זה נשמע אירוני כאשר הוא לא ידע להיות סימפטי גם בצעירותו, או כאשר המצב כו הוא

שרוי הוא כה לא סימפטי...". בסטטיסטיקה המאלפת שהכיא עמו פרופ' משה סיקרון, הסטטיסטיקן הראשי, מצויין כי באחוז המשתתפים ככוח העכורה מצוי פער עמוק, אם כי לא מפתיע, בין גברים ונשים: כגיל 65-69 עבדו 36.3% גברים ר־8.5% נשים. כגיל 70-74: 24.2% נכרים, 6.2% נשים. כגיל +75: 11.9% גברים, 3.1% נשים. והמספרים לקוחים מן השנתון הסטיסטי מ-1984). ד"ר דב שנער, מהמכון לקומוניקציה כאוניכרסיטה העברית, אינו מנסה לקנות פופולאריות ולהאשים את התקשורת בכל ה-חוליים" של הזקנים. החברה שלנו פשוט לא ערוכה לטפל כקשישיה. לאחר שהקשיש יורד מנכסיו במונחי יוקרה וכוח לשנות רברים - נוצרת בעיה מבחינת תפקידו בחברה: אין לו מה למכור.

וקרי זה העניין. כך הם נהפכים לנטל. והתקשורת

הקשיש בתקשורת. הרי יש לנו עניין עם אקלים חברתי מסויים. התקשורת רק מבטאת אותו. קשיט שנכח באולם קם ומחה: .אתם כולכם מדברים רק על זקנים הזקוקים לעזרה. אבל רוכ הקשישים הם לא אנשים מסכנים". (ד'ר רבינוביק: "רוב הזקנים הם אנשים בריאים"). אנחגו יכולים לעוור כיצר, כאיש תקשורת, ניתן להימנע מלהעליב

את הזקו? לאחרים". הקשיש הזה והקשיש מקרית-גת הפגינו באופן תמציתי את הכוח הכלתי־מנוצל והגאוה הרמוסה של ציבור המונה כיום כ־400 אלף נפש בישראל. אבל מרים גהתיה הקשישה שניסתה להיות להם מנהיגה ולהגיע לכנסת, נותרה כבית, ללא הצלחה...

מהיום הם לא "זקנים" – אלא "אזרחי גיל הוהנ" (תרגום של ה־Senior Citizen האמריקני), וזה טוב ל"דפי זהב" אכל לא לכרוניקה. אתם מרמיינים לעצמכם משפט כמו: "אזרחית גיל הוהב הניסה היום שודר"? זה לא הולך. ואז יכואו "אנשי התקשורת הרעים" לראיין אותה ויכתכו: "למרות גילה המתקרם שרר בבית נקיון... על אף היותה פנסיונרית היא עדיין עוברת ופעילה כמתנרכת בכית זקנים בשכונה...".

צריך לשנות מושגים וררכי חשיבה, ואו ישתנה

תחזית לשבוע שבין 28 בנובמבר לי4 בדצמבה

קשת (22 בנובמבר עד 21 ברצמבר) רגעום שקטים כחברת חופש האחובה יהי לכם מאוד חשבוע. כמורכן המצאו עמן לעשות ש בה למישהו ולטיים פרנייקטים שהווחלתם מימו כול לתיות שאתם מתי גדולת מדי בימים אלח.

ודי (22 ברצמבר עד 19 בינואר) רופופולאריות שלכם ומצאה עכשיון בשיהן פלי בראי לחיטות לכל הזמור שתמכלו, אתרים משני או את שצמם מאוחבים עקוקות, השנוע ותמשל ות חדשות טובות, יתפן שאחר החברים אול פון ות חדשות טובות, יתכן שאחר מחברים אופ מו, ובראו לחיותו מן. ובדאי להיוחר.

סומ בינואר עד 18 בפברואר) מצאו זרך לשלב בצורה מועילה עסקים עם ים. הסיכויים בתחום הקריירת נראים מבטיי חונר יהן לכם עצרו חכמה, ושיחה עם חורה. מי חעלה יפוז.

כנו ארכיאולוג החופר וחושף קטע אחר קטע,

בל אחר מהם עומר כפני עצמו, ורק לבסוף -

לננת־אחת – נחשף המיכנה כולו ככל

וה העוול בסיפור מוזר שסיפר לה אורי כשחזר

מיל. הפעם היה בוינה, שם עסק בתיק משפטי

מים שהיה בטיפולו. בעת שהותו בוינה הוזמן

לשנה אצל אחר מעשירי אוסטריה, מסיכה מפוארת

לוחים שהזכירה לו כסגנונה, כך אמר, את

ומיהפאר של חצר הקיסר פרנץ־יווף - חוץ.

השנה שהמשרתים והמלצרים לא לכשו מדיישרר

לותש לראשיהם פיאות נוכריות מפודרות. לרגע

ונותי נסיפור הקלאסי על הנשף שערך אגוסטינו

ראש הרומי בראשית המאה ה־16, סעורה שערך

ידרו נה הונשו על צלחות והב לשונות תוכים,

פטהארד

(פו בשברואר ער מג במארט) מש שו קרובי משפחת ומחותנים יביאו לכם לוסיעות וטוולים טומנים בחובם סיכויים לרו-היקה פישחו ישאב חועלת מעצתכם וזטובה יותכם הכנק. השבוע צפויות חדשות מר:

לבמארס עד 19 באפריל) ס יש הסכמה בין שותפים בעניין השימוש משותים, בכל זאת עדיף לעשות בורן" משום המשונה תמונית שלכם בשיאת ביי אלה ענשיו תצליחו לוישב עניין שחראיני

לומב באפריל עד סב בננאון לי לוות השבוע על הזמנות לאירועים. לווי לעורים נאחד, הדגש הוא על רופנטוקה. יות וניעו אליכם באמצעות חברים. חולטות המגעות ליחסים ולעתיד.

וג בשו עד פצ' ביוני) לקוב שתעלו יתדור אליכם מי עשרות מוי השתשתותנות חדרמנונות חרשות בתחום התחשש שלכם בעניונים הקשורים לע-אות בשים אלה: יכול לחיות שתחליטו התחשת

רנים נדירים ואפילו דב שלם שנאפה בתוך פרוותו. אחרייכן השליכו האורחים את צלחות הזהב לנהר הטיבר כמחווה של כוז לזהב המבהיק. אלא שאגוסטינו הערמומי ציווה לפרוש רשתות על קרקעית הנהר, ויום לכחרת הנשף העלה חורה את כל צלחות הוהב". כך או כך, ליר אורי הסכה באותו ערב גברת כבורה, אצילה אמיתית הנושאת על כתפיה הרקות תואר שהיא גוררת איתה כבר 600 שנה, תואר אצולה: בַּל פַּאיזַג'.

הגברת שמחה לגלות שאורי נולד ב"ארץ־הקודש" והקדישה לו הרבה תשומת־לב, אולי בשל כך ואולי - כפי שחשרה גליה - משום היותו גבר נאה. האצילה לכית כל פאיוג' נפתחה בפניו וגוללה באוזניו את סיפור תואר האצולה העתיק שלה, שראשיתו כאחר ממסעות הצלב של ריצ'ארר לביהארי. התברר שהאב הקדמון של משפחתה שאת תואר האבירות שלו היא נושאת, השתתף באותו מסע צלבנים נועז שבו הסתער ריצ'ארר לב־ארי על ירושלים. כאותו יום, סיפרה לאורי, כיסו את עיר הקודש ערפילים, וכאשר נקרע מסך הערפל אמר נער הסייסים של המלך: "בַּל פַּאיוַגִּ" (צרפתית: נוף יפה). ספור כנוי רבדים רבדים וגליה חשה עצמה אמנס, הר הצופים והר הבית נתגלו או במלוא יופיים. כאותו מעמר העניק ריצ'ארד לביארי לסיים שלו תואר

אבירות וכינה אותו כל פאיזג'. 800 שנה כבר מסתובב התואר הזה במשפחה. דורות של אצילים קירשו אותו במלחמות ונשאו בגאווה את שלט האבירים ועליו דמות אריה שואג על רקע הר הכית כלב ירושלים. עכשיו האזין אורי לסיפור סיומה של השושלת: "אנחנו שלוש אחיות. התואר הוה עבר אלינו מאכא ולנו אין למי להוריש אותו. בנות אינן יכולות להחזיק בתואר, ולכן בקרוב יחקיים טקס עגום שבו יהפכו את שלט האבירים על פניו, והשושלת המשפחתית המפוארת שתחילתה בירושלים לפני 800 שנה - תסתיים ותאבד".

זה היה קטע בפסיפס. סיפור יפה כשלעצמו שגליה אהבה לחזור עליו באוזני ירידותיה. סיפור שתחילתו רומנטית ומלהיבה וסופו הצפוי – עגום.

"סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי) פי חעשו רושם טוב על כל מי שתמנשו. אתי אתם עשויים להתאהב עכשיו, וגם אם לא - אין סמק שתמשכו את תשומחילב הסביבח. בימים אלת שימו דגש מיוחד על הבילויים. בתחום זה

עשויום להוות שינויים, אך הם וחיו לטובח. המי

קוריות תעזור לכם.

אויות (23 ביולי עד 22 באוגוסט) בני משפחה זכולים להביא לכם מול. השבוע כר: אי לארח ככיתו בעבור אחדים, רכושה חדשה לבית תסב הנאת והתרגשות. זה זמן טוב לקריאה וללימוד. בתחום העסקים, הדמיון שלכם ועבוד בימים אלה שעות נוספות.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) חשבוע אחם במצבירות רומנטי ופיוטי שימו דוש על יצירחיות ועל חיחקום עם אנשים קרובים. שעות אחריהצהריים יחיו מוצלחות במעודר. ביי מים אלח עדיף לפעול לפי הואיניון ולא לפי האיני ערוגיציה.

מאוניים (נג מספסמם"עד גו באוקטובר) בימים אלה תמצאו ותיבים יעיפים לחשקעות, ונם תיפולנה לידיכם הודמוויות לשפר את ההפוסה רבישה הדשה אחשרית בהחלט יש לכם כשרון לעיצוב, ועכשיו יחיבו לכם צעשור שינויים ביירח הגיתית

עקרב (בי באקטותי עה גי בענהתי) הקסט והכאייותה שכנת בשואה השמוץ. אולי ע הקם אונה גנד יודש לעמה אוזיע מוודה למנים הינה שינה שובה להתמשות מקלותה יודע עמ שור תוא לעות מון ובקאי לומנן מודש את חש רים תמעומיים

ואו בא תורו של הקטע השני בפסיפס, אותו הביא לשולחן ארוחת הערב המשפחתי דווקא ניר, כסיפור משונה שקרה ליריד, בחור שלומד איתו יחד משפטים

בירושלים. "אתם מכירים את יוסי. בחופשת החג הוא היה בירושלים. ובהשוואה למה שקורה היום בירושלים נדמה לי לפעמים שתל־אכיב נהפכת למינזר". מכאן ואילך תאר ניוי בפרוטרוט את ההרפתקה שיוסי כנראה חזר עליה בתיקונים ושינויים בהתאם לקהל שומעיו.

ירושלים בימים שמרוכר בהם נראתה כמו שיכורה מעצמה. ברחובות הקטנים היוצאים ממה שהיתה פעם כיכר ציון צמחו בתי קפה, מסעדות, מוערונים. ירושלים גולשת עכשיו לא רק אל המדרוזוכ שלה אלא מחקה את תל־אכיב בכתי הקפה המוציאים גם לרחיכות האחרים שולחנות וכסאות. גורשים את המדרכות במין סימפוניה צבעונית ועליזה של חבר'ה זרוקים ותלמידי ישיבות. סטורנטים וחיילים, תיכוניסטים ותיירים. העיר מהרהרת בבליל של שפות – אנגלית, הולנדית, נורווגית עברית. ייריש. כל הצעירים הללו מתערכים זה כזה במין

סימפוניה ערבה. וכאן הוא פגש אותה.

יוסי נשבע שהיא התחילה איתו. זה עניין השייך לככור הגברי. הוא אפילו לא היה חולם לעשות זאת. הוא טיפוס צנוע, עדיין מסמיק בחברת נערות. כזה

שאפו תקוע רוב הזמן בספרי הלימוד. היא ישכה לכרה ליר שולחו והזמינה אותו להצטרף. ריברה כאנגלית שהתנגן בה מעין צליל דך של מרכז אירופה. זה היה, סיפר יוסי, ערב מכושף כפי שרק לילות ירושלמים יכולים להיות, עם ירת מלא שהופך אותה באמת ל"ירושלים של זהב ושל אור". השניים טיילו ברחובות העיר והגיעו אל פיסגת הריהצופים. כאו פיתתה אותו לשכב איתה. זה היה מביך משום שהיה בסמוך לכביש ארוך, עמוס תנועה.

אכל כמה מטרים משם, בין שיחים, התעלטו. יוסי חזר שיכור. זאת היתה הרפתקה מוזרה שנחרתה בזכרונו גם משום האווירה המיוחדת שליוותה אותה וגם משום שלא היה לה המשך. למחרת חזרה הצעירה לביתה שכאוסטריה. יוסי זכר את פרטי הפרטים של האירוע. יכול היה לתאר כל רגע, כל חלק בנוכה הלכן, את שערה הכהיר ובמיוחד את תחושותיו: הוא היה כנה כשאמר, כמעט נבוך. .מה שקרה הוא שהרגשתי - איך אסביר לכם - כאילו היא ניצלה

אותי, כאילו רצתה משהו... לא אותי, משהו אות". את שמה הפרטי לא זכר, ואת שם המשפחה זכר רק משום שכאשר השקיפו על ירושלים ממרומי הריהצופים, לאחר שסיררה את שמלותיה מחרש ולכשה על פניה מסיכת צניעות שלאחר מעשה הפליטה בל פאיזנ", מקיפה את כל הנוף הנהרר באותה אימרה, ואחרי־כן הוסיפה בחיוך: גזה גם שם המשפחה שלי. הסב הקרמון שלי זכה בתואר שלו

בריוק כאן....". הנרבך האוזרון בסיפור נפל שוב בחלקו של אורי באשר חור לוינה לחתום על העיסקה. כאות הארותות החגיגיות שוב ישב ליד הנסיכה לבית כל פאיזג'. האשה העגומה מכיקורו הקורם נראתה הפעם מאושרת. היא שמחה לכשר לו כי הבעייה נפתרה והשלט – שלט האכירים הקדמון – ישאר נחלת המשפחה.

וה שוב קשור לארץ שלך. אחותי הצעירה, הסטורנטית שלומרת פילוסופיה, לקחה את העגיינים לידיים... היא נסעה לירושלים, שיחזור מרויים של צערת האבירים במטעי:הצלב. עלתה להר הצופים. בלווית איזה ארם צעיר. גם חיא, כמו הסב הקרמון שלה, אמרה אחרייכן – למראה הנוף – כל פאיוג', אכל מאחר שהיא נערה מעשית ונסעה למסע צלב פרטי מטעם המשפחה, חזרה משם מעוכרת. הילד שילורה ענה בריוק לציפיות. הוא לא רק יפהיתואר אלא, מה שיותר חשוב לנו – נולר ללא אב ויכול לשאת את שם המשפחה של אמו זלא לתח לו לגווע. הנה כך נתנה לנו ירושלים לא הק את התואר, אלא גם את יורש העצר שישא אותו ויעכיר אותו לדורות הכאים".

Bipepio 42

43 VIDEDIO

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמז.

השבוע לפני 35 שנה

א. שלונסקי מספר כיצד נעצר ושוחרר

למשורר אברחם שלונסקי בלאי חוקית.
בעצר חלולת כשעת 12.48 כלאי חוקית.
אתר חצות בעקבות נאום
שנשא בתפגנת הימאים ש. אושים שהתנגור בכוח למשפה מצורת הימאים ש. העדרים המו זמן איפיר. בן 18 התרו הוא הווקרו בעבר אחר מצות ושוחרי בשה שהוקראת לפנין האשמה בינות באות למני האשמה. נעצר חלילה כשעה 12.41 אתר חצות כעקבות נאום שנשא בתסגנת הימאים ש איתה אמש כתל אכיב. מצר אחר מצות ישוחרי בערכות של 40 ל-י לאחר שהוקראה לפניו האשמה

המשורר לסופר

"מעריב": היה זה ליל הכלולות שלי במעצר ישראלי.

עת 2.0.6. לא יכולתי לישון, תייחי מעדבן. המשכחי לתרגם את , תרון השקם".
השקם".
שאלתי את שלו, מסלי, אם דהו מעד ברו הראשון בתייו, לא, כבר נצי בדר הראשון בתייו, לא, כבר נצי הלשרור הביע אבובה, על שבעם הספר אין תסינות לסופר ורוא הספר אין תסינות לסופר ורואו לא הספר אין תסינות לסופר ודרואי לא העד". כי , לש" מישב "דינואי לא העד" מאו מעצרן של ירמיתו. העד", מאו מעצרן של ירמיתו. הנב"א.

זהרח שנמפחת אתמול על ידו

בלימים במושקבת בקשר לחבר ביות השיקור למורת התיבון

דריו מוסקבה לא חומיר היום

בשידורו את דכך מסירת אגרת ממחאה לבציני ישראל ערב על

אגרת

הרוסית

השוב: "כא צריך, אהיה כמו כל ה־ אסירים-. פחדו שאחכר שיר.

מאת כן שביריהו, סופר , מעריבי הראשון שנציר בבדיר הראשון שנציר בבדיר וראשון שנציר בבדיר וראשון שנגיר בבדיר וראשון שנגיר בבדיר יישרא אפרים שנגיר בבדיר יישרא אפרים בשנת של שעבורי, אפר לי הבוקר ביתו אחרי ליל המעצר והשפורים השעבר עליו, כשביקרא בב השרור כבד' יסב ליד שולחן צנורוו והמדשיך במרגום , הדון השקשי מאת מיל, דיה לכוש חולצה אדומה ונעל מות לביש חולצה בעיר במקור, אלו הייתי נעד כתקיפה דמי הוות אך נעדרה בסקורת הרושה ספיר של מהיי לביש הרושה ספיר המיל מהייתי לעצר כתקיפה דמי וות אך נעדרה בסקורת הכמינה הבריטים הייתי בערות המשכה, הבריטים הייתי ברושה המשכה, הבריטים הייתי מרגיש הרבשה ספיר המשכה, הבריטים הייתי של מות מות המשכה, המשכה, המשכה, המשכה המיים במות המשכה המשכה המיים הבייתי המשכה המשבה המש

חוכרים – וביקה חוכרים שלונסקי תיאר מה שהוא כיוה .ליל הכתולים: או .כיל הכלולות: שלו. .הלכתי לצצרת ההודהות עם שלנ. ההלכתי לעצרת ההודהות מט מאבק הימשים, לא תאכונותי דואום, אולט כשראיתי כיצר השומיים וחשו וועכר באלות, ההרחתי ועליתי על מכונית ונאמי כמה מיים, אניתי, על כי מול החיבלים יש מכל חיבלים. בי אות רגני האיתי, כיצר המשטרת מכח לא ז של כנורמים "בחברה מסר" לא ז של כנורמים "בחברה מסר" דיתי. צד כי כי אצטרך בשפט הרא שות בחיי לעעית ביו למשטרת חי

כדש ושוטר מתקרבים.

ברש רשוטר בתקרבים.

בקוא הכסית: למחן טימור כן ישב
בקוא הכסית: למחן טימור כ, הדר
מ"י ישארי. אף אלת בשנית. כי
כלונסקי ועצר הפשורד הכין מיד
שלובים לעצרה הבשורד בין
שלובים לעצרה הבשורד עיקא
שלובים ישירבי האי שכ כי
מלובים ישיר אולם
בלס"חי ער אויים. האורץ יש הבתחן הפשורד אופו : באחלץ
בלס"חי פול בין אויים.
בנוג הרגיש בכבוולם ידופון של הי
כשורה ששלבם לתורבית, התקר
בין אלי בלים שומר בניים, התקר

מביקרישה (חבר ביסת האר מים, המתנים במיחלום אלמני 6 מים, המתנים במיחלום אלמני 6 מים (כרכוים מישה (חניה) ביק השעות צו –6 למותיא במשל ביק השעות צו –6 למותיא במשל דר כתמר מישל וקרים, ב-6 מתחיב, בביה הבנסה מספר המשישיה מצישום, בנו להורין לופרמי התחורה ביה הכובה

HINEDIO 44

ציזלינג ולביא התערבו בתיגרה בעין

הצדרים.

מכאן הועתקה ה-מערכה"

לבית הרפום, שבו היתה צריכה

להתחדש העכורה כהנהלח

משותפת של חבר מפא"י ומפ"ם

אחרי הפסקה של חודש ימים. מד

כירות הקיבוץ המאוחד לא קיב־

לה את החלטת הועד הפועיו לה־ קים הנהלה משותפת בנית

הדפוס ועם חירוש העכודה הת־

פרצו עטרות חברי מפ"ם לבית

פרצה תיגרה בין פועלי הדי

הזעיק משטרה למקום. לבסוף

הגיע גם נציג המינהל המתווי

המשטרה לא התערכה כתני

רה והוריעה כי לא תנקום צערים

אלא אם תונש תלונה ע"י אחר

משני הצררים חעבודה כמשק

הופסקה והתיגרה התסשטה לחדר

הרפוס.

מעסולה.

בשעית הצחרים הגיעה הביעה חשי חוד חשל ה

איש אחר נסצע כחניקה, מספר אנשים נפצעו פצעים קלים ונזק רב נגרם לבית הדפום עתונאים. של דגובוין המאוחר בעין חרוד בתיגרה הגדולה שפרצה את-

> המתיחות כין חברי מפא"י ומפ"ם כקיבוץ הגיעה לשיאה אחר שהקיכוץ המאוחד החליט לקיים אתמול סמינר משקי כחדר האוכל של עין חרוד. חברי מפא"י, מההווים רוב בקיבוץ, ני־ סו להפריע לעריכת הסמיבר והין חילופי רברים סוערים בין שני

מרוכי אורן, המשתתף מטעם מסים הישראלית בועי-דת האיגורים המקצועים הקומור ניסטים בכרלין, הבריז בבירח תנאצית, מי "סועלי ישראל לא

הוא אמר בנאומו במועצת האינודים, כי "בישראל נעשים נסיונות רכים לרכא את מלחמת אפועל לאינטרסים החיוניים

לוהו למלחמה נגר רוטיה הסוביי טית או נגר עמים אחרים שחורי שלום".

במשך 42 תרשי קיום חמריי. נה נויים סכום של מאתיים ושר שים מיליגן לירות במטבע זר.

פום חברי מפא"י לכין המתפרי צים. התיגרה החמירה עם גיום מוסר, כי מ. אורן "הבטיח שלמי "לוחמים" נוספים מהמשקים הק־ רות הלחץ המופעל נגדו לא יתן רובים. חבר הכנסת א. ציולינג מעמר הפועלים כישראל שינצ" ניטח להשליט מרר וניצל בקושי מפגיעה. חבר הכנסת ש. לביא

המחיקה בעשתת בהסכמת ר" גב' מאירסון מסרה בותרעונה כי בעלותה לארץ בשנת 1921 מילאה מיד טומם לקבלת אוו חות ארצישראלית, בצאתה לרא שונה בשליחות ב-1928 כדר היה בירה פספורט ארציטואלי מאו החזיכת תמיד בפספורט ארצים

ראלי ולא כאמריקניר

カインカブ

בבתיר אשותפים

דירות לוקסום בנות

2 - 11 - 1 מררים

כניסה מידית

יוליום עוצאר

חל אביב, שרי רוטטילו נג סל. 2796

להעלאה", אמר פר קלינוב.

חילוקי דעות

קרע נתגלה בסיעה החנ

ב-הפועל המזרחי", בעקכות ישי

בח מרכז המפלגה, שהתקיימו

בסוף השבוע שעבר ובה המלף

מנהל מחלקת העליה של הסכ

נות י רפאל כאופן חריף את שר

מר רפאל סען, כי באָשּמּו

מר שפירא נשאר חפועל המוחו

הפנים מר שפירא.

והפספורט

בין ראשי

בחו"ל

לחנותנ -

eworn entiun

הנו מותיים אי הוגים המונים אי הוגים המונים המונים

200 שליחים לסוכנות עד סוף השנה יגיע מספר ן נה נוגעת לבעלי אמצעים הימר שליחי הנהלת הסוכנות היהורית | לים לעלות ארצה לפי מק השר בחו"ל למאתיים, פרט לשליחים | בות. ביש להבדיל בין עליב ה-נתמכים" נציגי המפלגות באר

רץ שאין הנהלת הסוכנות תומכת בהם והמורים שנשלחו או עומ-רים להישלח לארצות שונות -אמר הבוקר דובר הנהלת הסוכר נות ישעיהו קליגוב במטיבת

הרובר המכיר שהחלטת הנה־ לת הסוכנות בקשר לנייון העליה וכיחוד בקשר למיון קרובים, אי־

נלחם נגד וסיה

ללא השפעה מעשית במנוקלה בשטחים החיוניים ביותר, כנוז כלכלה, חינוך ומדיניות חוף כו האשים המאל. את שד הפנים ויתר בכיכול על השתתפותו ש הרב מימון כממשלה. יילחמר לעולם נגד ברית חמוע-ב' מאירסון:

אחר הודעה אישית של גל מאירסון נמחקה מהערושינול שי הכנסת הערתו של דיר נונה מהציונים הכלליים כישיכת הכני. סת אמש, כאילו גבי מאירטן לא נשלחה בשעתה ללאטרון השום שהיה בירה פספורט אלר

> קפלן מגלה מצב המטבע

סקירה קודרת על מצב מאזן התשלומים של ישראל ועל הכר צב חבלכלי בכללו מוכר היום בכנסת שר האוצר א. קסלן בהי גישו לכנסת את חוק חסיקוח על משמע זר.

ספרים חדשים בספרית מעריב:

מיל חידיו שינה המשום

חולון (מול קולנוע רינה – בחניון) שד' קוגל 45, טל. 1897-33

בלקו מודניף וצבע

מחוח כל מוצאו שבת

מכריז על מבצע

- אבני יטוד מאת שמואל שויצר מבחר מאמרים על יהדוח ליהודים. על ארץ־ישראל, על ישראל והשינים. ועל ידוטינו עם אומוח העולם דמצטרפים יחר ל.אני מאמין־
- של עוצונאי ודודיו וציוני. משבר ועוינוי ברויי הילד ומשפחתו מאת דיר
- עמידם רביב וערנה כצולסון הופר נובוסס על נסיונם של פסיכולוגים. מציע דרכים לפעולה ברי להקל על חיו של הילד ונושפחתו בנסיבות של לרדן. מתח ומכאוב. המחיר 12 ש"ח
- בינה ורחשי לב מאת גין אוספן ספר המנלם את חכמת הלב והרנישות המאפיינים את מחברת יצירות ומוטת של הטפרות האנגלית. וומרויר 27 ש"ח
- לפני היות הליצן מאח סם ש. רקובר דב פון ארלקין שוכב גוסס בבית דולים בדטרויט. הוא מתבון את הופעת הקרקט האחרונה שלו. שתהווה תשובה לחירת חייו. מהו המבניום השעל את הארם ברגע האמת, ברגע ההחלטהו מרו סורוו לם ש. רקובר הוא פטיכולוג באוניברטיטת דופה.
 - רוקיום ללא ננולום מאת פרופ קלייםן המצר מבליט את מקומה הבניוחר – ואולי המנויע – של מטלכו ירדן בטבטוך הישראלי ערבי ומנותה את מיכלול השניבו האלונים אשר מונעים מהמלך הוסיין וירון להבריע לעובת שלום של ממש עם ישראל. המחור 23 שיח

מתחורים חמצוונים לעיל.

מונק ארבעה סמרים ומעלה ייחנה מחנחה של 20% מהחדרום המצוינים לשל.

יבוא אַפּאַעניור

- הרוטירות ועויבת ציון מאת יצחק אלפסי 🖪 לרַאשונה בישראל מחקר מדעי המחאר את יחס החסירות להתעוררות
- ב לורה בראמס מאת פמריק קובן ספר טתח לוחף. כתוב בהומור וברגישות. שעניינו מפגש כון סופר מצליח וספקן, ובין צעירה הולנדית. המאמינה בגלגול נשמות. אמחור 24 ש"ח
- אפרודיטי או הטיול המאורגן מאת אהרן אמיר סיפור שנכחב בעקבות טיול מאורגן לקפריסין ועניינו מפגש בין אינטלקטואלים ל-עמך". המתח בין שני הקטבים מניב יצירה מבריקה, רבת־פנים, רצופת הפתעות, קלילה ועוקצנית. חמחור זו ש"ח
- דנע ברוח מאת אנדרה ברינק אנדרה כרינק, אחר מסופריה החשובים ומעוררי המחלוקה של רום־אפריקה, ברומאן מפתיע כו דוא מתאר מערכת יחסים נוגעת ללכ.
- אך בה במידה בלחי אפשרית. בין גבר שחור לאשה לבנה המחור 22 ש"ח ם פעמיים תורכי מאת מנחם חלמי
- להתפנן על הבורסה. ביר אתת מלפפון צעיר ורידעי, ביד השניה הספר דוה. לערוא, להיאנה ולחייך ולא לדעת מתי נגער הסיפור ומתי מתחילה חמחיר 20 ש"וו

להבוד. לפרוה מעורה
ה"ד 2020 הלאמיל 201. 6.
ה"ד 2020 הלאמיל 201. 6.
הא לעילות אלי את העמימי הגלוימיים ב"א
הא"ל המחולה עם הדיים "הקורה המיקולים" מיקוד ביינים "מיקוד המיקולים" מיקוד ביינים "מיקוד המיקולים" מיקוד ביינים "מיקוד המיקולים" מיקוד ביינים "מיקוד המיקוד המיקוד מיקוד מי

מינושה במנה בין השמחה מנטינה בעל 1939 ב-רכה השיבה" בנה קבליין בנטינהלים, של 2020 ב-מנוח בנטינה בנטינה או המורך בנטינהלים Metal Straigh White WILLIAM TO THE חופשה חמימה באילת 14-18.12.1986 artheir giantar

צהרים בשטח.

.11-13.12 תאריך

בחנוכה לחרמון

1-3.1.87

★ קורם גלישה

חברת "גשר" בשיתוף עם "מועדון קוראי מעריב" מציעה חופשות חנוכה לציבור חדתי.

- א פימים בלונדון, כולל מלון וארוחת בוקר, סיורית בלונדון, הצגות תיאטרון, מלוות ישראלי. תאריכי חיציאה: 28.12
- 12 לום פריז ולונדון. 5 ימים בפריו ו-7 בלוגדון, כולל מלון+ארוחות בוקר, סיורים מרדרכים בשתי ערים. טיטה לפאריז, תזרה מלוגדון. תאריכי יציאה: 24.12 (הגוכת)
- 10 ימים בשוויץ. 7 לילות במלון אדלוויס" בסוט. על בסיס חצי מסיון ושני לילות בציריך, ארוחת בוקר, כרטיס רכבות חופשי בשוויץ ל־8 ימים. תאריכי יציאה: 8.3, 1.3, 1.8.1 .4.1.87
- ארה"ב. 19 יום מחוף לחוף. טיסה לטורונטו ומשם דרך מפלי הניאגרה לוושינגטון, אורלודה, סן־פרנציסקו, יוספיטי פארני, לוט־אנג'לס, לאס־ווגאס, ניו־יורק, תאריכי יציאה: 22.12 (בחג החנוכה) 16.1,

MINIST INDIA

10 לילות בלונדון בהדרכת שחקן התיאטרון הקאמרי אורי לוי.

> תאריך החופשה: (חנוכה) 26.12 – 5.1

- 5 מההצגות הטובות בעיר שיור באוקטפורד *
- ובסטראטפורד שיור מאחורי הקלעים של
 - התיאטרון הלאומי בלון במרכז לונדון, ארוחת בוקר

meren erred בלונדון

4 ממשחקי הצמרת בליגה האנגלית בימי תג המולד והשנה החדשה. בהדרכת אבי מלר, פרשן הכדורגל האירופי של מעריב".

מבלדון בינימבלדון 27.12 א ווימבלדון ביניגרואם – לוטון \$28.12 א א 1.1 צ'לסי – ק.פ.ר.

ארסנל - ארסנל 3.1 ★ (משחק בוקר)

אמשרות לחזות במשחק נוסף בלונדון אחת"צ. ★ מלון במרכז לונדון וארוחת בוקר
 ★ לראשונה: סיור מודרך בהיכל הכדורגל
 האנגלי – איצטדיון יוומבלי"

תאריך החופשה: 5.1 – 26.12.

חבילת נופש בכפר חיטים כל המזמין לינה וארוחת בוקר כבתי חנומש בחניון הצופה על הכנרת יקבל כרטיט כניסה חינם ל חמי טברית הצעירה" או לחרמון או לחמת גדר. השובר הינו יומי עבור כל לינה לילות על בסים לינה וארוחת בוקר במלון (אביה סונסטה – 5 כוכבים) במתיר מיוחד של 62.50 ש"ח לאדם ללילה בחדר זוגי תמתויר למבוגר בבית זוגי 32 ש"ח ההצעה בחוקר: 13 בוובמבר – 28 בפברואר

טיול ושבת חברה לציבור הדתי מצוקי דרגות

- ימי טיול ברכב מדברי שיול בירושלים ושבת תאריכי יציאה: 29.11, 23.12. המתיר: 33 ש"ח לאדם כולל ארוחת
- במלון זוהר בחנוכה 2-3.1.87 יום כיף בחמת גדר אושבת בקיבוץ לביא לביא 10.1.87

(חווכה) 1-3.1.87

514 a printer printer

טיול משפחתי חופשת חנוכה טבע, ציפורים וארכיאולוגיה טיול וסופשבוע לצעירים ברוחם ארוך בזכרון יעקב

3 ימי טיול במסלול: מנידו, עמק השלום, מוחוקה, תצמית ציפורים במעגן מיכאל, תל דור, רמת הנדיב

במצוקי דרגות 28-30.12.86

שני ימי טיול ברכב מדברי, לילה בכפר הנופש, ולילח בשטח (בשקי שינה)

3 ימי טיול במסלול: עכו, המצפים החדשים, אתר החרמון, קלעת נמרוד, ראש פינה, כפר נחום

eighte althe hille forzhed

"מועדון מטיילי מעריב" וחברת "נאות הככר" ממשיכים במסורת הטיולים למצרים. א 8 ימים לקרויר לוקטור ואסואן

- הלינה במלונות בדרגת דה לוקס. המחיר: 475 \$. תארוכי היציאה: 26.12; 11.1 א מימים לקהיר לוקטור ואטואן
- חלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: 415 \$ תאריכי היציאה: 27.12; 25.1 א 6 ימים למצרים תרווית המחיר: 235 \$. תאריך היציאת: 28.12
- כל הטיולים כוללים: נסיעה חלוך ושוב באוטובוסים, חצי פנסיון. מלונות ע"ם רמת הטיול, כניסות לאתרים וההדרכה המעולה של מדריכי "נאות הככר".

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הככר

ווכוישה מטלולים בתקופת הקרנבל

🖈 המסלול הדרומי – לארגנטינה, ציילי וברזיל . 35 יום מפטעניה וארץ האש לקרובל

★ המסלול המקיף א' -- לארגנטינה, כוליביה, פרו וברויל 35 יום סיום בקרנכל – רמת לינות משופרת. 🛨 המסלול המקיף ב' – ברויל, פרו, בוליביה וארגנטינה

רציאוה: 23.2

1987 בדצמבר - 7.בינואר 1987 10 ימים בלונדון ובפרים כולל מלונות בדרגת תיירות וארוחת בוקר, סיורי היכרות בערים, מלווה מקצועי וטיטה בחברה סדירה.

14 יום פחיתה בקרוכל – רמת לינות עממית טובה. ל קרנבלים בברזיל ו יום מראמותס למפעלי האינוראפו. המסלול האטלנטי הקצר 🛨 15 יום לארעטינה וכרויל עם סיום בקרובל כריו.

חנוכה בלונדון ופרים

מחיר החבילה: \$95 \$ למבוגר בחדר זוני

ביצוע: "אברווורס"

יציאןה 20.3

olsen nun יום המוצר יום שני 11286 רות נוסף ללקוחות המשביר לצרכן קניה באשראי עד 12תשלומים בחנות "סנט מייקל" בקניון אילון
מבחר גדול של מוצרי אופנת לשומושות Marks & Spencer

מרטים במתי חכל בו